

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Kurumsal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/12 • 23 Mart 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Newroz'un
direniş ruhuyla**

1 Mayıs'a!

İÇİNDEKİLER

Newroz'un isyan ateşiyle devrimci baharı kazanmaya!.....	3
Newroz provokatörü "polis" çıktı!.....	4
İstanbul'da Newroz'a devlet terörü.....	5
İstanbul'da Newroz coşkusu..	6
Newroz coşkuyla kutlandı	7
Kürt halkı Newroz alanlarını doldurdu	8-9
Sivas katliamı davasında zamanaşımına öfke.....	10
Elta işçileri hakları için direniyor.....	11
Bosch işçisi kazandı, buz kırıldı yol açıldı!.....	12-13
Bosch işçileri yuvaya döndü	14
MEPA direnişi patronlara korku salacak!.....	15
Tarihsel çağ ve yeni tarihsel dönem	
H. Fırat	16-20
Suriye'ye emperyalist saldırı için zemin düzleniyor!.....	21
NATO'nun Libya saldırısı birinci yılında.....	22
Dünyada grev ve eylemlerden.....	23
8 Mart eylemlerinin ardından.....	24-25
4+4+4'e karşı grev uyarısı.....	26
Ekim Gençliği'nin çalışmalarından.....	27
16 Mart'ın yıldönümünde katliamlar lanetlendi.....	28
16 Mart eylemleri üzerine.....	29
HEY Tekstil penceresinden kadın sorununa bir bakış.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/12 * 23 Mart 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

1 Mayıs'a yürüdüğümüz bugünlerde devrimci bahar gündemleri içinde önemli bir eşik olan Newroz geride kaldı.

Sermaye devleti, Newroz'da Kürt halkının alanlara çıkarak kendi iradesini yüzbinler olarak göstermesinin önünü kesmek için Newroz kutlamalarını yasakladı ancak bu yasaklar hiçbir biçimde sökmedi. Kürdistan'ın ve Türkiye'nin dört bir yanında Kürt halkı ile ilerici ve devrimci sol güçler yasakları çiğneyerek, sokak sokak çatışarak, barikatları yıkıp aşarak yüzbinler olup alanlara aktı. Böylece Newroz'un direnme ruhuna ve geleneklerine uygun kutlamalar gerçekleştirildi.

Kürt halkı özgürlük ve eşitlik taleplerini kazanmak için bedel ödemeye devam ediyor. 2012 Newroz'unun tablosu bunu bir kez daha gösterdi. Sermaye düzeni Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini boğmak için yekvücut olarak tüm baskı ve zor aygıtlarını harekete geçirdi. Faşist baskı ve terörü uygulamada tüm sınırları aştı. Newroz'da BDP'li Hacı Zengin'i katlederek kan döktü, birçok kişi yaralandı, yüzlerce kişi gözaltına alındı, onlarca kişi tutuklandı.

Burjuva medya ise Kürt halkının bu görkemli direnişi karşısında tam da kendi misyonuna uygun bir rol üstlenerek saldırı korosuna katıldı. Özellikle dinci-gerici medya günler öncesi başlattığı kışkırtma ve provokasyon haberleriyle saldırı startını verdi. Bu görevi Newroz sonrasında da sürdürdü. Yalana, çarpıtmaya, demagojiye ve manipülasyona dayalı haberleriyle kendi kirli misyonunu oynamaya devam etti.

Ancak sermaye cephesinin tüm bu saldırılarına rağmen Kürt halkının iradesi kırılmadı. Kürt halkı büyük bir kararlılık ve direnme ruhu ile yüzbinler halinde alanlara çıkarak sermaye devletinin zorbalığına boğun eğmedi, zorbalara pabuç bırakmadı.

Kürt halkının Newroz'daki direngen ve başeğmez duruşu, 1 Mayıs'a hazırlanan tüm işçi, emekçi, ilerici ve devrimci güçlere büyük bir politik ve moral güç verdi.

Milyonlarca işçi ve emekçi kapitalist sömürüye,

emperyalist saldırganlığa, faşist baskı ve teröre karşı 'işçilerin birliği halkların kardeşliği' şiarını haykırmak için 1 Mayıs'ta alanlara çıkarak sermaye devletinin saldırılarına karşı barikat kuracak.

Şimdi Newroz'un direnme ruhuyla 1 Mayıs'a yürümenin tam zamanıdır. Devrimci baharın kazanmanın yolu 1 Mayıs'ı kazanmaktan geçiyor.

O halde sınıf devrimcileri de 1 Mayıs'ı kazanmak için seferber olmalıdır. Tüm sanayi havzalarında, fabrikalarda, emekçi semtlerinde "Yaşasın 1 Mayıs!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Parti, sınıf, devrim!", "Özgürlük, devrim, sosyalizm!" şiarlarını yükselterek işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta alanlara çağırmalıdır.

H. FIRAT

**Dünya
Türkiye ve
sol hareket**

H. FIRAT

**Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Newroz'un isyan ateşiyle devrimci baharı kazanmaya!

Devrimci bahar sürecinin ikinci önemli gündemi olan Newroz kutlamaları, dinci Amerikancı rejimin gerici-faşizan yüzünü tüm fütursuzluğuyla göstermesine vesile oldu. Kürt hareketi ve halkına karşı yürüttüğü süre avına devam eden AKP iktidarı, Newroz kutlamalarını yasaklayarak saldırganlığı bir üst seviyeye çıkarttı.

Hükümeti, kolluk kuvvetleri, sivil faşist grupları ve medyasıyla saldırıya geçen sermaye iktidarı, Kürt halkının iradesini kırma hesabıyla hareket ettiği için tam bir gözü dönmüşlük sergiledi. Newroz kutlamalarının yapılacağı alanları kuşatmaya alan, eylemlere katılmak için yollara çıkan Kürt emekçileri ile ilerici ve devrimci güçlere saldıran kolluk kuvvetleri, farklı kentlerde kutlamalara katılan BDP milletvekillerini de hedef aldılar. Ahmet Türk başta olmak üzere çok sayıda BDP milletvekiline kudurganca saldıran polis, zorbalıkta sınırlanmamasına rağmen Kürt halkının direngenliği karşısında bozguna uğramaktan kurtulamadı.

Newroz'da en büyük bozguna uğrayan ise Kürt halkının iradesini kırmaya teşebbüs eden AKP iktidarının kendisi oldu. Zira Newroz'u yasaklayarak kirli savaş dönemini hatırlatan icraatlara imza atan dinci Amerikancı iktidar, hedefine ulaşmak bir yana, Kürt halkının kararlı direnişine çarparak hüsrana uğradı. Kolluk kuvvetlerinin onlarca kentte sergilediği gözü dönmüş saldırganlığın bir nedeni de yaşanan hüsrana yol açtığı hırçınlıktır.

İstanbul ve Diyarbakır başta olmak üzere birçok kentte yasaklar fiilen boşa düşürülerek tutuşturulan Newroz ateşleri, rejime meydan okumanın ifadesiydi. AKP iktidarının irade kırma girişimi, Kürt halk kitlesinin daha güçlü bir iradeyle alanlara çıkmasıyla yanıtladı. Son aylarda iyice küstahlaşan dinci-gerici iktidarın efendileri, Kürt halkında kayda değer bir şamar yemiş oldular.

İstanbul'un sokak ve caddelerinde sergilenen direniş, Taksim Meydanı'nın kazanılması dönemindeki 1 Mayıs'ları hatırlattı. Polisin zorbalığına karşı kentin farklı bölgelerinin eylem alanına çevrilmesi, Kürt emekçileri ile ilerici ve devrimci güçlerin kararlılığını bir kez daha göstermiş oldu. Kazlıçeşme'deki kutlamayı yasaklayalım derken, birçok eylem alanıyla uğraşmak zorunda kalan kolluk kuvvetlerinin tek başarısı, estirdikleri azgın devlet terörüyle ne kadar zorba olduklarını dünya aleme göstermeleri oldu.

Yasaklı Diyarbakır Newroz kutlamalarında Kürt halkının sergilediği kararlılık ise, dinci Amerikancı iktidarın efendilerini telaşlandıracak cinstendi. 1 milyon kişinin barikatları yararak Newroz'un isyan ateşini tutuşturması, yasakla irade kırma saldırısının tam bir fiyaskoyla sonuçlandığının kanıtı oldu. Nitekim Kürt hareketinin liderleri tarafından da özel bir öneme konu olan bu kararlılık, "yeni bir dönemin başlangıcı" olarak değerlendirildi. Direniş kararlılığının devamının gelmesinin önemine vurgu yapıldı.

Newroz kutlamalarında ortaya konan mücadele kararlılığı, Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik taleplerinin arkasında durduğunu, gerici manevralar ile azgın devlet terörünün bu iradeyi kırma gücünden yoksun olduğunu bir kez daha göstermiş oldu.

Devrimci baharın 1 Mayıs'a doğru ilerlediği

bugünlerde, dört bir yanda yakılan Newroz'un isyan ateşlerinin, sınıfın ileri kesimlerinde yankı bulması kaçınılmaz. Dolayısıyla içe ve dışa dönük saldırganlığa karşı mücadelenin keşiştiği bir süreçte gündeme gelecek olan 1 Mayıs'ın, sermayeye karşı güçlü bir meydan okuyuşa dönüşmesinin imkânları da artacaktır.

İşçilerin, emekçilerin, Kürt halkının gündeminde devrimci baharı kazanmak varken, sermaye iktidarı ile onun vurucu gücü AKP'nin gündeminde ise hem içe hem dışa yönelik saldırılar var. Artık bu iktidarın saldırganlaştıkça azgınlığını gösteren çok sayıda veri birikmiş durumda.

Komşu halklara karşı emperyalist-siyonist güçler safında tetikçilik yapan dinci Amerikancı iktidar, Kürt halkına ve Kürt hareketine karşı düne göre daha saldırgan ve tahammülsüz bir tutum içindedir. Faşist devlet terörünün Newroz'da doruğa çıkması, ırkçı-inkârcı çizginin iflasını ortaya koysa da, rejimin bu konudaki kararlılığını da göstermiştir.

Güdümlü yargısıyla Sivas katliamının tetikçilerini "zamanaşımı" adı altında aklayan rejimin efendileri, utanmadan da kararı mazur göstermeye çalışıyorlar. Alevi örgütleri ile ilerici ve devrimci güçlerin kitlesel tepkisi karşısında söylem değişikliği yapmak zorunda kalsa da, davayı zaman aşımına uğratarak katilleri affetme pervasızlığı, iktidarın giderek zorbalığının göstergelerinden biri olmuştur.

Kaba saldırganlığın yanısıra, "iş kazası" adı altında onlarca işçiyi katleden kapitalistlere arka çıkılması, iş güvenliği-işçi sağlığının AKP iktidarının umrunda olmadığını gösteriyor. Kaba ihmal ve kural tanımazlık ortada iken, işçi katliamlarının "kader" olduğunu vaaz eden AKP şefleri, kuralsız-vahşi sömürü için ne gerekliyse onu yapıyorlar.

GSS Yasası, kıdem tazminatının gaspı, özel istihdam büroları, taşeronlaştırmanın yaygınlaştırılması, sendikaların dinci giriciliğin güdümüne alınarak daha da yozlaştırılması vb., tüm bunlar, gerici rejimin işçi ve emekçilere sömürü ve köleliği dayatma konusundaki pervasızlığını ortaya koyuyor.

Hem içe hem dışa dönük bu kaba saldırganlığa sessiz kalmamamız. Kürt halkı nasıl ki yasaklara Newroz'un isyan ateşlerini tutuşturarak karşılık verdiyse, işçiler ve

emekçiler de aynı kararlılıkla bu saldırıların karşısına dikilmelidirler.

Devrimci baharın doruğu olan 1 Mayıs'a bu bilinç ve iradeyle hazırlanmak, tüm Türkiyeli işçi ve emekçilerin geleceği açısından kritik bir önem taşıyor. Vurgulamalıyız ki, işçi ve emekçilere ağır bedellere mal olacak olan içe ve dışa dönük saldırıları önleyebilmenin tek yolu meşru, militan, kitlesel, birleşik direniştir.

Kürt emekçilerinin Newroz'da ortaya koydukları mücadele kararlılığı bu yönde atılmış önemli bir adım olmuştur. Fakat bu kadarı başlangıçtır ve saldırıları püskürtmek için atılan adımı işçi ve emekçilerin adlarıyla güçlendirmek gerekiyor. Elbette bunun kendiliğinden gerçekleşmesi mümkün değil. Dolayısıyla ilerici-öncü işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'a bu perspektifle hazırlanmaları büyük bir önem taşıyor. Sendikal bürokrasinin böyle bir çaba içine girmeyeceğine, saflarında biriken öfkeye rağmen sınıf kitlesinin bu enerjiyi kendiliğinden mücadele alanlarına taşımalarının koşulları olmadığına göre, ilerici-öncü işçi ve emekçilerin sürece kararlılıkla yüklenmeleri, sınıflarına karşı taşıdıkları ihmal edilemez bir sorumluluktur.

Belirtmeye gerek yok ki, bu sorumluluk öncelikle ve esas olarak sınıf devrimcilerindir. Her çalışma alanında tüm güçler, araçlar ve imkânlar devrimci, kitlesel, militan bir 1 Mayıs için şimdiden seferber edilmelidir.

Devrimci baharın coşkusunu kuşanarak yürüttüğümüz faaliyette işçi sınıfı ve emekçileri Kürt halkının mücadele azmiyle 1 Mayıs'a hazırlanmaya çağırmalı, devrimci baharı kazanmanın içe ve dışa dönük saldırıları önlemek açısından taşıdığı önemin altını döne döne çizmeli, bunun gelecek açısından taşıdığı kritik öneme dikkat çekmeliyiz.

Bu süreçte "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarını her alanda yükseltmeli, bu şiarı hayatın içinde gerçek kılmamız emekçiler için taşıdığı önemin anlaşılması için her zamankinden daha çok çaba harcanmalıdır. Bu şiarın yaşamda karşılık bulması, hem Amerikancı rejimin ırkçı-şoven propagandayla emekçileri parçalama çabasını engellemek hem de saldırıları püskürtmek açısından büyük bir önem taşımaktadır.

Newroz provokatörü “polis” çıktı!

Geçtiğimiz hafta *Kızıl Bayrak*’ta boyalı basın Newroz öncesi giriştiği “provokasyon” haberlerine değinmiş ve “Provokasyondan bahsedenler provokatörlerdir!” demiştik. Polis terörü eşliğinde gerçekleşen Newroz kutlamalarıyla geçen bir haftanın ardından boyalı basın kaldığı yerden devam etti. Bu kez provokasyon uyarılarının yerini eylemleri provoke edenlere, polise taş atanlara, yasadışı slogan atanlara dair haberler aldı. Ancak devlet terörünün dozu o kadar fazlaydı ki burjuva basın da fireler verdi ve bir kısmı bu durumu sayfalarına taşımak, özellikle de köşe yazarları aracılığıyla eleştirmek durumunda kaldılar. Tabii ki *Zaman* gibi bazı tescilli satılmışlar, halen daha iddialarını sürdürmekten vazgeçemediler.

Newroz provokasyonuna dair haberler haftalar öncesinden servis edilmeye başlanmıştı. Devletten beslenen bu gazeteler PKK’nin Newroz’u “kana bulayacağı”, “bomba patlatacağı” gibi türlü spekülasyon haberler yayınlamışlardı. Başı çeken ise alışıldığı üzere dinci basın ve *Zaman* olmuştu. Newroz’un ardından ise aynı gazeteler hızla polisi aklayan ve devlet terörünü örten, bunu yapmadığında ise yaşananları “sulandırmaya” çalışan haberlerle doldurdular sayfalarını. Söylemeye çalıştıkları ise basitçe “bakın biz demiştik” oldu.

Oysaki ortalama bir bakışa sahip biri sözkonusu provokasyonun nasıl gerçekleştiğini anlayabilir. Sermaye devleti önce sözde bir yasak uydurup Newroz’un sadece 21 Mart’ta kutlanacağını söylüyor. Ardından ise bunu padişah fermanı belleyip önüne gelene saldırıyor, kendince eylemi yaptırmayarak irade savaşı veriyor.

Yaşanan, 1 Mayıs Taksim tartışmalarında 3 yıl boyunca trafik aksayacak bahanesiyle Taksim’i vermeyen ancak kendisi güvenlik bahanesiyle Taksim’i kapatan ve kenti gaza boğarak eylemi engellemeye çalışan devletin bildik bir hamlesi yalnızca. Ancak Taksim’i emekçiler nasıl zaptettiyse Kürt halkı da yılmadı ve kimi yerde çatışarak barikatları aştı, kimi yerde ise şehit vermek pahasına direndi.

İşte boyalı basın da uğursuz rolünü oynamak için burada devreye girdi ve devletine destek olmak için Kürt halkına yönelik kin kusmaya devam etti. *Zaman*

gazetesi, “provokasyon” iddiasını arsızca sürdürdükten sonra buna kanıt olarak Van’da 2 kilo plastik patlayıcı bulunduğunu iddia etti. Verilen mesaj netti, eğer polis yakalamasa ve kutlamalara izin verse bomba patlayacak, birçok kişi ölecekti, polis kitleyi kurtarmış oldu. Yani basitçe “sizi dövüyoruz ama sizin iyiliğiniz için” denilmiş oldu.

Ancak polisin şiddeti o denli fazlaydı ki burjuva basın bile bunu gizlemekte aciz kaldı. Üstelik işin içine bir de polisin katlettiği BDP Arnavutköy İlçe Başkanı Hacı Zengin girince bu kez iş *Güneş* gazetesine düştü. Kendince zeki davranan gazete editörleri manşetten haberi “Polis 1-BDP 0” biçiminde duyurdu. Herhalde bu kadar toplumsal ve ciddi bir sorun, üstelik bir yurtseverin katledilmiş olması ancak bu kadar ciddiyetten ve insanlıktan uzak biçimde duyurulabilirdi.

Yine Ahmet Türk’ün fenalaşması ve ardından polisin saldırısına uğraması başta *Zaman* olmak üzere çoğu gazetede sadece “fenalaştı” biçiminde verildi. Polisin attığı yumruğa ya hiç değinilmedi ya da satır arasında “iddia etti” biçiminde yer verildi.

Basının dil birliği yapmışçasına kullandığı bir kavram da polisin aldığı “önlem”lere dairdi. Hepsini BDP ve HDK tarafından duyurulan eylem alanlarında sözde önlem alan ve tüm militarist aygıtını buralara konuşlandıran devletin her seferinde “PKK/KCK tarafından eylem yapılacağı istihbaratı alması” masalı nerdeyse tüm gazetelerde yer aldı.

Bunların dışında polisin kurtardığı eylemcilere dair hikayelerle denize düşen eylemcilerin “ilginç” hikayeleri gibi çok sayıda haber ciddiyetten uzak biçimde sayfaları doldurdu. Örnekleri çoğaltmak mümkün ama bu kadarı bile olayın vahameti ile burjuva basının rezilliğini görmek için yeterli.

Kuşkusuz ki basının bu tutumu yersiz ve raslantısal değil. Aksine sermaye devletinin Kürt hareketine dönük saldırgan politikalarının organik bir parçası. Amaç ise Kürt hareketine karşı kamuoyu oluşturmak, şovenizmi körüklemek ve hareketi teslimiyete zorlamak. Ancak Kürt hareketi bu Newroz ile bir kez daha gösterdi ki ne fiziksel şiddet ne de basın eliyle yürütülen kirli savaş Kürt hareketini ezmek için yeterli olmayacak.

Zengin’i binler uğurladı

İstanbul’daki Newroz gösterileri sırasında polis tarafından katledilen BDP Arnavutköy İlçe Yöneticisi Hacı Zengin 19 Mart günü son yolculuğuna uğurlandı.

Polisin kullandığı gaz bombaları sonucu yaşamını yitiren Zengin’in cenazesini almak için sabah saatlerinde Yenibosna’daki İstanbul Adli Tıp Kurumu önünde buluşan yüzlerce kişi polis terörünü protesto etti. Halk, burjuva medyanın tutumunu protesto ederken “Katil Erdoğan!” sloganı sıkça atıldı.

Cenazeyi halk aldı

Cenaze, “işlemler bitmedi” gerekçesiyle verilmezken, Adli Tıp önünde binlerce kişi de cenazeyi almak için bekledi. Cenazenin verilmemesine tepki gösteren halkın kararlılığı karşısında cenaze teslim edildi ve Arnavutköy’e doğru yola çıkıldı.

BDP, İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu’nun, yaşamını yitiren Hacı Zengin’in ölümünün gazdan kaynaklanmadığını ve Zengin’in de BDP yöneticisi olmadığını iddiası yalanlandı.

Binlerce kişi sloganlarla mezarlığa yürüdü

Zengin’in cenazesini taşıyan konvoy BDP Arnavutköy İlçe Binası önünde karşılandı. Burada bir konuşma yapan BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak, Adli Tıp Kurumu’nun hazırladığı raporun açıklanmasının iki üç ayı bulacağını belirterek İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu’nun açıklamalarına tepki gösterdi. İlk incelemeye göre Zengin’in kafasında ve vücudunun çeşitli bölgelerinde darp izine rastlandığının bilgisini de verdi.

Kışanak, “Hacı Zengin, Newroz şehidimizdir. Ondan aldığımız güçle mücadelemize devam edeceğiz” dedi.

Kışanak’ın ardından Sırrı Süreyya Önder, Sebahat Tuncel, Figen Yüksekdağ, Levent Tüzel, ÖDP Genel Başkanı Alper Taş ve Halkevleri Başkanı İlknur Birol da birer konuşma yaptı.

Cenaze töreni boyunca sık sık “Şehit namırın” ve “Katil Erdoğan” sloganları atıldı. Konuşmaların ardından, “Newroz direniş özgürlük şehidimiz Hacı Zengin ölümsüzdür” pankartı arkasındaki binlerce kişi mezarlığa doğru yürüyüşe geçti.

Zengin’in ailesinin kortejin en ön sıralarında yer aldığı yürüyüşte, Öcalan fotoğrafları ve PKK bayrakları da taşındı.

Zengin’in naaşı, kitlenin zılgıt ve alkışlar eşliğinde süren yürüyüşün ardından mezarlığa ulaşmasıyla toprağa verildi.

İstanbul'da Newroz'a devlet terörü...**Yasağa rağmen her yer Newroz alanı!**

18 Mart 2012 | İstanbul

18 Mart 2012 | İstanbul

18 Mart 2012 | İstanbul

İstanbul'da tüm baskı, yasak ve azgın devlet terörüne rağmen Newroz militan sokak eylemleriyle kutlandı.

Kutlamaların kitlesel ve coşkulu bir atmosferde geçmesini engellemek isteyen sermaye devletinin tehditlerine boyun eğmeyen Kürt halkı, ilerici ve devrimci güçler dört bir koldan Kazlıçeşme Meydanı'na yüklendi.

Polisin estirdiği teröre rağmen gün boyu süren eylem ve sokak çatışmalarıyla İstanbul'un dört bir yanı Newroz alanı olurken, Kürt halkı imha, inkar ve asimilasyon politikalarına karşı özgürlük talebini yükseltti.

Newroz alanı işgal edildi

Newroz kutlamalarının yapılmasının planlandığı

Kazlıçeşme Meydanı'nın etrafı iki kat demir bariyerlerle çevrilirken, çevik kuvvet polisleri ve otobüsleriyle alan fiilen işgal edildi.

Sermayenin kolluk güçleri sadece Zeytinburnu'nu değil, Newroz kutlamalarına katılımı engellemek için İstanbul'un dört bir yanını da ablukaya aldı.

Esenyurt'tan Tuzla'ya kadar tüm ilçelerde adeta "sıkıyönetim" ilan edildi. Emekçi mahallelerinden Newroz alanına kaldırılmak istenen araçlar polisler tarafından engellenirken, birçok noktada metrobüs, tramvay ve otobüs seferleri iptal edildi.

Sokak sokak çatışıldı

Sirkeci-Halkalı arasındaki banliyö seferleri iptal edilirken, tramvayın da bazı duraklarda durması yasaklandı.

Ancak, baskı, yasak ve engellemeler sökmeyi. Onbinlerce ilerici, devrimci ve yurtsever, başta Çapa, Topkapı, Zeytinburnu olmak üzere Kazlıçeşme civarındaki tüm bölgeleri sokak sokak çatışarak Newroz alanına çevirdi. Kazlıçeşme'ye ulaşmak için merkezi noktalarda polislerle sert çatışmalar yaşandı.

İki girişi de kapatılan Kazlıçeşme Meydanı'na sabah erken saatlerde ulaşmak isteyen Kürt gençleri sık sık "kimlik kontrolünden" geçirildi. Meydana

ulaşan yollarda da çok sayıda çevik kuvvet polisi konumlandırıldı.

Saatler 09.30'a geldiğinde ise ilk toplanma ve ilk saldırı yaşandı. Topkapı Tramvay Durağı üzerinde toplanan ve ağırlığını HDK bileşenlerinin oluşturduğu kitle, çevreden sürekli artan katılımlarla Çapa-Pazartekke yönüne doğru yürüyüşe geçti.

Yaklaşık 400 kişiyle yürüyüşe başlayan kitlenin sayısı Edirnekapı, Aksaray ve Topkapı yönünden gelen yeni katılımlarla giderek arttı. Pazartekke'ye yürüten kitlenin önüne çevik kuvvet polisleri barikat kurdu. Bir süre daha bekleyen kitle polis barikatına yürümek isteyince ilk saldırı yaşandı. Gaz bombalarıyla saldıran polis bir süre sonra panzerlerden tazyikli su sıkmaya başladı.

Gaz bombası, tazyikli su ve gözaltı...

İlk saldırının ardından Millet Caddesi'nde saatler boyunca sürecektir olan çatışmalar başladı. Polisin gaz bombalı saldırısına taşlarla karşılık verilirken yollara barikatlar kuruldu, ateşler yakıldı.

Gözaltı terörüne başvuran polisler insan avına çıktı.

Polis, Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nin içerisini de gaza boğdu. Gaz bombalarından hasta ve hasta yakınları da etkilendi.

Polise taşlarla karşılık veren kitle her saldırının ardından dağıldı ama yine toplanarak kararlılığını gösterdi.

Polis saldırısı nedeniyle bazı gruplar Vatan Caddesi tarafına doğru geri çekilerek sokak aralarında polislerle çatıştılar.

Zeytinburnu'nda çatışmalar...

Newroz alanının çevresinde de kitlesel eylemler yaşandı. Zeytinburnu'nda toplanan yaklaşık 2000 kişi Kazlıçeşme'ye doğru yönelince kitleye polis saldırdı. Ara sokaklara dağılan kitle Telsiz Mahallesi'nde tekrar biraraya gelerek Newroz ateşlerini yaktı. Burada, BDP'li milletvekilleri Gültan Kışanak, Pervin Buldan, Sırrı Sakık ve Sebahat Tuncel ile Levent Tüzel'in de aralarında bulunduğu kitleye polis saldırdı.

Topkapı'dan Yedikule'ye yürüyen yaklaşık 400 kişilik kitleye ise polis Kazlıçeşme girişinde gerçek mermi kullanarak ateş açtı.

Zeytinburnu'ndaki Olivium Alışveriş Merkezi çevresinde de polis kimsenin gruplar halinde yürütmesine izin vermedi. Biraraya gelen gruplara gaz bombaları ile saldırdı.

Avcılar'da engelleme ve gözaltı

Avcılar tarafından eyleme katılmak için yola çıkan ilerici, devrimci ve yurtsever güçler de polis tarafından engellendi. Newroz alanına ulaşmak için Avcılar metrobüse yönelen 6 BDSP'li polislin engelleme çabasına rağmen yürümekte ısrar edince gözaltına alındı. BDSP'liler 2 saat keyfi biçimde polis aracında tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

Topkapı'da Newroz ateşi

Polis terörünün en yoğun yaşandığı bölgelerden biri de Topkapı oldu. Topkapı Tramvay Durağı'nın karşısında, Kazlıçeşme yönünde bulunan alanda toplanan yaklaşık 200 kişilik kitle burada halaylar

çekerek yolu trafiğe kapadı. Coşkulu sloganlar eşliğinde çekilen halaylarla birlikte burada Newroz ateşi de yakıldı. Kitlenin "Bijî Newroz! Newroz pîroz be!" sloganları eşliğinde ateşten atladığı sırada polis saldırıya geçti. Yoğun gaz bombasıyla gerçekleşen saldırı sırasında birçok kişi yaralandı.

Polis saldırısına rağmen Topkapı'da defalarca kez toplanıldı ve Kazlıçeşme'ye doğru yürüyüş kararlılığı gösterildi.

Topkapı'da BDSP'lilere saldırı

Saat 11.30 sıralarında Topkapı Metrobüs Durağı altındaki köprüde toplanan BDSP'liler "Newroz pîroz be! Ji bo azadî û wekhevî sosyalizm!- Özgürlük ve eşitlik için sosyalizm!" şiarlarının yazılı olduğu pankartlarıyla yürüyüşe geçti. Buradaki yürüyüşte "Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük!", "Newroz Pîroz be!" sloganları atılırken, BDSP flamaları taşıyan Kürt gençleri de komünistlerle beraber yürüdü.

Burada yoğun gaz bombasının kullanıldığı polis saldırısına maruz kalan kitle yönünü Cevizlibağ'a çevirdi. Yolu trafiğe kapatıldığı yürüyüş polis barikatıyla engelleneceği sırada bu kez E-5'e inen kitle eyleme burada devam etti. Çevik kuvvet polisleri ise ağırlığının BDSP'lilerin oluşturduğu kitleye azgınca saldırdı.

Kitle Topkapı'daki AVPİM tarafına çekilirken polis saldırılarını sürdürdü ve çatışmalar bu tarafa doğru yayıldı.

Merkezefendi'de saldırı

Öğle saatlerinde Cevizlibağ'daki Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi önünde toplanan kitle Kazlıçeşme'ye doğru yürüyüşe geçti. Merkezefendi'den geçerek yürüyüşünü sürdüren kitleye polis gaz bombalarıyla saldırdı. Saldırı sırasında Eski Kozlu Mezarlığı'na da çok sayıda gaz bombası atıldı.

Polisin Zeytinburnu sahilinde toplanarak Kazlıçeşme Meydanı'na girmek isteyen kitleye dönük polis saldırısında ise BDP yöneticisi Hacı Zengin ağır yaralandı.

BDP'li Birtane hastaneye kaldırıldı

Zeytinburnu sahilindeki bekleyiş sürerken BDP milletvekilleri ve polis arasında görüşmelerin sürdüğü sırada polis saldırısı gerçekleşti. Saldırı sonucunda BDP Kars Milletvekili Mülkiye Birtane yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Faşistler de saldırdı

Çatışmaların devam ettiği sırada Topkapı Sürücüleri'nin Pazartekke yönünde elleri satırlı 50-60 kişilik ülkücü bir grup yürüyüşe geçen kitleye polisin ardından taş ve sopalarla saldırdı.

Newroz kutlamasına katılmak isteyen 15 yaşındaki Fırat Aytış, önce polisin ardından da faşistlerin saldırısına uğrayarak yaralandı.

Çatışmalar ve eylemler yaklaşık saat 14.00'e kadar devam etti. Gün boyunca İstanbul genelinde 135 kişi gözaltına alındı.

İstanbul'da Newroz coşkusu

18 Şubat 2012 | Gazi

İstanbul'da Esenyurt, Küçükçekmece ve Gazi Mahallesi'nde yapılan eylemlerle emekçiler Newroz'u kutladı.

Esenyurt

18 Mart sabahı Kazlıçeşme'ye gitmek için yola çıkan BDSP'liler, Avcılar metrobüse geldiklerinde keyfi bir şekilde engellenmeye çalışıldılar. Keyfi engellemeye prim vermeyerek yürümeye devam eden BDSP'lilerden 6'sı gözaltına alındı. Gözaltı sırasında "Baskılar bizi yıldıramaz!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Partiyi kazandık partiyle kazanacağız!" ve "Yeni Ekimler için ileri!" sloganları atıldı ve devrimci marşlar söylendi.

Ayrıca gözaltı aracına bindirilirken küfürler ve hakaretler yağdıran polisler, araçta boğaz sıkma, yere yatırıp tekmeleme, biber gazı ve kelepçeyle sıkma gibi yöntemlerle işkence yaptılar. Saat 11.30'da bırakılan BDSP'liler, daha sonra Esenyurt'a dönerek buradaki Newroz kutlamalarına katıldılar.

BDP Esenyurt İlçe binası önünde toplanan kitle Kazlıçeşme'ye gitmek için yola çıktı. Otoban girişinde otobüsler durduruldu. Otobüslerden inen insanlar yer yer çatışma çıkan yürüyüşle Esenyurt Meydanı'na

geldiler.

Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan yüzlerce insan yakılan Newroz ateşinin etrafında halaya durdu. Coşkulu bir biçimde yapılan Newroz kutlamasında onlarca metre uzunluğundaki sarı, kırmızı, yeşil renkli bayrakla meydan turlandı.

Küçükçekmece

Küçükçekmece BDSP, Topkapı Köprü altında araçtan inerek Kazlıçeşme'ye doğru yola çıktı. Dağınık halde birçok Kürt genci, ailesi, çocuklarla beraber yollardaydı. Merdiven başlarını tutan çevik kuvvet polisleriyle sözlü dalaşmalar oldu. Saat 10.15'te Pazartekke yönüne çıkıldığında yolda çatışmanın izlerinin ve gaz kokusunun durduğu görüldü.

Yaklaşık 100 kişilik grup ara sokaklardan Kazlıçeşme'ye doğru yöneldi. Yedikule surları aşılıp yola çıkıldı. Yaklaşık 300-400 kişilik gruba polis biber gazlarıyla saldırdı. Polis gaz bombalarını hedef göstererek atıyordu. Yol boyunca BDSP flamaları ve Ekim Gençliği'nin "Ji bo azadi û werkhevî SOSYALİZM!/Özgürlük ve eşitlik için SOSYALİZM!" şiarlı pankartı taşındı. Pankart ve flamalar eylem boyunca kitle tarafından sahiplenildi ve Kürt gençleri tarafından taşındı.

Yedikule'deki barikat aşılamayınca ara sokaklardan Zeytinburnu sahil yoluna inildi. Ara sokaklarda kitlenin öfkesi çoğaldı. Rastlanan bir polis arabası taşlandı. Sahil yolunda yaklaşık 2000 kişilik kitle Kazlıçeşme'ye doğru yürüyüşe geçti. Saat 12.00 civarında Kazlıçeşme'nin girişinde Newroz ateşi yakılarak halaylar çekildi. Yaklaşık 3-4 bin kişilik kitleye polis yoğun biber gazı ve panzerlerle saldırdı.

Gazi Mahallesi

Topkapı'da kitlenin dağılması üzerine Gazi'de bir araya gelen BDSP'liler Newroz yürüyüşü gerçekleştirdiler. Dörtüol'da pankart açan BDSP'liler Gazi Hastanesi önüne kadar yürüyüş gerçekleştirdiler. Burada toplanan emekçilere devletin saldırılarının teşhir edildiği konuşmalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt – Küçükçekmece - GOP

İstanbul'da Newroz kutlamaları

Kürt halkı, kentin dört bir yanında yaktığı Newroz ateşlerinde Kazlıçeşme çatışmaları ve Diyarbakır Newroz'u ile açağa çıkan direniş kararlılığını yükseltti.

Kanarya

Küçükçekmece'deki Kanarya Mahallesi'nde toplanan yüzlerce kişinin Newroz mitingine gitmesine polis tarafından izin verilmemesi üzerine çatışma çıktı. Ardından yol kapatılarak yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşün ardından Kanarya Meydanı'nda toplanan binlerce kişi, yakılan ateşin üzerinden atlayarak Newroz'u kutladı.

Başakşehir

Başakşehir'e bağlı Güvercintepe Mahallesi'nde Newroz'un yasaklanmasına tepki gösteren gençler, Newroz ateşini mahallede yaktı. Polis kutlama yapan gençlere, yoğun biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı. Mahallede polis ile gençler arasında 7 saat boyunca çatışma yaşandı.

Sultanbeyli

Sultanbeyli'de biraraya gelerek Newroz alanına gitmek isteyen kitleye izin vermeyen polis, halay çekerek Newroz'u kutlayan yüzlerce kişiden müziği kapatmaları istedi. Polis, müziği kapatmadıkları takdirde kitleye müdahale edeceği tehdidinde bulundu.

Kartal

Newroz alanına gidilmesinin engellenmesi üzerine kitle Kartal Meydanı'nda kutlama yapmak istedi. Bir süre halay çeken yüzlerce kişi, "Newroz piroz be" pankartı açarak, Kartal Meydanı'na yürümek istedi. Polis engeli ile karşılaşan kitle Newroz'u buldukları yerde kutlamaya karar verdi ve Newroz ateşi yakarak üzerinden atladı.

Alibeyköy

Yeşilpınar'da HDK bileşenlerinin yaptığı Newroz kutlamasının ardından Gazi Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçen kitle ile polis arasında çatışma yaşandı.

Yaklaşık 60 genç ile polis arasında başlayan çatışma Gazi Mahallesi girişindeki Su Deposu'nda sürdü. Polis akrep denilen araçlarla gaz bombası atarken, gençler yolu kapattı.

Bağcılar

HDK'nın çağrısı ile akşam saatlerinde Demirkapı'da toplanan bini aşkın kişi, ateşler yakarak Newroz'u kutladı. Müzik eşliğinde çekilen halaylarla süren kutlamalarda havai fişek atılması üzerine polis gaz bombası ve tazyikli suyla kitleye saldırdı.

Newroz coşkuyla kutlandı

Caddesi'nde toplanan BDSP'liler de kızıl bayrakları ile Meşrutiyet Caddesi'ndeki kitle ile buluştular. Fiili olarak Newroz alanı haline gelen Meşrutiyet Caddesi'ndeki coşku Sakarya Caddesi'nde toplanan kitlenin de alana gelmesiyle bir kat daha arttı.

Sakarya Caddesi'nden katılımların ardından kitlenin sayısı üç bini buldu. Ardından bir kürsü oluşturularak miting programına geçildi. Mitingi düzenleyen tüm kurumlar adına söz alan BDP Ankara İl Başkanı, konuşmasına engelleme girişimlerini kınayarak başladı.

Daha sonra BDP Mersin Milletvekili Ertuğrul Kürkçü de bir konuşma yaptı. Kürkçü, Kürt ve Türk halklarının ortak düşmana karşı kurtuluşa kadar birlikte savaşması gerektiğini söyledi.

Newroz'a BDP, BDSP, Partizan, DHF, ESP, SDP, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, Tüm-İGD, Kaldıraç, TKP ve EHP katıldı.

Kocaeli'de Newroz ateşi yakıldı

20 Mart sabahından itibaren Merkez Bankası önünde, yürüyüş yolu boyunca ve Perşembe Pazarı'nın içerisinde polis yığınak yapmıştı. Merkez Bankası önünde kitle biraraya gelmeye başladı. Kitlenin toplanmasıyla polis yürüyüş yolunun önünü kesti. Kitlenin dağılması yönünde anonslar yapan polise kitle sloganlarla yanıt verdi ve halaylarla eylemi başlattı.

Merkez Bankası'nın önü Newroz alanına dönüştürüldü. Newroz ateşi yakılarak halaylar çekildi, marşlar söylendi. Kocaeli'nin ilçelerinden Newroz kutlamasına gelenlerin engellemelere maruz kaldığı, oldukları yerlerde Newroz kutlamaları gerçekleştirdikleri duyuruldu. Kitle toplu şekilde BDP il binasının önüne kadar yürüdü.

Yürüyüş bittikten sonra, BDP İl Başkanı Mehmet Ali Alçinkaya, parti binasında toplanan kitleye yönelik bir açıklama yaptı. Alçinkaya, "Newroz kutlamalarının başlamasından bir gün önce yasaklamalarla engellenmeye çalışıldı. Diyarbakır Newroz'u, 2012 Newrozları sisteme ve AKP'ye yanıtıdır. İstanbul'da her yer Newroz alanına dönüştürüldü, buradaki saldırılarda bir arkadaşımız şehit oldu." dedi.

İzmir'de Newroz coşkusu

İzmir'de Newroz 21 Mart günü Buca Hipodrom'da kutlandı. Onbinlerce kişi hafta içi olmasına rağmen alanlardaydı.

HDK tarafından Newroz kutlamaları için buluşma yeri olarak Şirinyer Tansaş önü duyurulmuştu. Bu çağrı ile HDK bileşenlerinin yanısıra BDSP'nin de içerisinde olduğu devrimci kurumlar Tansaş önünde toplanmaya başladı.

En önde "Biji aşiti, Biji Newroz- Yaşasın barış, yaşasın Newroz" şiarlı HDK pankartı açılarak yürüyüşe geçildi. Pankartın ardında HDK bileşenleri flama ve pankartlarıyla yer alırken devrimci kurumlar da HDK'nın ardından pankartlarıyla yürüyüşe katıldılar.

Komünistler ise yürüyüşe "Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik / BDSP" pankartı ve kızıl bayraklarıyla katıldılar. Ayrıca yürüyüş sırasında yapılan ajitasyon konuşmaları ile Alevi toplumuna yönelik saldırılar, AKP eliyle tırmandırılan devlet

terörü ve işçi sınıfına yönelik yıkım uygulamaları da teşhir edildi.

Ertuğrul Kürkçü Newroz ateşini yaktı. Newroz kutlamaları boyunca BDP adına Ali Asker, HDK adına Semra Uzunok ve BDP Milletvekili Ertuğrul Kürkçü kitleye seslendi. Konuşmalarda tırmandırılan devlet terörü teşhir edilerek baskılara rağmen Kürt halkının yılmayacağı vurgulandı. HDK'nın "ana muhalefet" boşluğunu dolduracağı iddia edilirken 2014 seçimlerine hazırlanıldığı duyuruldu.

Etkinlikte İzmir Alevi Bektaşî Federasyonu bileşenleri adına Elif Bakır da söz alarak kitleye seslendi. Alevi toplumuna yönelik baskılara değinen Bakır, evlerin işaretlenmesini ve Sivas davasını örnek verdi. Etkinlik çekilen halaylar ve atılan sloganlarla son buldu.

Adana'da coşkulu Newroz

Adana'da binlerce kişinin katılımıyla 21 Mart günü gerçekleşen Newroz kutlaması için sabah saatlerinden itibaren Karasu Kavşağı'nda toplanılmaya başlandı.

Newroz kutlamalarına BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, BDP İstanbul Milletvekili Sırrı Süreyya Önder ve Halkların Demokratik Kongresi (HDK) bileşenleri katılarak kürsüden konuşma yaptı.

Newroz sabahı miting alanına gitmek için KESK, İHD ve HDK'nin toplanma noktasında BDSP'nin de yer aldığı örgütler Newroz alanına yürüdü.

İlk konuşma HDK Adana Meclisi adına Serpil Aslan tarafından yapıldı. Ardından EMEP GYK Üyesi Halil İmrek bir konuşma yaptı.

Kürt halkının, sosyalistlerin ve emekçilerin Newroz'unu kutlayarak söze başlayan BDP İstanbul Milletvekili Sırrı Süreyya Önder ise "Tüm cezaevlerine selam yolluyoruz ve halkın savaşa karşı barış iradesine saygı gösteriyoruz" dedi.

BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da Newroz'u yasaklayanların yanıldığını söyledi. Amed'de Kürt halkının ferman dinlemediğini, AKP'nin genelgelerine yaktığını dile getirdi. Adana'da Kürt halkı tarafından büyük bir coşkuyla kutlanan Newroz söylenen Kürtçe türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Bursa'da Newroz coşkusu

Bursa'da 21 Mart günü düzenlenen Newroz mitingi, yaklaşık 5 bin kişinin katılımıyla coşkulu bir şekilde gerçekleşti. BDSP "Newroz piroz be! Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!" pankartı ile Newroz'a katıldı. HDK bileşenlerinin yanı sıra Partizan, SDP, ÖDP, Halkevleri, BATIS ve BAMİS, Bursa Dersimliler Derneği ve KESK Şubeler Platformu da mitingde yer aldı.

Tertip komitesi adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada Newroz kutlamalarına yönelik yapılan zorbalık üzerinde duruldu. İstanbul'un kuşatma altına alındığı ve adeta savaş alanına çevrildiği dile getirildi. Sosyal yıkım saldırılarına değinilen konuşmada uzun tutukluluk süreleri, tecrit ve açlık grevlerine de dikkat çekildi.

Ardından BDP'li kadınlar adına Zehra Aymana bir konuşma yaptı. Bunu HDK adına yapılan konuşma izledi. Devamında Levent Tüzel bir konuşma yaptı.

Kızıl Bayrak / Adana – Bursa – Ankara – Kocaeli – İzmir - Eskişehir

21 Mart 2012 | İzmir

Kürt halkı Newroz coşkusunu Eskişehir, Adana, Bursa, Ankara, Kocaeli ve İzmir'e de taşıdı.

Eskişehir Newroz'una polis engeli

Newroz için Eskişehir'de de kolluk kuvvetlerinin baskısı vardı. Yenikent futbol sahasında yapılacak olan Newroz valiliğin keyfi kararıyla bir gün kala iptal edildi. Baskıcı sermaye devletinin bu engellemesine karşı, Newroz alanının önünde yapılan basın açıklamasıyla bu uygulama teşhir edildi. Basın açıklamasında, Kürt halkının talepleri sıralandı:

"Kürt halkının kimliğinin anayasal güvence altına alınması, Kürtçe'nin resmi dil olması, Kürt halkının kendi kendini yönetme hakkını içeren siyasal statünün tanınması, örgütlenme hakkının evrensel standartlara kavuşturulması ve anayasal güvence altına alınması."

Basın açıklamasının ardından polisin engellemelerine rağmen, kitle halaya çağrıldı. Newroz alanına girilmesine izin vermeyen polis, halay çekmeye ve yolun kapatılmasına da izin vermek istemedi. Buna rağmen kitle halaylarla yolun bir şeridini kapadı. Daha sonra kısa süreli oturma eylemi yapıldı.

Ankara'da Newroz coşkusu

Yasaklı Newroz eylemlerinden biri de Ankara Newroz'u'du. Polisin saatler öncesinden ablukaya aldığı Sakarya Caddesi'ne pankart ve flamalarla giriş engellendi. BDP İl Binası önünde toplanan BDP'liler ise buradan yürüyerek alana ulaşmak istediler. Ancak kolluk güçleri barikat kurarak BDP'lileri sokaktan çıkarmadı. Yüksel Caddesi'nde toplanan TKP ve Halkevleri ise BDP'nin olduğu alana doğru yürüyüşe geçtiler. "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganlarıyla barikatın olduğu alana ulaşıldı ve polisle yaşanan kısa bir gerginliğin ardından barikat ardındaki kitleyle buluşuldu. Bunun üzerine Meşrutiyet Caddesi üzerindeki kitlenin sayısı 1500'e ulaştı.

Meşrutiyet Caddesi'nde polisin TOMA ve panzerlerle kurduğu barikat aşma girişimleri ise tertip komitesi tarafından sürekli engellendi. Sakarya

Kürt halkı Newroz alanlarını doldurdu

20 Mart 2012 | Yüksekova

21 Mart 2012 | Hakkari

21 Mart 2012 | Hakkari

Devletin yasaklarına ve saldırılarına karşı Kürt halkı Kürdistan'ın birçok noktasında sarı, kırmızı ve yeşil renge bürünen alanlarda "An azadi, an azadi!" şiarını haykırdı.

Şırnak'ın Cizre ilçesinde Newroz'u kutlamak isteyen on binlerce kişiye polis saldırırken, Özel Harekat Timleri uzun namlulu silahlar kullandı. Çatışmalar sırasında 1 polis öldü.

Şırnak'ın Silopi ilçesinde binlerce kişi dört ayrı noktada birleşerek yürüyüşe geçti. Kitlenin alana girmesinin ardından çok sayıda zırhlı araçla alan ablukaya alındı. BDP Diyarbakır Milletvekili Emine Ayna'nın onbinlerce kişiye seslendiği sırada polis miting alanındakilere gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı. İlçenin tüm mahallelerine yayılan çatışma esnasında

polis havaya ateş açtı.

Şırnak'ın İdil ilçesinde Yenimahalle ve Turgut Özal Mahallesi'nde toplanan binlerce kişi polisle çatıştı.

Hakkari'de binlerce kişi kutlamanın yapıldığı Merzan Toprak Saha'ya doğru yürüyüşe geçti. Alanın girişinde barikat kuran polisin arama yapmak istemesi kabul edilmeyerek alana girildi.

Şemdinli'de Newroz kutlaması stadyumun yan tarafında bulunan boş alanda kutlandı.

Yüksekova'da Newroz için izin verilmeyince çatışma çıktı. Aralarında Milletvekili Adil Kurt'un da bulunduğu kitleye polis tazyikli su ve gaz bombaları ile saldırdı.

Muş'ta Newroz İstasyon Meydanı'nda kutlandı. Bulanık ilçesinde kitleye polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı.

Muş'un Varto ilçesinde Kültür Merkezi önünde kutlanan Newroz'a 10 bin kişi katıldı.

Ağrı'nın Patnos ilçesinde Newroz alanına doğru yürüyüşe geçen binlerce kişiye polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı.

Ağrı'nın Tutak ilçesinde ise BDP binası önünde bir araya gelen kitleye polis gaz bombaları ve tazyikli suyla saldırdı.

Ağrı'nın Diyadin ilçesinde BDP ilçe binası önünde bir araya gelen yüzlerce kişi davul zurna eşliğinde halaylar çekerek, Newroz'un kutlandığı Mal Meydanına kadar yürüdü.

BDP Ağrı İl Binası önünden Newroz alanına yürümek isteyen kitleye polis saldırdı. BDP Ağrı Milletvekili Halil Aksoy ve kitlenin üzerine tazyikli su ve gaz bombası atıldı.

Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde de Newroz için binlerce kişi alana akın etti.

İğdır'da aralarında BDP İğdır Milletvekili Pervin Buldan'ın da bulunduğu gruba polis gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı.

Batman'da yürüyüş güzergahındaki polis barikatları tek tek kaldırılmak zorunda kalırken Ahmet Türk polis terörüne maruz kaldı. Binlerce kişiye polis gaz bombalarıyla müdahale etti. DTK Eş Başkanı Ahmet Türk, polisin attığı aşırı gaz bombası nedeniyle bayıldı. Polisin yumruklarıyla da saldırdığı Türk, hastaneye kaldırıldı.

Urfa'nın Viranşehir ilçesinde polis gaz bombaları ve tazyikli suyla kitleye saldırdı. Polisin gerçek mermi kullandığı belirtildi.

BDP Akdeniz İlçe Örgütü önünde toplanan yüzlerce kişi Newroz kutlamasının yapıldığı Tırmıl Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Polis, kitlenin geçişine izin vermeyerek gaz bombaları, cop ve tazyikli suyla saldırdı. BDP Milletvekili Ertuğrul Kürkçü de yerlerde sürüklendi.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde halk, hemen her sokakta Newroz ateşini yükseltti. Nusaybin'de İçişleri Bakanlığı'nın genelgesine aldırış etmeyen binlerce kişi Newroz alanına akın etti.

Kızıltepe'de Otagar Alanı'nda gerçekleştirilen Newroz kutlaması için binlerce kişi toplandı. Yaklaşık 50 bin kişinin toplandığı Newroz mitinginde konuşan DTK Eş Başkanı Ahmet Türk, Batman'da kendisine yapılan saldırıya değinerek, "Orada adeta intikam duygusuyla hareket ettiler. Ancak şunu söylemek istiyorum. Biz korkunun zincirlerini çoktan kırdık. Korkmuyoruz diyoruz. Zincirler bizi bağlayamaz" dedi. Polis yürüyüşe

geçen kitleye gaz bombalarıyla saldırdı.

Osmaniye'de Devlet Bahçeli Bulvarı'nda Newroz ateşi Filiz Koçali ve kadınlar tarafından yakıldı.

Antalya'da çevik kuvvet polisleri alana girişleri engellerken, BDP Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan da yaşanan engelleme üzerine BDP Kepez İlçe binasında basın açıklaması yaptı.

Manisa'nın Salihli ilçesinde polis kitleye gaz bombaları ile saldırdı.

Suruç'ta ilçe merkezine giriş çıkışlara, köy çıkışlarına, mahallelere, çarşı merkezine ve BDP İlçe binasına gelen yollara zırhlı araçlar ve yüzlerce polis yerleştirildi.

Adıyaman'ın Kahta ilçesinde yüzlerce kişi Newroz alanına yürüyerek kutlama yaptı.

Bingöl'ün Karlıova ilçesinde yüzlerce kişi ateş etrafında halaylar çekerek sloganlar attı.

Dersim'in Pertek ilçesinde Kaymakamlık tarafından izin verilmemesine rağmen çok sayıda kişinin katılımı ile Newroz kutlandı.

Seyit Rıza Meydanı'nda yapılan Newroz mitingi için Dersimliler sokağa çıktı.

Van'da Belediye Garajı'nda yapılmak istenen kutlama için birçok koldan başlayan yürüyüş engellemelere rağmen Newroz alanına vardı. Onbinlerin alanı doldurması üzerine polis barikatları kaldırmak zorunda kaldı.

Kutlamadan sonra BDP Eş Başkanı Selahattin Demirtaş'ın çağrısıyla kent merkezine doğru yürüyüşe geçen kitleye polis saldırdı.

Erciş'te halk eski Sanayi yolundaki kutlama alanına akın etti. Kutlamada yöresel elbiseler giyen kadınlar ön saflarda yer aldı.

Van'ın Gürpınar ilçesinde Hükümet Konağı önünde kutlama yapıldı.

Van'ın Çatak ilçesinde Newroz kutlaması ilçe girişinde eski BDP İlçe binası önünde kutlandı.

Özalp'te Eski Öğretmen Evi'nin önünde Newroz kutlaması yapıldı. Kutlamaya yüzlerce kişi katıldı.

Gevaş'ta Newroz ilçe garajında kutlandı.

Muradiye'de kutlama Belediye Garajı'nda yapıldı. Kutlamaya yüzlerce kişi katıldı.

BDP Ceyhan İlçe Örgütü tarafından Ceyhan'ın Altı Ocak Mahallesi Şehir Stadyumu yanında bulunan açık alanda Newroz kutlaması yapıldı.

Seyhan'da düzenlenen Newroz mitingine binlerce kişi katıldı.

Bitlis'in Ahlat ilçesi ve Bitlis kent merkezinde binlerce kişi Newroz kutladı. Polis kitleye saldırarak biber gazı ve tazyikli su sıktı.

Siirt'te Eruh yolu üzerinde bulunan Newroz alanında binlerce kişi Newroz'u kutladı.

Mardin'de Karayolları yanındaki boş alanda gerçekleştirilen Newroz mitingine binlerce kişi katıldı.

Antep'te İstasyon Meydanı'na gelen yüzlerce kişi yöresel kıyafetleriyle oluşturdukları rengarenk görüntülerle dikkat çekti.

Urfa'da binlerce kişi Newroz kutlaması için Haleplibahçe'de buluştu.

Ardahan İl Binası önünde toplanan yüzlerce kişi Ardahan Otagarı'nın bulunduğu Newroz alanına yürüdü.

Adıyaman'da binlerce kişinin katıldığı mitingde, BDP Bitlis Milletvekili Hüsamettin Zenderlioğlu da yer aldı.

Kurtalan'da Devlet Demiryolları kömür sahasında

düzenlenen Newroz mitingine mahallelerden binlerce kişi aktı.

Batman'da Ahmet Türk'e yapılan saldırıyı kınamak amacıyla **Beytüşşebap** esnafı kepenk açmadı.

Diyarbakır'ın **Lice** ilçesinde binlerce kişi Newroz mitingi için bir araya geldi.

Newroz mitinginin yapılacağı **Siverek** Firkan Şehit alanına gelen binlerce kişi renga renk kıyafetleriyle alanda renkli görüntüler oluşturdu.

Şırnak'ın **Uludere** ilçesindeki bir futbol sahasında yapılan Newroz mitingine binlerce kişi geldi.

Diyarbakır'ın **Silvan** ilçesinde binlerce kişi Newroz'u kutladı.

Diyarbakır'ın **Dicle** ilçesinde Çeşme Meydanı'nda biraraya gelen bini aşkın kişi Newroz'u coşku ile kutladı.

Diyarbakır'ın **Hani** ilçesinde spor sahasında yapılan Newroz kutlamasına yüzlerce kişi katıldı.

Diyarbakır'ın **Hazro** ilçesinde gerçekleştirilen Newroz mitingine yüzlerce kişi katıldı.

Diyarbakır'ın **Kocaköy** ilçesinde binlerce kişinin katılımı ile Şeğşerafettin Mahallesi'nde bulunan futbol sahasında Newroz mitingi gerçekleştirildi.

BDP **Ergani** ilçe binasında bir araya gelen binlerce kişi, ilçe otogarındaki alana yürüdü.

Urfa'nın **Hilvan** ilçesinde eski Yuva Cami yolu üzerindeki boş alanda gerçekleştirilen Newroz kutlamasına binlerce kişi katıldı. "Kadın kırımını toplum kırımıdır" ve "Zimanê me azadiya meye" pankartının asıldığı alanda sarı, kırmızı ve yeşil flamalar açıldı.

Mardin'in **Mazıdağı** ilçesinde binlerce kişinin katılımı ile Newroz Meydanı'nda kutlama gerçekleştirildi.

Urfa'nın **Ceylanpınar** ilçesinde binlerce kişi, Newroz mitinginin olacağı Semt Pazar'ına akın etti.

Siirt'in **Baykan** ilçesinin Veysel Karani (Ziyaret) Beldesi'ndeki Newroz mitingi yüzlerce kişinin katılımı ile gerçekleştirildi. Kitle jandarma tarafından kurulan arama noktalarından geçerek alana girdi. Alandan hep bir ağızdan "Bê Serok jîyan nabe" ve "Ahmet Türk'e uzanan eller kırılın" sloganları atıldı.

Elazığ'ın **Karakoçan** ilçesinde yüzlerce kişi, DEP otogarındaki miting alanına aktı.

Mardin'in **Ömerli** ilçesinde binlerce kişinin katılımı ile Yeni Mahalle'de bulunan Newroz alanında kutlama gerçekleştirildi.

Batman'ın **Kozluk** ilçesinde futbol sahasında 2 bini aşkın kişinin katılımı ile Newroz kutlaması gerçekleştirildi.

Nusaybin'e bağlı ve Bagok Dağları eteklerinde bulunan **Girêmîra** (Girmeli) Beldesi'nde bir araya gelen binlerce kişi, Newroz ateşi yaktı.

Mardin'in **Midyat** ilçesinde Newroz ateşini, Araplar, Süryaniler ve Kürtler birlikte yaktı.

Çınar'da Diyarbakır-Mardin karayolu üzerinde bulunan Newroz alanına yüzlerce kişi akın etti.

Çukurca'da Newroz kutlaması eski cezaevinin yerinde yapıldı. Kutlamaya binlerce kişi katıldı.

Başkale ilçesinde Fatih İlköğretim Okulu'nun üst bölümünde bulunan boş alanda Newroz kutlaması yapıldı.

Caldıran'da Newroz kutlaması eski hayvan pazarında kutlandı. Kutlamaya yüzlerce kişi katıldı. Kadınların yöresel elbiselerle katılması dikkat çekti.

Kars'ta yaklaşık 5 bin kişi Newroz kutlamasının yapıldığı Cumhuriyet Meydanı'na akın etti.

BDP **Güroymak** İlçe Örgütü tarafından Güroymak'ta Öğretmen Evi arkasında bulunan boş alanda Newroz kutlaması yapıldı.

BDP **Hizan** İlçe Örgütü tarafından organize edilen Newroz kutlamaları Cumhuriyet alanında kutlandı.

BDP **Tatvan** İlçe binası önünde biraraya gelen yüzlerce kişi Cumhuriyet Caddesi üzerinden Newroz alanına yürüdü.

Erzurum'un **Karaçoban** ilçesinde sabah saatlerinde şehir stadyumuna akın eden binlerce kişi stad girişinde polisler tarafından tek tek aranarak içeri alındı.

Diyarbakır'da yüzbinler Newroz alanına aktı

Diyarbakır'da yasağa rağmen Kürt halkı polis barikatlarını aşarak Newroz alanına ulaştı. BDP İl Başkanlığı önünde toplanan binlerce kişi Newroz alanına doğru yürüyüşe geçti. Vekillerin de katıldığı yürüyüşün önünü TOMA ve akreplerle kesen polis tazyikli su ve gaz bombaları ile saldırdı.

Diyarbakır girişinde Newroz'a katılmak için çevre illerden gelen binlerce aracı durduran polis, yüklü miktarda para cezası kesti. Polisin Diyarbakır'a girilmesine kesinlikle izin verilmeyeceğini söylemesine rağmen araçlardan inerek yolun kalanını yürümeye başlayan kitleye polis tazyikli su ve gaz bombaları ile saldırdı.

Bağlar ve Lice ilçelerinden de Newroz alanına gelmek isteyen kitlenin önü polis tarafından kesilirken Bağlar'da polisin kitleye saldırmasına taşlar ve sloganlarla yanıt verildi.

Polis barikadı aşıldı

Polisin engelleme çabalarına ve saldırılarına rağmen ilk olarak yaklaşık 20 bin kişi polis barikatını aşarak Newroz alanına ulaştı. Bu sayı daha sonra yüzbinlere ulaştı.

Newroz ateşini halk yaktı

Kitlenin Newroz alanına girmesini engelleyemeyen polisin alandan tümüyle çekilmesinin ardından BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, BDP'li milletvekilleri ve belediye başkanları da Newroz alanına ulaştı.

Newroz programı Kürt halkının özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşen şehitler anısına yapılan saygı duruşu ile başladı.

Programın açılış konuşmasını yapan BDP Diyarbakır İl Eş Başkanı **Zübeyde Zümrüt**'ün ardından konuşma yapan Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, Kürt halkını tanımayanların bugün yaşananları örnek alması gerektiğini belirterek "Bu halk artık korkunun kefenini yırtmıştır. Ya özgürlük ya özgürlük" dedi.

DTK Eş Başkanı **Ahmet Türk** ise, devletin siyasetinin ve zulmünün iflas ettiğini belirtti. Türk şöyle konuştu: "Bugün burada devletin politikalarını kırdımız. Korkuyla Kürt halkını susturamazsınız. Bugün devlet siyaseti devlet zulmü iflas etmiştir. Kürt

18 Mart 2012 | Diyarbakır

halkı sonuna kadar direnecektir. Halkımızın hukukunu tanımaya mecbursunuz. Sayın Öcalan Kürt çözümü için çok adım attı. Barış dedik, Öcalan'ı tecride aldılar. Kardeşlik dedik, 7 bin Kürt siyasetçiyi zindana koydular. Roboski'de halkı uçaklarla bombaladılar. Bugün Amed'te Kürt halkının bu meydana toplanmasına izin verilmedi, ama Kürt direnerek geldi ve 'buradayız' diyor. Kürtler özgürlük için ayakta artık susturamazsınız. Bizim size söylememize gerek yok siz özgürlük yolunu biliyorsunuz."

DTK Eş Başkanı **Aysel Tuğluk** ise "Amed bugün tarih yazdı. Zorbalığa ve zulme direndi. Bu alanı doldurdu. Tarih yazdınız. Tankları ve toplarıyla Amed'i işgal ettiler. Bu halk düşman güçleri mi ki işgal ediyorsunuz. Ama sizler Amed'e yakışanı yaptınız. Başbakan'ı Amed'e davet ediyoruz. İdris Naim Şahin'i Amed'e davet ediyoruz. Gelip görsünler. Siz bu halkın özgürlük yürüyüşünü durduramazsınız. Bugün Newroz gününde yeni bir başlangıç yaptınız" dedi.

BDP Eş Genel Başkanı **Selahattin Demirtaş**, "Bak AKP bak! İşte Newroz budur. Engelleyemezsiniz, yasaklayamazsınız. Tehdit ve operasyonlara rağmen işte halk özgürlük meydanındadır. 'Teslim olmadık' diyen kocaman yürekli bir halk Newroz meydanındadır" dedi.

Polis yürüyüşe saldırdı

Newroz alanından BDP il binasına yürüyüşe geçen yüzbinlerce kişiye polis gaz bombalarıyla saldırdı. Kitle saldırıya taşlarla karşılık verirken ara sokaklara çekilerek kent merkezine doğru yürüyüşünü sürdürdü.

Polisin saldırılar sırasında helikopterden de gaz bombası atıldığı öğrenildi.

Çocuklar yaralandı

Diyarbakır'da 11 yaşındaki Muhammet Doğan evinin balkonundan olayları izlerken, polisin attığı gaz bombası çenesine isabet etti.

Ayrıca 14 yaşındaki İbrahim Arpa adlı çocuğun da polisin attığı gaz bombasının isabet etmesi sonucu yaralandığı bildirildi.

18 Mart 2012 | Diyarbakır

Sivas katliamı davasında zamanaşımına öfke...

Sivas katliamı davasında zamanaşımı kararına karşı çeşitli illerde gerçekleştirilen eylemlerde düzen yargısı protesto edildi. Binlerce kişi zamanaşımı kararını tanımadıklarını haykırdı.

Çanakkale’de zamanaşımı protestosu

14 Mart günü Çanakkale’de gerçekleştirilen eylemde basın açıklamasını Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Çanakkale Şube Başkanı Metin Mutlu okudu.

Ekim Gençliği’nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci kurumların destek verdiği eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Gazi’de kitlesel protesto

15 Mart akşamı Gazi Mahallesi’nde gerçekleştirilen yürüyüşle Sivas katliamı davasının zamanaşımına uğratılması protesto edildi.

Gazi Mahallesi’ndeki devrimci ve ilerici kurumların çağrısıyla saat 20.00’de Dört Yol’da biraraya gelen emekçiler Gazi Cemevi’ne yürüdü. Yürüyüşte “Bu dava divana kalmayacak... Hesabını soracağız!” şiarlı Gazi Emekçi Halkı imzalı pankart taşındı.

Cemevine gelinmesi ile burada bir açıklama gerçekleştirildi. 500’e yakın emekçinin katıldığı yürüyüşte BDSP de destek verdi.

Taksim’de kitlesel tepki

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) İstanbul Şubeleri’nin çağrısıyla 17 Mart günü Taksim’de gerçekleştirilen yürüyüşte ilerici ve devrimci güçler de katılım sağladı.

Tünel Meydanı’ndan başlayan yürüyüşte Sivas katliamında hayatını kaybedenlerin resimlerinin yer aldığı uzun bir pankart taşındı.

Taksim Tramvay Durağı’nda gerçekleştirilen basın açıklamasını okuyan PSAKD Genel Başkanı Hüseyin Güzelgül, “Madımak katliamı insanlığa karşı işlenmiş suçtur. İnsanlık suçunda zamanaşımı olmaz” diyerek mahkemenin zamanaşımı kararını tanımadıklarını açıkladı.

Avcılar’da zamanaşımı protestosu

18 Mart akşamı Avcılar Marmara Caddesi’nde ilerici-devrimci güçler tarafından yürüyüş gerçekleştirildi. “İnsanlık suçunda zamanaşımı olmaz!” yazılı ve Sivas

şehitlerinin fotoğraflarının yer aldığı pankartın taşındığı yürüyüşün ardından Marmara Caddesi’nin sonunda açıklama yapıldı. Eylem boyunca öfke hiç dinmedi, sloganlar coşkuyla atıldı.

Okunan basın açıklamasında “Biliyoruz ki Sivas’ta aydınları, 19 Aralık’ta tutsakları, Esenyurt’ta işçileri yakan el aynı eldir. İnsanlık suçunun zamanaşımı olmaz!” ifadelerine yer verildi. Ve devletin “karar milletimize hayırlı olsun” söylemi teşhir edildi.

Söylenen ağıt, türkü ve deyişlere hep bir ağızdan eşlik edildi. Basın açıklaması sonrasında marş ve sloganlarla otobüs duraklarına geçildi. BDSP’liler eyleme kızıl bayraklar ve dövizlerle katıldı.

Adana’da protesto

Adana’da Alevi örgütleri 18 Mart günü eylem gerçekleştirdi. İnönü Parkı’nda başlayan eylemde basın metnini kurumlar adına PSAKD Şube Başkanı Mikdat Öztürk okudu.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eyleme aralarında BDSP’nin de olduğu devrimci ve ilerici örgütler destek verdi.

Aleviyol’dan zamanaşımı protestosu

İzmir’de Aleviyol Kültür Dernekleri Güzeltepe, Asarlık ve Ulukent şubeleri Karşıyaka’da yürüyüş gerçekleştirdi. 18 Mart Pazar günü saat 17.00’de tüm şubelerin ve destekçi güçlerin toplanmasıyla Karşıyaka İzban çıkışında başlayan yürüyüşün en önünde Hz. Ali’nin büyük boy resminin arkasında pankart taşındı. Eyleme, HDK ve İzmir İmranlılar Dayanışma Derneği destek verirken aralarında ESP, Kaldıraç, Partizan’ın da bulunduğu kurumlar flamalarıyla katıldı. PSAKD Karşıyaka Şubesi de eylemde yer aldı.

Karşıyaka İş Bankası önünde basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı Aleviyol Kültür Dernekleri yöneticisi okudu. Yaklaşık bin kişinin katıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

Çiğli’de zamanaşımı protestosu

Çiğli’de 17 Mart Cumartesi akşamı Çiğli Eski Belediye Binası önünde toplanmasıyla başlayan eyleme Çiğli Vartolular Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Çiğli Şubesi, CHP, Aleviyol Kültür Derneği, Çiğli Belediyesi Kafesan işçileri ve işyeri temsilcileri de katıldı.

Eylem eski belediyenin etrafından dolaşarak Kasaplar Meydanı’ndan yürünmesiyle devam etti. Burada eylemi gören birçok insan eyleme katıldı. Çiğli Kavşağı’nda kaldırımdan yürüyüş devam etti. Burada kitle kaldırımı sığmayınca fiili olarak yolu keserek yürüdü. Yürüyüşü engellemek isteyen kolluk güçleriyle kısa süreli gerginlik yaşandı. Kitlenin önüne geçen polis bu beklenmedik tepki karşısında çaresiz kaldı ve kitleyi engelleyemedi. Sonrasında EMEP’liler kitlenin önüne geçerek kitleyi durdurmaya çalıştılar. Ajitasyon çekerek “Buraya Sivas’ın hesabını sormaya geldik olay çıkarmaya değil” diyerek kitleyi durdurmak istediler. Kitle tarafından tamamen kesilen yolun bir şeridi trafiğe açıldı. Kitle henüz sakinleşmemişken apar topar basın

açıklamasına geçildi. Bu sırada çevik kuvvet de barikat oluşturmuştu.

150 kişiyle başlayan yürüyüş AKP önüne gelindiğinde 400’ü buldu.

ABF’den “zamanaşımı” protestosu

19 Mart akşamı İzmir’de Alevi Bektaşî Federasyonu eylem gerçekleştirdi. Karşıyaka minibüs duraklarında buluşan kitle öfkeli sloganlar eşliğinde Karşıyaka İş Bankası önüne yürüdü. PSAKD Ulukent, Karşıyaka, Çiğli, Menemen şubelerinin yanı sıra Alevi Kültür Dernekleri Manisa Şubesi’nin katılım gösterdiği yürüyüş kolunun en önünde Sivas şehitlerinin fotoğrafları ve meşaleler taşındı.

Karşıyaka İş Bankası önüne gelindiğinde ilk olarak saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından Alevi Bektaşî Federasyonu İzmir Bileşenleri adına basın metni okundu.

Geçtiğimiz hafta sonu Çiğli Harmandalı’nda Alevi emekçilerinin yaşadığı evlerin kapılarına İslami söylemlerle dolu mektuplar bırakıldığı söylenerek, “Demokratik direnme hakkımızı sonuna kadar kullanacağız!” denildi. 500’ü aşkın kişinin katıldığı eylemde BDSP de flamalarıyla yer aldı.

Hacıbektaş’ta kitlesel tepki

Nevşehir’in Hacıbektaş ilçesinde kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi. Eylem öncesinde ilçede yoğun bir çağrı faaliyeti yürütüldü. El ilanları, eyleme çağrı metni yaygın biçimde dağıtıldı. Kararın “Katilimi koruyorum, yeni katliamlar yaptırabilirim” anlamına geldiği anlatılırken “Yeni katliamlar yaşamak istemiyorsak unutmayacağız, unutturmayacağız” denildi.

17 Mart günü Hacıbektaş Platformu tarafından gerçekleştirilen yürüyüşte 500’ü aşkın kişi katılım sağladı. Coşkulu geçen yürüyüşte zamanaşımı kararına ve AKP’ye öfke vardı. Basın açıklamasında Sivas’ın öncesinde ve sonrasındaki bütün katliamların “devlet katliamı” olduğu, katillerin de korunup kollandığı ifade edildi.

Tokat’ta protesto

Tokat’ta ÖDP, Gençlik Muhalefeti, Tokat Halk İnisiyatifi, Sosyalist Kamu Emekçileri ve SGDF tarafından Cumhuriyet Meydanı’nda bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasına 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir – Tokat – Adana – Hacıbektaş – İstanbul – Çanakkale

Aleviler 31 Mart’ta Kadıköy’de buluşuyor

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi’nin Sivas katliamı davasında verdiği zamanaşımı kararını tanımadıklarını ortak bir açıklamayla duyuran Alevi örgütleri 31 Mart’ta İstanbul Kadıköy’de miting gerçekleştirecek.

31 Mart 2012 Cumartesi günü saat 12.00’de gerçekleştirilecek miting, **Alevi Bektaşî Federasyonu, Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Alevi Kültür Dernekleri ve Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı** tarafından düzenleniyor.

Elta işçileri hakları için direniyor...

Tuzla tersaneler havzasında kurulu RMK tersanesi bünyesinde faaliyet gösteren **Elta Elektrik** isimli taşeron firmada çalışırken işten atılan işçilerin direnişi sürüyor.

Yağmura rağmen direniş

Sabah işçilerin işe giriş saatinde pankartlarını açan direnişçi tersane işçileri "RMK uyuma işçine sahip çık!", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız!", "Direne direne kazanacağız!", "Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!", "Elta şaşırma sabrımızı taşırma!" sloganlarını haykırdılar. İşe giriş saatinde diğer işçilere direnişe destek vermeleri için çağrıda bulundular.

Destek çağrısını kırmak için patron yalakaları tarafından yalan haberler üretildi. İşçilerin anlaşmaya vardığını ve şirkete gittikleri haberini işçiler arasında yaymaya çalışan patron direnişe dönük desteği kıramadı.

Yoğun yağmura, yalan haberlere rağmen çalışan işçilerden destek geldi. İşçiler öğle istirahatlarını direnişçi işçilerle sohbet ederek geçirdiler. İşçilerin buldukları yerden, araç geçiş güzergâhına doğru yürümleri, RMK yönetimini rahatsız etti.

Güvenliklerin böyle söylemeleri üzerine direnişçi işçiler tepki gösterdiler, polis çağırarak tehdit eden RMK yönetimine, işçilerin geçiş yolunda sürekli sloganlarla yürümleri anlamlı bir yanıt oldu. Görüşmeye yanaşmayan RMK yönetimi, sorunun çözümünde adres olarak taşeron firmayı gösteriyor.

Elta işçilerinden ziyaret

İşçiler pankartlarını açarak sloganlar eşliğinde beklemeye başlayan işçiler işbaşı yapan işçilere seslenerek tersanelerde yaşanan kural dışlıklara karşı mücadele çağrısı yaptılar.

Gün içinde sloganlarla bekleyişlerini sürdüren işçilerden rahatsız olan tersane yönetimi polisi devreye sokarak işçileri sindirmeye çalıştı. İşçilerin net tavır sonucu polis geri adım attı. Gün boyunca çevreden geçen işçilere süreçlerini anlatan işçilere öğlen saatlerinde bir grup Elta işçisi ziyaret ederek destek verdi. Akşam iş çıkışı saatinde direnişçi işçilerin yanına daha önceki direnişte yer alan eski Elta işçileri ile paydos eden Elta işçileri gelerek desteklerini sundular. Direnişe diğer taşeronlarda sorun yaşayan işçilerin de ilgisi yoğun oluyor.

İşçi düşmanı Koç'a protesto

17 Mart sabahı işçiler, her hafta cumartesi günü tersaneyi teftişe gelen RMK tersanesi patronu Mustafa Koç'u, helikopterin tersaneye yanaşmasıyla beraber sloganlar eşliğinde karşıladılar. Koç'un tersanede geçirdiği yaklaşık iki saat boyunca işçiler kapı önünde sloganlarına ara vermeden devam ettiler. Rahatsızlıkları ve tedirginlikleri her hallerinden belli olan tersane yönetiminin direnişi gizleme çabası işçilerin araç girişi kapısı önünde beklemeleri ile boşa düşürüldü. Öğle saatlerinde, Elta'da çalışan bazı işçiler kapı önüne gelerek bekleyişte olan işçilerle sohbet ettiler.

Araç girişi engellendi

19 Mart sabahı, direniş sürecini ve taleplerini anlatan

bildiriler işbaşı yapan işçilere dağıtıldı Megafon eşliğinde işçilere seslenen direnişçi işçiler, tersanelerde yaşanan kural dışlıklara karşı mücadele çağrısının yanı sıra direnişlerine destek çağrısında da bulundular. Direnişçi işçiler tersane işçilerinin işbaşı yapmasının ardından sloganlar eşliğinde pankartları ile kapı önünde bekleyişe başladılar.

Öğlene doğru araç girişi kapısını pankartlarla kapatan işçiler yaklaşık yarım saat içeri araç girişini engellediler. Ardından direniş yerine geçen işçilere polisler gözaltına alma tehdidinde bulundu. Polisler işçilerin kararlı duruşu sonucunda geri adım attılar.

İşçilerin yanına, tersaneye kargo getiren TÜMTİS üyesi bir UPS işçisi gelerek destek verdi. Süreç hakkında bilgi alan UPS işçisi kendi yaşadıkları deneyimleri aktararak işçilere kararlı bir şekilde direnmeleri gerektiğini söyledi.

Tersanelerde direniş yazılamaları

Elta işçileri 20 Mart sabahı, işçilerin içeri geçmesinin ardından RMK Tersanesi İnsan Kaynakları Müdürü'nün aracının önünü kestiler. İşçileri muhatap almak zorunda kalan müdüre süreç anlatıldı. İşçilerin kafasında karışıklık yaratmaya çalışan müdür "eylem yapmadan gelseydiniz ben bu sorunu çözerdim" şeklinde ifadelerde bulundu. Muhatabın kendileri olmadığını ifade eden müdüre işçiler ana firmanın kendileri olduğunu, taşeronun yerine getirmediği yükümlülükleri yerine getirmek zorunda olduklarını, yıllarca tersanenin işini yaptıklarını ifade ettiler.

İşçilerin kafalarında karışıklık yaratamayacağını anlayan müdür bu defa Elta patronu Erkan Coşkun'un kendilerine işçilerin hakkını verdiğini belirttiğini söyledi. İşçilerin aksini ispatlaması üzerine taşeronla tekrar görüşeceğini söyleyerek alandan ayrıldı.

Direnişe ziyaret

Görüşmenin ardından tekrar bekleyişe geçen işçilere öğlen saatine doğru Limter-İş Sendikası'na üye **bir işçi** ziyaret gerçekleştirdi. Akşam iş çıkışı saatlerine doğru Tuzla TKP'den bir grup, direniş süreci hakkında bilgi almak için direniş yerini ziyaret etti. İşçiler gün içerisinde RMK Tersanesi'nin duvarlarına "Elta'da direniş kazanacak!", "Direne direne kazanacağız!", "Tazminat hakkımızı alacağız!" şiarlı yazılamalar yaptılar.

Aracı işçilerin üzerine sürdü

Direnişçi işçiler 21 Mart günü tersanenin genel müdürünün içeriye girişi sırasında aracının önünü kestiler. Korkudan aracının camlarını açamayan genel müdür aracı işçilerin üzerine sürdü. İşçilerin kenara çekilmesi ile herhangi bir "kazanın" yaşanmasının önüne geçildi.

Güvenliklerin fiziki müdahale girişimi ve polis tehdidi işçiler tarafından kararlı bir şekilde geri püskürtüldü. Müdürün tavır üzerine işçiler tersanenin önünü sloganlar ve düdükleleriyle gürültüye boğdular. Giriş kapısına yakın bir yerde bulunan yönetim binasında kalan yöneticiler binadan kaçmak ya da camların hepsini kapatmak zorunda kaldılar.

Eylemin ardından TİB-DER ve direnişçi işçilerden birer temsilci Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin belediye binası önünde sürdürdükleri direnişle dayanışmaya ve destek çağrısında bulunmaya gittiler. Öğle saatlerinde belediye işçilerine destek ziyaretinden gelenler ile beraber yemek yenildikten sonra toplu şekilde Elta taşeronunun şirket binasının önüne gidildi. Şirketin önüne sloganlar eşliğinde giden işçiler etraftaki apartmanlarda yaşayan insanlara süreçlerini anlatan sesli konuşmalar gerçekleştirdiler. İşçilere civardaki insanlardan ve okuldan çıkan lise öğrencilerinden destek geldi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Taşeron işçileri dekanlığa yürüdü

Taşeronlaştırmaya ve işten çıkarmalara karşı Çapa'da direniş çadırı kuran taşeron işçileri 21 Mart günü yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. Yürüttükleri mücadelede bir ayın dolduğunu dile getiren işçiler, Çapa Dekanlığı'na işten atılmalarının durdurulması ve işçilerin kadroya alınması çağrısında bulundular.

Eylem için taşeron işçilerinin Çapa Hastanesi bahçesinde kurduğu çadırda toplanan katılımcılar, burada "Çapa Meclisi" ve "Taşeron sisteme son verilsin herkese iş herkese güvenceli gelecek / TAŞİŞDER" pankartını açtılar.

Hasta ve hasta yakınlarının da destek verdiği eylemde hastanenin güvenlik görevlileri ve sivil polis ablukası da dikkat çekti.

Çadır önünde başlatılan yürüyüş, hastane içerisinden Çapa Dekanlığı'na kadar sürdürüldü. Dekanlık önünde konuşma yapan İstanbul Tabip Odası Başkanı Taner Gören, sağlık sisteminde yapılan dönüşümün sağlık hizmetini ve tıp eğitiminin niteliğini düşürdüğünü, katkı paylarının her geçen gün artırılarak sağlık hizmetlerinin para ilişkisine çevrildiğini belirtti. Taşeron işçileri adına açıklama yapan Kadir Ağsu, emekleri, işleri ve onurlarını korumak için mücadele yürüttüklerini dile getirdi.

Açıklamanın ardından taşeron işçilerinin taleplerini içeren dilekçeler dekanlığa verildi. Eyleme Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, Tez Koop-İş Sendikası 5 No'lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca, BDS' nin yanısıra sanatçı Bilgesu Erenus da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bosch işçisi kazandı, buz kırıldı yol açıldı!

Hiç kuşku yok ki sermaye cephesi de Bosch işçisinin attığı adımın anlamı ve yaratabileceği sonuçları konusunda berrak bir bilince sahip. Çünkü tekeli burjuvazinin çelik çekirdeğini oluşturan Koç gibi unsurları başta olmak üzere, metal işçisinin işçi sınıfı içerisinde tuttuğu yeri iyi biliyor. Acı tarihsel deneyimleri de, Türk Metal gibi bir çeteyi özel olarak bugüne kadar koruyup kollamaları da bunun zaten açık kanıtları. Tekelci burjuvazi metal işçisine ve DİSK'e o denli düşmandır ki, Vehbi Koç'un fabrikalarından herhangi birine DİSK'i sokmamaya yeminli olduğu ve bunu bir vasiyet haline getirdiği de söylenmektedir. İşte bunun için medya tekeli basit bir sendika değiştirme eylemi gibi bu eylemi görmezden gelse de tekeli burjuvazinin duyduğu korkunun derinliğinden eminiz. Bu korku nedeniyle ki kıvılcımın sıçrama ihtimalinin olduğu tüm büyük fabrikalarda işçiler üzerindeki baskı ve yıldırma politikası anında yürürlüğe sokulmuştur.

Ancak burada Bosch'un örgütlenme sürecinin her aşamasında haklı olarak gündeme gelen şu soru sorulmaktadır: Sınıflar mücadelesinde bu denli stratejik önemde bir çıkışın üstesinden gelmek üzere sermaye ve Türk Metal çetesi bu çıkışı neden daha baştan bastırmak yoluna gitmemişlerdir? Dahası bu konuda en son '98 yılındaki büyük metal fırtınası karşısında görüldüğü gibi kanlı bir pratikleri varken...

Doğrusu bu kirli cephe elinden gelse bunu yapardı buna eminiz. Ancak yapamamışlardır. Bosch'un uluslararası bir tekel olması, Almanya'daki fabrikalarında örgütlü IG Metal'in Birleşik Metal lehine taraf olması, Türk Metal çetesinin uluslararası sendikal federasyonlara katılmak için kendisini maskeleyen çabası, burjuvazi arasındaki rekabet gibi nedenler bu soruyu açıklamak için sıralanabilecek nedenlerdir. Fakat asıl belirleyici nedenler, Bosch işçisinin nispeten eğitilmiş ve özgüveni yüksek bir işçi grubu olması. Yanısıra Türk Metal çetesine karşı yoğun öfkesi, bu öfkenin Birleşik Metal'in de çabalarıyla birlikte örgütlü biçimler alması gibi doğrudan Bosch işçisinin kendi öz dinamiklerinde aranmalıdır. Dışsal etkenler ve burjuva cephedeki zayıflıklar ancak bu dinamiğin yanında ikincil roller üstlenmiştir.

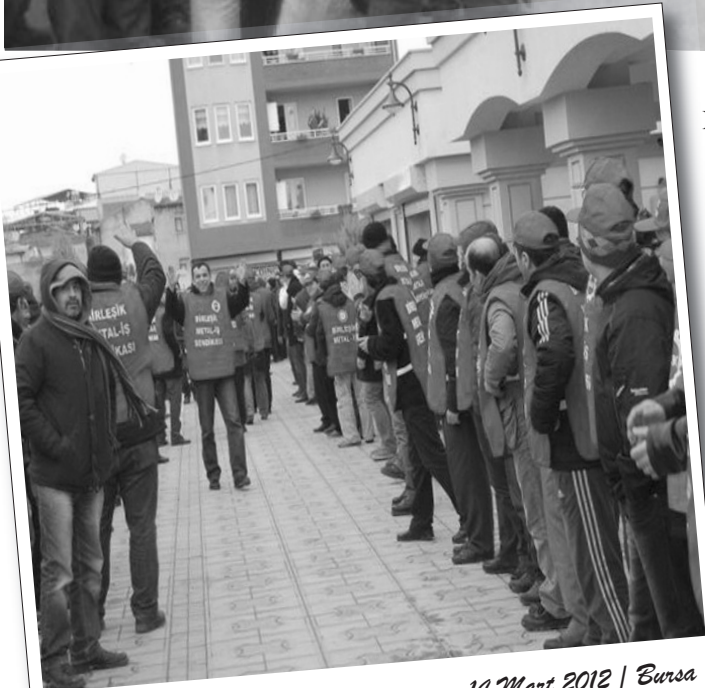
Türk Metal çetesinin de çok sert biçimler almasa dahi baskı uygulamadığı söylenemez. Ancak tüm bunlar daha en başta ters tepmiş ve Bosch işçisinin Türk Metal'den kopuşunu hızlandırmaktan başka bir sonuç yaratmamıştır. Örneğin ideolojik nedenlerle Türk Metal'de kalmak üzere gerici bir tutum alan milliyetçi işçiler dahi bu baskılar karşısında saf değiştirerek sürece dahil olmuşlardır. Yoğun öfke, güçlü bir özgüvenle birleştiğinde ve en sonunda da örgütlenmeye doğru evrildiğinde olağan anlarda işçileri korkutup yıldırabilecek tutumlar (fabrikaların çevresinde konvoylarla dolaşmalar, servis araçlarını engelleme, taşlama gibi...) her defasında mücadelenin daha da güçlenmesinden başka bir sonuç yaratmamıştır.

Belirtmek gerekir ki Bosch işçisinin direncini kırabilecek en etkili silah işsizlik sopasıydı. İşte ikinci türden dinamikler en anlamlı rolü burada oynadılar. Uluslararası sendikal federasyonların da zorlamasıyla Bosch yönetiminin "işçinin istediği sendikayı seçmekte özgür olduğu, bundan dolayı herhangi bir işten atmanın sözkonusu olmayacağı" biçiminde altına imza attığı belge, Bosch işçisinin örgütlenme sürecinde en önemli eşiklerden birinin atlanmasına katkı sağladı. Bundan sonra süreç güçlü bir itilim kazanırken, en ilerde duran öncü işçilerin altındaki özellikle kritik konumlarda

Bosch işçisinin Türk Metal'den istifa ederek Birleşik Metal'in yolunu tutmasının siyasal yankıları sınırlı da olsa, sınıf mücadelesi bakımından son derece kritik bir adım oldu. Bu türden adımlar büyük bir savaşa girmeden sessiz-sedasız elde edilen stratejik mevzilere benzer. Düşman önemli bir mevziden yoksun kalırken, işçi sınıfı güç dengelerini değiştirebilecek önemde bir mevzi kazanmış demektir. Eğer bu mevzi düşmana karşı etkin bir biçimde kullanılabilirse sınıf mücadelesinde yeni bir durumun doğuşunun da yolu açılır. Böylelikle gerçekleştiği anda siyasal bakımdan pek az etki yaratabilen bir gelişme giderek olabilecek tüm sonuçlarına ulaşır. O an geldiğinde bu gelişmenin tarihsel önemi ve değeri herkesçe anlaşılır.

Fakat metal işkolu ve özelde Bosch söz konusu olduğunda ise bu adımın ne derece önemli olduğu ve yol açabileceği sonuçlar her iki düşman sınıf kampından da yeterince

biliniyor. İşte bunun için bu çıkışın gerçekleştiği Bursa'da Bosch işçisinin yaptığı kulaktan kulağa yayılarak gerçek bir heyecan dalgasına yol açabiliyor. Tarihsel ve siyasal bir bilince sahip olmayan, ancak Türk Metal'in ve onunla sembolleşen düzenin ne olduğunu bilen işçiler ve emekçiler, Bosch işçisini sahipleniyor ve onun attığı adımla sezgisel düzeyde de olsa artık bir şeylerin değişebileceği yönünde düşüncesi olgunlaşıyor. Binlerce ağız bu milyonluk metropol kentte Bosch işçisinin yaptığını duyuruyor ve umutları büyütüyor. Ama sadece bu kadar da değil. Başka bazı kentlerden de benzer yönde arayışların yaşandığı bilgisi geliyor. Daha şimdiden birçok fabrikadan benzer yönde adımlar atmaya yönelen, ancak nasıl yapılacağını bilmeyen işçilerin sesi duyuluyor. Öyle ki DİSK ve Birleşik Metal'e çeşitli il ve fabrikalardan işçiler bir biçimde ulaşmaya çalışıyorlar. O nedenledir ki Bosch'tan yediği şamara yanıt veremeyen Türk Metal çetesi aynı zamanda başka fabrikalardaki arayışların önünü kesmeye çalışıyor.

14 Mart 2012 | Bursa

14 Mart 2012 | Bursa

bulunan kararsız işçilerin de sürece aktif biçimde katılmasına yol açtı. Bundan sonra da karşı hamleler tümünden etkisizleşirken su yatağını buldu.

Bu noktada süreç içerisinde örgütlü iradenin özelde de sendikaların rolüne, işlevine ve sınırlarına değinmek istiyoruz. Bu bakımdan durumu anlamak için Birleşik Metal Şube Başkanı Ayhan Ekinci'nin gazetemize verdiği beyanatta yaptığı vurgular dikkat çekici. Ekinci, "biz mi işçilere gittik, işçiler mi bize geldi anlayamadık, ancak sonuçta bu işi birlikte sonuçlandırdık" derken gerçek durumu da özetlemektedir. Evet, sendikaların ve işçilerin süreç içerisindeki rollerinin nerede başlayıp bittiğini söylemek mümkün değildir. Ancak şunu söyleyelim ki, sendika yönetimi bu süreçte Bosch'u örgütlemek üzere kesin bir kararlılık göstermiş, sendikaların kaynaklarını seferber etmiş, hiçbir imkanı kullanmaktan çekinmemiştir. Sendika yöneticileri ve uzmanları yaklaşık bir yıllık süreç boyunca emek vermişlerdir. Ama belirtelim ki Bosch işçisinin güçlü örgütlenme isteği ve bu isteğin ifadesi olan öncü işçilerin inisiyatifli olmasaydı bu süreçte tek bir adım atmak mümkün olmazdı. Sendikaların burada oynadığı en önemli rol süreç içerisinde ortaya çıkan öncü işçilerin örgütlü bir biçimde hareket etmesine olanak sağlaması, bunu kolaylaştırması ve yön vermesidir. Ancak bu bir kez yapıldığında da bu davaya baş koyan öncü işçilerin inisiyatifinde Bosch adım adım örgütlenmiştir. (Ek bir not olarak belirtelim ki, sendika ve öncü işçilerin dışında, sınıf devrimcileri gibi başka öznelerin de anlamlı katkıları olmuştur.)

Öncü işçilerin süreçteki oynadıkları rol en açık biçimde istifa sürecinde görülmüştür. Öyle ki fabrikalardan işçilerin baskı ve engellemelere rağmen çıkarılmasında tümüyle bu öncüler rol oynamıştır. Bu yüzü sosyalizme dönük birkaçı dışında genel olarak politik olarak geri, doğal öncü kimliği gelişkin işçiler örgütlü bir şekilde hareket ederek binlerce işçiyi istifa yoluna sokmuşlardır. İlk kritik anda çetenin engellemeleri karşısında istifa-üyelik işlemlerinin yapıldığı merkez yerine servislerin yolunu tutan Bosch işçileri, bu işçilerin kararlı çabalarıyla geri getirilmişlerdir. Böylelikle de korku duvarlarında ilk gedikler açılmış, daha sonra dalga dalga gelen işçilerle yerle bir edilmiş ve zafere ulaşılmıştır.

Bu aşamadan sonra Bosch'ta yeni ve zorlu bir sürece girilmiş oldu. Çünkü Bosch işçilerinin attığı adımın tüm sonuçlarına ulaşması, Türk Metal çetesinin tümünden yıkılması ve bu adımın giderek işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyinde bir sıçramanın dayanağı haline gelmesi için bir dizi görev demektir bu. Bunlardan birincisi Bosch işçilerinin beklentilerine yanıt verecek bir toplu sözleşme imzalamak, böylelikle önceki grup TİS sürecinde yarım kalan adımı tamamlayarak MESS-Türk Metal düzenini yıkmaktır. Özcesi işçi sınıfının gözü Bosch işçisinde ve Birleşik Metal'in üzerinde olacaktır.

Bunun için de Bosch işçilerinin öncülerinden başlayarak ileri bir sınıf bilinciyle eğitilmesi, örgütlenme kapasitesinin yükseltilmesi ve eylem yeteneğinin geliştirilmesi gerekmektedir. Sendika yönetimi bu çerçevede bir çalışmayı gecikmeden yapmak niyetinde ve azminde olduğunu beyan etmektedir. Bosch işçisinin beklentisi, isteği ve iradesi bu yöndedir. Şu durumda güçlü bir özgüvene ve başarmış olmanın moral gücüne sahip olan Bosch işçileri, bu beklentilerinin arkasında duracak ve gerektiğinde hesap sorma bilinciyle davranabilecektir.

Mevcut durumda sınıf mücadelesinde özel bir yeri olan MESS Grup TİS sürecinin ilk aşamada metal işçileri tarafından kazanıldığına şüphe yoktur. Bundan sonra hedef Bosch'un da birikimlerine yaslanarak metal işçilerini ayağa kaldırmak ve MESS'in 12 Eylül'de kurduğu düzeni yıkmak, deli gömleğini parça parça etmektir.

Buz kırılmış, yol açılmıştır...

MİB Bosch işçisinin sesini yayıyor

Bosch işçilerinin yolundan ileri...

Türk Metal çetesini YIKALIM!

Arkadaşlar!

Bosch işçileri tarihi önemde bir adım atarak sermaye işbirlikçisi Türk Metal çetesinden kurtuldular. Sendikadan başka her şey olan bu çeteyi fabrikalarından kovdular. Yıllar boyunca sırtlarına bir kene gibi yapışmış olan bu asalakları söküp attılar.

Fabrikalarda omuz omuza vererek kader birliği yapmış olan işçileri hiçbir güç yenemez. Bosch işçileri bize bunun böyle olduğunu gösterdi. Öyle ki Bosch işçilerinin kararlılığı karşısında Türk Metal'in zorbalıkla örülmüş, çeteleriyle tahkim edilmiş olan kaleleri kum gibi yıkılıp gitti.

Bosch işçileri böylelikle ekmeklerine, onurlarına ve geleceklerine sahip çıktılar. Sadece kendileri için değil, bir bütün olarak işçi sınıfı için bir yol açtılar. Emeğimiz, onurumuz ve geleceğimiz için bu yoldan ilerleyelim!

Arkadaşlar!

Bosch işçilerinin attığı bu adım basitçe Sözkonusu olan 12 Eylül darbesiyle işçi sınıfının kazanılmasıdır. Türk Metal 12 Eylül darbesini kurtulmuş, 12 Eylül darbesinin hevesiyle işçileri ezen bir sendikaya dönüştürülmüştür. Bu süreçte işçilerin mücadelesinde bir adım atılması, işçilerin birliğiyle bir adım atılmasıdır. İşçilerin birliğiyle bir adım atılmasıdır. İşçilerin birliğiyle bir adım atılmasıdır. İşçilerin birliğiyle bir adım atılmasıdır.

Metal İşçileri Birliği, Bosch işçilerinin Birleşik Metal'e geçişinin ardından bu büyük adımı diğer işçi bölüklerine anlatmak ve onları da aynı yola çıkmaya çağırarak çalışmalara başladı.

Bursa'da çağrı

Bu amaçla Bursa'da **Renault, Coşkunöz ve Mako** gibi fabrikaların da bulunduğu Organize Sanayi Bölgesi'ndeki camide Cuma namazı sonrasında bildiri ve bülten dağıtımı gerçekleştirildi. Metal işçilerini Bosch işçilerinin yolundan giderek Türk Metal çetesini yıkmaya çağıran konuşmalarla birlikte yapılan dağıtıma ilgi yoğundu. Dağıtım sırasında bazı işçiler bildirilerden fazla sayıda alarak fabrikalarına götürdüler.

Aynı gün dağıtımlar akşama doğru servis güzergahlarında devam etti. Böylelikle birçok fabrikada çalışan işçilere ulaşıldı. Dağıtım sırasında işçiler süreçle ilgili çeşitli sorular sorarken, aynı zamanda Bosch sürecini yakından izledikleri görüldü. Bazı işçiler kendilerinin de geçmek istediklerini belirtirken bazıları da süreci izlediklerini ve uygun an geldiğinde adım atacaklarını ifade ettiler. Metal İşçileri Birliği çalışmalarını sürdürerek Bosch işçilerinin yarattıkları rüzgarın diğer sınıf bölüklerine ulaşması için elinden geleni yapacak.

Menemen'de metal işçilerine çağrı

MİB'in "Bosch işçilerinin yolundan ileri, Türk Metal çetesini yıkalım!" başlıklı bildirileri Menemen'de demir-çelik işçilerine dağıtıldı.

Türk Metal çetesinin örgütlü olduğu Bakırçay havzasındaki demir-çelik işçileri Bosch işçilerinin yolundan yürümeye çağrıldı. Bu sabah saat 07.00-07.40 arası Menemen'de demir-çelik işçilerinin servislere toplu olarak bindikleri 3 ayrı noktada aynı anda dağıtım gerçekleştirildi. Dağıtımlar Menemen Üst Geçit, Son Direk ve Asarlık duraklarında yapıldı. Menemen üst geçitte gece vardiyasının dönüşüne de yapılan dağıtımlarda yaklaşık 500 adet bildiri işçilere ulaştırıldı.

İşçilerin bildiriye ilgili oldukları görüldü. Bildirinin başlığındaki "Türk Metal" kelimelerini gördükleri için Türk Metal'e tepkilerinden dolayı bildiri almak

istemeyen bazı işçilerin, Bosch süreci anlatıldıktan sonra bildiriye aldıkları görüldü.

MİB'den Bosch ozalitleri

Diğer yandan, Metal İşçileri Birliği adına hazırlanan ozalitlerde "BOSCH İşçilerinin Yolundan İleri, Türk Metal Çetesini Yıkalım" şiarı yer alırken ozalitlerde işçilerin Türk Metal Sendikası'ndan istifa ederek Birleşik Metal-İŞ'e geçtiği ifadeleri de yer aldı.

Ozalitler Bayraklı, Çiğli, Asarlık, Son Direk ve Menemen üst geçitte Türk Metal üyesi işçilerin servislere bindikleri duraklara ve durak önlerindeki billboardlara yapıldı.

Çorlu'da yoğun ilgi

Bosch işçisinin yükselttiği mücadele bayrağını Trakya bölgesinde metal işçileri başta olmak üzere tüm sınıfın bölüklerine duyurmaya dönük bir çalışma başladı. "Bursa Bosch işçileri Türk Metal çetesinden kurtuldu! Sıra Trakya metal işçilerinde..." başlıklı BDSP imzalı bildiri ve duvar gazeteleri işçi servislerinin geçtiği yerlere yapıldı. Oldukça yoğun bir ilgiyle karşılanan faaliyet sırasında Türk Metal çetesinin azı temsilcileriyle tartışmalar yaşansa da işçilerin ilgisi anlamlıydı.

Kızıl Bayrak / Bursa - İzmir - Trakya

Bosch işçileri yuvaya döndü

Bosch'taki Türk Metal saltanatına büyük bir darbe vuran Bosch işçilerinin Birleşik Metal-İş'e üyelikleri tamamlandı. Metal işçilerine yürünmesi gereken yolu gösteren işçiler, Türk Metal üyesi diğer işçilere de istifaya çağrısında bulunuyorlar.

Semih: 10-15 yıllık abilerimizin aldığı zamlar ortada. Ben bu fabrikada 2 yıldır çalışıyorum. Ben evliyim, evladım var. Ben on sene sonra şu an aldığım parayı alırsam bu işin bir anlamı yok. Umarız hayırlı olur. Süreç sonlandı gibi. Mutluyuz, verdiğimiz kararın sonuna kadar arkasındayız.

İlker: Daha önce deplasmandaydık, şimdi ev sahibiyiz. Yuvaya döndük. Biraz geç oldu ama olsun. 98'de Tofaş'daydım. Neden sendika değiştirdik çünkü sürekli bizden gitmeye başladı. Bize gelen hiçbir şey olmamaya başladı. Bu, en azından Türk-Metal'e ultimaton olur. Biz ayrıldık, DİSK'e geçtik ama diğer sendikada kalan arkadaşlar bu durumun sefasını bir müddet süreceklerdir. Bir basınç oluşacaktır. Eğer yapmazlarsa zaten, bu arkadaşları da ellerinde tutamazlarsa herkes evine döner, kucaklaşırız.

Mustafa: Bunu işçinin özgürlüğü olarak düşünüyorum. Demokratik bir adım atıldı burada. Bundan sonra işçi karar verecek. İşçi ve işveren arasındaki sözleşme olsun, işçinin hakları olsun her şey daha demokratik olacak diye düşünüyorum. Bosch'ta bu sürece gelindiği için mutluyum. Umarım diğer işçi arkadaşlar da bu süreçlere gelirler, bunları başarırlar.

Sendika değiştirmemizin sebebi taleplerimize karşılık bulamamamız. Bazı şeylerin gizli, örtülü, bize bilgi verilmeden yapılması. Türk Metal'in işçi sendikası değil de işveren sendikası olduğunu düşünüyoruz. Bu yüzden böyle bir adım attık.

Türk Metal'ikorku sardı

Kuruluşundan itibaren, çatısı altındaki metal işçilerine ve işçi sınıfına sayısız ihanette bulunan Türk Metal çetesinin etekleri tutuştu.

Bursa'da kurulu Bosch'un üç fabrikasında toplam 6 bin Türk Metal üyesinin Birleşik Metal-İş'e geçmesinin ardından Türk Metal çetesinin söylemleri "sertleşti". Yaklaşan 2012-2014 Metal Grup TİS süreci öncesinde, metal işçilerinin tepkisini dizginlemeye çalışan işbirlikçi çete harekete geçti.

İhanet şebekesinin şefi ve Türk-İş Genel Sekreteri Pevrul Kavlak, Bursa'daki geçişlerin ardından Ulusal İstihdam Stratejisi'ni ve hak gasplarını hatırladı.

Türk Metal Gebze Dilovası Şubesi 3. Olağan Genel Kurulu'nun açış konuşmasında metal işçilerine seslenen Genel Başkan Pevrul Kavlak; "hükümet tarafından hazırlanan Ulusal İstihdam Stratejisi'nin işçiler için bir Ulusal İstihdam trajedisi olduğunu" söyleyerek, bu dayatmalardan vazgeçilmesini istedi. Sermayedarlara ve hükümete seslendiği konuşmasında Kavlak, "huzurumuzu bozmayın" çağrısında bulundu.

Kavlak, Bosch işçilerinin Türk Metal'e vurduğu darbeye değinmezken hükümeti de sözde eleştirdi.

Hüseyin: Gayet güzel ve olumlu bir durum oldu bizim açımızdan. En güzeli de kavgasız, gürültüsüz, patırtısız, herkesin gönül rızasıyla aydınlık bir geleceğe ilk adımı attık. Kesinlikle haklarımız için daha fazla direnç göstereceğiz. Bundan eminim. DİSK'i, geçmiş dönemlerde yaşanan olayları, grevleri biliyoruz. Çabalayan bir sendika, biz de onun üyesi olduğumuz için gurur duyuyoruz. Uzun zamandan beri biliyorduk. Türk Metal üyesi işçilerin hepsini buraya davet ediyoruz. Burası kardeş sendika. Hepsi bizler için tek yürek olmuşlar. Bizler için bu soğukta bu zorlu koşullarda çaba gösterdiler. Zaten arayan arkadaşlar da var. Hepsini bilgilendiriyoruz. Onlara da kazasız belası geçiş temenni ediyoruz.

Erdoğan Özdemir (Ejot Tezmacı/ İstanbul 2 No'lu Şube):

Bizim için çok ciddi bir olay.

Yıllardır bizim bu bölgede var olma savaşımız vardı. Bu ciddi olarak da bize ivme kazandırdı. Bu şu demek, gelecekte diğer işyerlerine sıçrama ve Bursa kendine has bir bölge olduğu için bunun diğer işyerlerini tetikleyeceğini düşünüyoruz. Bunun için tabii ki yerimizde oturup beklemeyeceğiz. Bununla ilgili çalışmalarımızı tamamlayacağız. Birebir işletmeleri hedef alarak, uzun vadeli programlar yaparak tıpkı Bosch'taki gibi çalışmalarımızı başarıya ulaştırmalıyız.

Diğer metal işçilerine de artık yuvaya geri dönün diyoruz. Kendinizi ifade etmek istiyorsanız sizin yeriniz DİSK. İyi bir toplu sözleşmenin yolu yan yana olmaktan geçer.

"Kemikleşmiş bir yapıyı kırdık"

İsimlerini vermek istemeyen bir grup Bosch işçisi de Türk Metal'den istifa edip Birleşik Metal-İş'e üye olmalarını gazetemize değerlendirdi.

- Haklarıma özgürce kavuşmak için sendikalı olmak istedim. DİSK'in de buna en uygun sendika olduğunu düşünüyorum. Benim bulduğum sendika zaten işveren sendikası, bunu herkes biliyor. Sözleşme zamanı aldığımız zamlar zaten ortada. 12 yıldır burada çalışıyorum, 2 ay önce girenlerle neredeyse aynı maaşı alıyorum.

Süreç neredeyse bitti. Çok mutluyum. Bu coşkuyu fabrikadaki arkadaşlarla beraber yaşıyoruz. Sürekli telefonlaşıyoruz, sürekli haberleşiyoruz. Gelen yalan haberlere de inanmıyoruz.

- Ben bu sürecin ilk kurucularındanım diyebilirim. 1 Mayıs'ta ben bu işin içine girdim. Son iki ayda çok emek verdik. Yeri geldi evimize çok geç saatlerde gittik. Yeri geldi fabrikalarda baskılara maruz kaldık. Fabrikalarda farklı gruplar var. Onlar üzerinden baskılar oldu. Şevket Yılmaz ile arası iyi olanlar tarafından da baskılara maruz kaldık. Yeri geldi biz de onları tehdit ettik ama pabuç bırakmadık. Ama hiçbir zaman yılmadık. Daha çok inancımız ön plandaydı. Şu an çok büyük bir şevk hissediyorum. Emegimin karşılığını aldığımı görüyorum.

Ben bu fabrikada 95 yılından beri varım. Ben stajımı

da burada yaptım. Ben başka iş bilmem. Okulum bitti. Buraya girdim. Burada evlendim. Burada askere gittim. Çoğu şeyi burada gördüm. Ama şunu da gördüm, burada bizi şu ana kadar kimse savunmadı. Sendikacı kavramı benim bildiğim çok farklı birşey, bu fabrikada yaşadıklarımız çok farklı birşey. Biz şikayetimizi, olumsuz bir şeyi sendikacıya söylemeye korkuyorduk. Ama şu an o baskıları kaldıracacağız. Bunların hepsini yıkacağız.

TİS süreci nedir, nasıl işliyor. Bu konuda çok bilgi sahibi değilim sendikadan kaynaklı. Bizi bu konuda çok bilgilendirmiyorlardı. Biz de kendimizi bu sendikaya geçtiğimiz süreçten beri geliştirmeye çalışıyoruz.

Ben dün burada bir söz söyledim ve o söz çok beğenildi. Örgütlenme uzmanı Alpaslan'la beraber çok zor bir tempoda çalıştık. Onunla burada karşılaştığımızda çok duygulu anlar yaşadık. Gözlerimiz doldu, ağladık. O zaman şunu söyledim: "Gözler her zaman biber gazı ile yaşarmaz. Mutluluktan da yaşıyor."

- Kemikleşmiş bir yapıyı kırdık. Çöktüler. Kendileri de bunun farkında. Ağlayacaklar... Sonunda onlar da bu sendikaya gelecek. Onların savunucuları, onların yandaşları hepsi bu sendikaya gelmek zorunda kalacak. Türk Metal üyesi diğer işçilere artık bu adamlardan kurtulmaları çağırısı yapıyorum. Bu insanlardan mafyadan kurtulup işçiyi gerçekten temsil edecek sendikaya gelsinler.

- Bu büyük bir başarı. Yapabileceğimiz her şeyi başardık. Böyle kemik bir kadroyu, kemik bir düzeni yıktık. Ama hep birbirlerimizle yardımlaşık. Hep beraber olduk. İçeride örgütlenme çok iyi. Hepimiz bir kişiydik. Bizim üniversiteli stajyer arkadaşımız vardı. Mustafa Şen atıldı dedi. O atılmış olabilir, izne çıkarılmış olabilir. O çıkarıldıysa bir Mustafa Şen gider onlarca Mustafa Şen gelir. Biz hepimiz Mustafa Şen'iz. Bu süreç bu şekilde yürüdü. Böyle de devam edecek. Diğer firmalar da gelecek. Hiç merak etmesinler hepsi doğru yolu bulacak.

Hey Tekstil'de direniş çadırı

40 günü aşkın süredir seslerini duyurmak için fabrika önünü eylem alanına çeviren işçiler kararlılıklarını çadır kurarak gösterdiler.

19 Mart günü öğle saatlerinde Hey Travel'in önünde oturma eylemi yapan işçiler çadır kuracaklarını açıkladılar. Eylem sonlandırıldıktan sonra işçiler Hey Tekstil'in önüne çadır kurma kararı aldılar. Li Fung'un önüne de çadır kurmak isteyen işçiler, Çarşamba günü Li Fung patronunun Türkiye'ye geleceği ve iyi sonuçlar çıkabileceği haberi almalarından dolayı firma önündeki çadır kurma eylemini sonraya bıraktılar.

39 gündür direniş çadırının kurulmaması üzerine, bir grup öncü işçi sürekli bir biçimde "Direnişler çadırsız olmaz" diyerek çadırın acilen kurulması gerektiğini dile getirirken komitenin bekleme tavrını daha fazla kabullenmeyerek direniş çadırını kurma kararı aldılar. Ontex/Canbebe direnişçilerinin kendi direniş çadırlarını Sefaköy İşçi Kültür Evi'ne bıraktıkları direnişin ilk günlerinden beri BDSP'liler tarafından işçilere ve komiteye defalarca söylenmişti. Bunu bilen öncü işçiler direnişlerine sahip çıkarak patronu rahatsız etmek, haklarını bir an önce almak için direniş çadırlarını kurdular. Li Fung'da, Tekboy Tekstil'de patronun villası önünde kararlılıklarını haykıran işçiler Ontex/Canbebe direnişçilerinin fabrika önünde kurdukları çadırı Hey Tekstil önünde kurdular.

Ontex/Canbebe direnişçileri çadırlarını kaldırırken direniş çadırının ihtiyacı olan ilk direnişte kullanılacağını, böylelikle sınıf mücadelesinde direnişlerin bir köprü olduğunu ve direnişlerin dayanışmayla kazanacağını söylemişlerdi. Hey Tekstil işçileri de direnişler arasındaki bu köprüyü çadırlarını kurarak gösterdiler.

Gece-gündüz fabrikanın ana kapısında bekleyecek olan işçiler, kendi aralarında iş bölümü yaparak bir haftalık nöbetçi listesini şimdiden oluşturdular.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Direnişçi işçiler sendikada!

İşten atma saldırısına karşı 250 günü aşkın süredir direnişte olan Liman-İş üyesi Uğursan işçileri, sendika binasında gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile oturma eylemine başladıklarını duyurdular. 15 Mart Perşembe günü açıklama yapan Uğursan işçileri, "sendikamız görevini yapmadığı için biz sendikada oturma eylemine başladık" dediler.

Direnişçi işçiler adına Zeki Aytiş bir açıklama yaptı. Aytiş, 8 ay önce sendikalı oldukları için işten çıkarıldıklarını hatırlatarak, "Geçen 250 günlük sürede işe geri dönebilmemiz adına bize verilen hiçbir söz ve yapılan protokol yerine getirilmemiştir. Sendika bizi sahipsiz bıraktı" dedi. Aytiş, sorunları çözülene kadar sendikadaki oturma eylemini sürdüreceklerini bildirdi.

MEPA direnişi patronlara korku salacak!

MEPA direnişi, her geçen gün büyüyerek devam eden sınıf dayanışmasının verdiği güç ve kararlılıkla sürüyor. 15. gününü geride bırakan direniş kısa sürede önemli sonuçlar yarattı. Direniş MİB çalışanı direnişçi işçilerin hedeflediği amaca doğru yürüyor. Sömürü cehennemi olan Kırış-Çakmaklı-Hadımköy'de patronlar için bir korku odağı haline gelmiş durumda.

Kararlılıkla direnişlerini sürdüren işçileri çevre fabrikalarda çalışan işçiler, bölgede yemek şirketlerinde çalışan işçiler, kargo işçileri, şoförler sundukları desteklerle yalnız bırakmıyorlar. Çalıştıkları fabrikalardan atılma, işsiz kalma tehlikesine rağmen işçiler direnişle dayanışmayı yükseltiyor. Özellikle direnişin 9. günü dayanışma örnekleriyle doluydu. Sabah kahvaltısında direniş çadırını nakliyat işçisi ziyaret etti, direnişçi işçilerin çaylarını paylaştıkları işçi öğle saatlerinde ellerinde poşetlerle tekrar çadıra geldi. Kararlılıkla sürdürülen bu direnişin sonuna kadar yanında olduğunu ifade ederek tekrar ziyarete gelmek üzere çadırdan ayrıldı.

Direnişçi işçiler direnişi bölgeye yaymak, direnişe geçme nedenlerini diğer fabrikalarda çalışan işçilere anlatmak amacıyla bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler. Cuma namazına giden işçilere direnişlerin bölgede çalışan tüm işçilerin emek mücadelesinde tuttuğu yeri ve direnişe sunulması gereken sınıf dayanışmasını anlattılar. Cuma namazından dönen işçileri sıkı yumrukları, zafer işaretleri ve "Kahrolsun ücretli kölelik!" sloganlarıyla karşıladılar. Kimi işçiler de işçilerin direnişlerine katkı sunmak için yiyecek ve içecek getirdiler.

Kırış-Çakmaklı-Hadımköy patronlarının MEPA patronunu arayarak direnişten rahatsız olduklarını, direnişteki işçilerin haklarının verilerek direnişin hemen sonlandırılmasını istediği öğrenildi. Diğer patronlar bunu yaparken MEPA patronu da direnişçi işçilerle dayanışan diğer fabrikalardan işçileri patronlarına şikâyet ediyor. "Sizin işçilerin de akıllarını çelerler!" diye telkinlerde bulunuyor. İşçilerin dayanışmayı yükseltmelerinin önüne baskı ile geçmeye çalışıyorlar.

Direnişçi işçiler ilerleyen günlerde yürütecekleri çalışmalarla Kırış-Çakmaklı-Hadımköy patronlarına korku salan direnişlerini büyütme amaçlıyorlar. Bu doğrultuda tüm emek dostlarını ve işçileri sınıf dayanışmasına çağırıyorlar!

Kızıl Bayrak / Esenyurt

BDSP'den liman işçilerine ziyaret

18 Mart günü BDSP'li sınıf devrimcileri liman işçilerine bir destek ziyareti gerçekleştirdi. Hazırlanan öğle yemeği işçilerle birlikte yenildi. Ardından direnişin seyrine dair sohbetler edildi.

BDSP adına yapılan konuşmada, direnişin zaferi için net bir talep ve kararlı-militan bir duruşun olmazsa olmazlığı üzerinde duruldu. Direnişe dair çok yönlü konuşmaların olduğu ziyarette farklı sektörlerden işçiler de direnişle dayanışma içinde olduklarını bildirdiler.

Sendika binasında geceli-gündüzlü bekleyen işçiler sendikanın direnişe sahip çıkmasını ve somut adım atmasını istiyorlar. Direnişlerini farklı eylem biçimleriyle sürdürmekte kararlı olduklarını belirten işçiler yakında direniş alanına ailelerini de katacaklar.

Kızıl Bayrak / Mersin

Çiğli Belediyesi'nde oturma eylemi

2009 yılından beri ücret alacaklarında sürekli sıkıntılar yaşayan ve bu nedenle zaman zaman iş bırakma eylemleri yapan DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası İzmir 5 No'lu Şube'de örgütlü Kafesan işçileri ücretlerdeki sıkıntılar nedeniyle oturma eylemi yaptı.

20 Mart sabahı Kafesan şantiyesinde toplanan işçiler Çiğli Belediyesi binası önüne sloganlarla yürüdü. 300 işçinin katıldığı yürüyüşün ardından belediye binası önüne gelen işçiler oturma eylemine geçtiler. Burada işçilere idari binadaki çalışanlar ile Genel-İş'in tüm şubelerinden yöneticiler ve temsilciler destek verdiler. Genel-İş Sendikası adına basın açıklaması okunurken içeride de belediye başkanıyla sendikacılar arasında görüşmeler gerçekleşti.

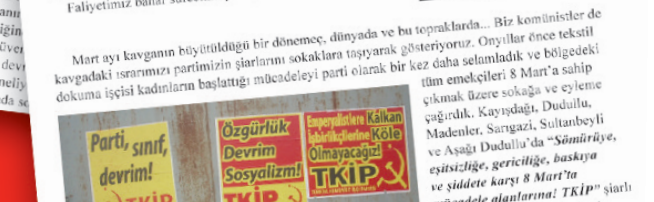
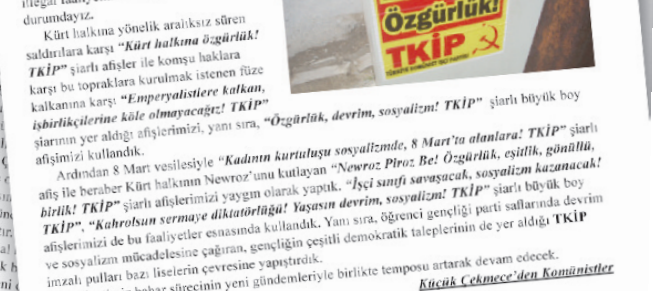
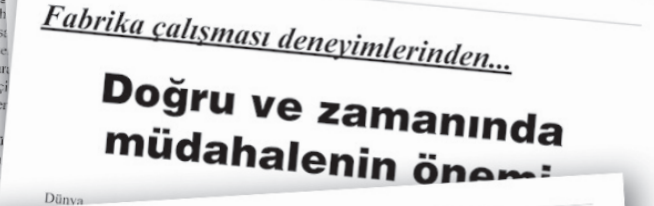
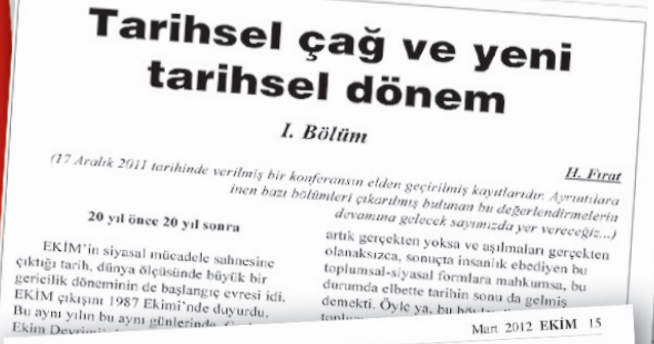
Görüşmelerden sonra Belediye Başkanı Metin Solak adına başkan yardımcısı Medet Çakar ve Muharrem Aslan açıklama yaparak; "Bu ay bordro maaşların eksik yatan kısımların tamamlanacağını, Mayıs ayı itibariyle içeride kimsenin alacağını kalmayacağını" vurguladılar. İşçiler ise bu sorunu sadece bu ay yaşamadıklarını, şimdi çözülsün bile bundan sonra tekrar bu sorunla karşılaşmamak için yöneticilerin garanti vermelerini istediler. Başkan yardımcısı bu yönde gayretlerinin olacağını söylediler. Genel-İş 5 No'lu Şube Başkanı Naci Çetin işçilere seslendiği konuşmasında; "Bizim talebimiz Mart ayı içindi. Mayıs sonunda ödemeyi kapatacağız dediler. Nisan'da da maaşlarımızı tam alırsak sorun çözülmüş oluyor. Görüşmelerden bu sonuç çıktı. Bir ay çalışan işçinin maaşını tam alması kadar doğal bir şey olamaz. Bu sorunun bir daha tekrar etmemesi için her ay buraya gelmemek için bu işin takipçisi olacağız." dedi.

Naci Çetin'in konuşmasının ardından "İşçiyiz haklıyız kazanacağız" sloganıyla eylem sona erdi. Eylemden sonra Kafesan işçileri şantiyeye çarşı içinden topluca yürüyerek gittiler.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Tarihsel çağ

Gençlik içinde reformizm

I. Bölüm

(17 Aralık 2011 tarihinde verilmiş bir konferansın elden geçirilmiş kayıtlarıdır. Ayrıntılara inen bazı bölümleri çıkarılmış bulunan bu değerlendirmelerin devamına gelecek sayımızda yer vereceğiz...)

20 yıl önce 20 yıl sonra

EKİM'in siyasal mücadele sahnesine çıktığı tarih, dünya ölçüsünde büyük bir gerici dönemimin de başlangıç evresi idi. EKİM çıkışını 1987 Ekimi'nde duyurdu. Bu aynı yılın bu aynı günlerinde, Gorbaçov, Ekim Devrimi'nin 70. yılı vesilesiyle, gerici yankılar yaratan o ünlü konuşmasını yaptı. Bunu, iki yıl gibi kısa bir zaman aralığı ile, önce Doğu Bloku'ndaki genel yıkılışı, sonra da Sovyetler Birliği'nin çöküşü ve dağılması izledi. Yıkılış dünya ölçüsünde büyük bir gericilik atmosferinin de ateşleyicisi oldu. Olayların bu biçimde seyrettiği 1991 yılının hemen başında ise, EKİM I. Genel Konferansı toplandı. Bu da bize 20. yüzyıl tarihi üzerine bir genel değerlendirme yapmak olanağı verdi.

Söz konusu evrede dünya gericiğinin temel ideolojik argümanlarından biri, "tarihin sonu"nun geldiği üzerine idi. Bu, ekonomide kapitalist piyasa düzeninin ve siyasette burjuva demokrasinin ebediliğinin ilanı anlamına geliyordu. Sözkonusu olan Hegel'den esinlenme bir felsefi argümandı. Piyasa ekonomisinin ve burjuva demokrasinin ebediliği bir olguysa, bunların alternatifi artık gerçekten yoksa ve aşılması gerçekten olanaksızca, sonuçta insanlık ebediyen bu toplumsal-siyasal formlara mahkumsa, bu durumda elbette tarihin sonu da gelmiş demektir. Öyle ya, bu böyleydi eğer, insan toplumu tüm gelişme sınırlarına varmış, dolayısıyla da tarih bitmişti. Gerici burjuva ideologlarının felsefi manadaki iddiası işte tamı tamına buydu.

EKİM I. Genel Konferansı işte bu gürültülü gerici propagandası ortamında, tüm dünyaya hakim bu ağır gericilik atmosferinde, 1991 yılının Ocak ayında toplandı. Ve bu gerici gürültüye karşı geride kalmakta olan yüzyıl üzerine temel önemde bir değerlendirme ortaya koydu. Bu değerlendirme yayınlarımızda birçok kez belli bölümleri üzerinden yeniden yeniden yayımlandı. Tam metnine ise birden fazla kitap içinde yer verildi. Son olarak "Bugünün Dünyası: Süreçler ve Eğilimler" üst başlığı ve "Bunalımlar, Savaşlar ve Devrimler Yüzyılı" ana başlığı ile *Dünya Ortadoğu ve Türkiye* kitabına ilk metin olarak konuldu. Değerlendirmenin ana başlığı 20. yüzyılı tanımlıyor ve doğal olarak metnin de esas içeriğini özetliyor.

Bu metni gerek yayımlandığı dönem ve gerekse içeriği yönünden her zaman önemsedim ve vesile çıktıkça da öne çıkardım. Kapitalizmin son ikiyüz yıllık tarihi üzerinden sorunlara bakan, kapitalizmin temel çelişmelerini, bunların farklı tarihi evrelerdeki etki ve sonuçlarını ele alan ve nihayet o günün sorunlarına bağlanan değerlendirmenin sonunda çok kısa ve öz bir bitiş paragrafı var. Oradan okuyorum: "Sonuç olarak; burjuva ideologlarının büyük spekülasyonlara konu ettiği 1989, tarihin değil, yalnızca bir dönemin sonunu işaretliyor. İnsanlık yeni bir döneme girmiştir. Yeni dönem, yeni bir devrimler dönemi olarak tarihe geçecektir; nesnel olgular buna işaret ediyor; belirtiler bunu gösteriyor." (H. Fırat,

Dünya Ortadoğu ve Türkiye, Eksen Yayıncılık, s.46)

Bu, 1991 yılı başında yapılmış bir değerlendirmedir. Doğu Bloku'nun çöktüğü, Sovyetler Birliği'nin dağılmakta olduğu, burjuva gericiğinin doruğuna çıktığı bir döneme aittir. O günden bugüne aradan tam yirmi yıl geçti. Ve bugün hayli farklı bir atmosfer var, artık çok farklı temalar, çok farklı tartışmalarla karşı karşıyayız. Tarihin bittiği, kapitalizmin ebediliği iddiaları bugün artık yalnızca alaylara konu oluyor. Bugün kapitalizmin ebediliği değil fakat akıbeti tartışılıyor.

ABD'de, bu sosyal barış ülkesinde, sınıf mücadelesinin genellikle geri olduğu, kötürüm kaldığı bu ülkede, sıradan insanlar, sıradan bir bilinçle kendiliğinden bir araya geliyor ve kapitalizmin ifade uygunsu Kabe'sine, yani Wall Street'e işaret ediyorlar, Wall Street'i işgal etme eylemleri gerçekleştiriyorlar. Servet-sefalet kutuplaşmasına dikkat çekiyorlar ve bundan mali sermayeyi sorumlu tutuyorlar. Bunu sıradan, henüz kurulu düzen bilincini hiçbir biçimde aşmamış insanlar yapıyorlar. Burada devrimci ölçülerle herhangi bir önderlik yok, bir program yok, bir yön yok, dolayısıyla öncü devrimci bir parti yok. Bu insanların bilinci çok çok sınırlı ve aynı ölçüde tartışmalı. Devrimci olmadıkları gibi kapitalizme cepheden savaş açmış da değiller, tam tersine, bu bugünkü haliyle henüz sistem sınırları içinde bir olay. Ama yine de bu insanlar dosdoğru işaret edilmesi gereken yere işaret ediyor, bankaları, borsaları, şirketleri, yani kapitalizmin temel iktisadi kuruluşlarını suçluyorlar. Wall Street üzerinden sosyo-ekonomik düzenin Kabe'sine işaret ediyorlar. Ve bu, yineliyorum, sistemin kalbinde, ABD'de, sosyal barışı ve sosyal durgunluğu ile ünlü bir ülkede oluyor. Bunun önemini ve anlamını yerli yerine oturtabilmek için, bu olaya yirmi yıl öncesinin atmosferi üzerinden bakabilmek gerekir.

Bunun benzerini, meydanları işgal ederek, yine sıradan insanlar, geçen ilkbahar-yaz aylarında İspanya'da yaptılar. Orada da sözkonusu olan, örgütsüz, devrimci bilinçten yoksun, programı, yönü olmayan ama çekilmez hale gelen sistemin kendiliğinden harekete geçirdiği insan topluluklarıydı. Bunlar sanıldığından da önemli gelişmelerdir. Bazıları sistemi aşan bir bilinç ve örgütlenmeden yoksun oldukları için bu eylemleri küçümsüyorlar, bense tam tersine, tam da bundan dolayı fazlasıyla önemsiyorum. Bu önemli ölçüde genç insan gruplarını devrimci partiler harekete geçirmiş olsalardı, olup biten son derece anlaşılır olurdu. Oysa yaşananlar tümüyle kendiliğinden, devrimci önderlik boşluğuna rağmen ve salt gelişmelerin itikisiyle, çekilmez hale gelen sorunların basıncıyla gerçekleşen olaylardı.

Kapitalizmin onulmaz çelişkileri kaçınılmaz bir biçimde kitleleri kendiliğinden hareketlendiriyor, kendine karşı harekete geçiriyor. İnsanlar, bir tarafta toplumun yüzde biri, öte tarafta yüzde 99'u var diyorlar ve bununla, korkunç boyutlardaki sosyal kutuplaşmadan söz etmiş oluyorlar. Yüzde birin yüzde 99'a hükmettiğini söylemiş oluyorlar. Bunu sıradan insanlar söylüyorlar, bunu devrimci gelenekleri son derece zayıf, genellikle sosyal barışın egemen olduğu, işçi sınıfının tarihsel olarak sermaye tarafından binbir biçimde denetim altında tutulabildiği bir ülkenin

e yeni tarihsel dönem

H. Fırat

emekçileri söylüyorlar. Aynı şeyler İspanya'da, İtalya'da, Yunanistan'da, dünyanın bir dizi başka ülkesinde söyleniyor.

Bütün bunlar üzerinde, olup bitenlerin anlamı ve önemi üzerinde, Tunus-Mısır isyanları vesilesiyle, sosyal nedenlere dayalı bu sarsıcı halk ayaklanmalarını ele alırken, enine boyuna durduk. Bütün bunlar, kapitalizmin ebediliği iddiasından, tarihin bittiğine dair o gerici ve şarlatanca hülyalardan, piyasa düzeninin sıradan emekçi tarafından bile sorgulanmakta olduğu bir aşamaya geldiğimizi göstermektedir. Üstelik bu, salt piyasa düzeni yönünden değil, fakat gerçekte burjuva demokrasisi yönünden de böyledir. İspanya'da genç emekçiler meydanları işgal ederlerken, "gerçek demokrasi istiyoruz!" diyorlardı. Bu, burjuva demokrasisinin sahteliğinin açık bir ilanı demektir. Burjuva demokrasisi, sözümona temel hak ve özgürlüklere dayanan, emekçilere böyle sunulan, böyle olduğu kabul ettirilen demokrasi! Ama meydanları işgal eden genç İspanyol emekçileri, "gerçek demokrasi" istiyoruz diyorlar. Demek ki mevcut olanı sahte sayıyorlar. Bir yandan hükümeti, politikacıları ve parlamentoyu, öte yandan bankaları suçluyorlar.

Bu, kapitalist ekonominin kalbi ile burjuva politikasının temel meşruiyet organlarının birarada sorgulanması ve suçlanmasıdır. Hiç kuşkusuz sıradan, henüz kendiliğinden bir bilincin sınırları içinde. Temel önemdeki sorunlar sıradan emekçinin bilincinde yansımaları bugün için ancak böyle bulabiliyor. Fakat bu bugün için az şey değildir. Ve bunun önemini "gerçek demokrasi istiyoruz" istemiyle birlikte değerlendirmek gerekir. Normal olarak kurumlarıyla, kurallarıyla kendi çapında bir burjuva demokrasisi, bugünün İspanya'sında var. Ama genç emekçiler onu sahte bir demokrasi olarak suçluyor, reddediyorlar ve "gerçek demokrasi" istiyorlar.

Gerçek demokrasi sosyalist demokrasidir, bunu bugün isteyenler henüz bunun bilincinde olmasalar da. Gerçek demokrasi, temel hak ve özgürlüklerin biçimsel olmaktan çıktığı, ekonomik bir içeriğe, maddi bir dayanağa kavuştuğu demokrasi demektir. Bu ise ancak proletarya devrimi ile olanaklı hale gelebilecek sosyalist demokrasi demektir.

Burjuva demokrasisi sahte bir demokrasidir. Onun tanıdığı tüm haklar biçimseldir, sunduğu eşitlik salt yasa önünde eşitlik. Ekonomik eşitliğin olmadığı yerde, tüm haklar biçimsel olarak kalır, eşitlik yasa önünde eşitlikten öteye gidemez. Ekonomik gücü olan tanınan haklardan fiilen yararlanır, bundan yoksun olan içinse hakkın içi boşalır. Örneğin basın ve ifade özgürlüğünüz vardır, ama kitle iletişim araçlarından, basım evlerinden, kağıt stoklarından, dağıtım aygıtlarından yoksunsanız, gerçekte bu hakkı kullanamazsınız. Oysa milyonlarca, onmilyonlarca emekçinin kullanamadığı bu hakkı, bir avuç tekeli asalak, üstelik tüm topluma hükmedecek ve yön verecek biçimde tepe tepe kullanır. Çünkü üretim araçları ve birikmiş zenginlikler onun elinde, özel mülk olarak onun tekelindedir. Üretim araçları ve birikmiş zenginlikler üzerindeki sermaye tekelinin temel hak ve özgürlükleri emekçiler için nasıl içi boş, biçimsel ve pratikte işlevsiz hale getirdiğinin bir örneğidir bu. Bu, tüm öteki temel hak ve özgürlükler

Bütün bunlar, kapitalizmin ebediliği iddiasından, tarihin bittiğine dair o gerici ve şarlatanca hülyalardan, piyasa düzeninin sıradan emekçi tarafından bile sorgulanmakta olduğu bir aşamaya geldiğimizi göstermektedir. Üstelik bu, salt piyasa düzeni yönünden değil, fakat gerçekte burjuva demokrasisi yönünden de böyledir.

bakımından da aynen böyledir.

Daha da önemli olanı ise şudur: Burjuvazi burjuva demokrasisine, gerçekte kendisinden söküp koparılacak demokratik hak ve özgürlüklere, sonuçta emekçiye bir parça ekmek ve iş verebildiği sürece katlanır. Ekmeği vermek zora girmişse, işi vermek eskisi kadar kolay değilse, burjuva demokrasisi burjuvazi bakımından da sorunlu hale gelmiş, bir yüke, bir engele dönüşmüş demektir. Özel ve geçici tarihi durumları saymazsanız eğer, burjuva demokrasisi, bilinen yerleşmiş biçimiyle, işin özünde sosyal barışın siyasal biçiminden başka bir şey değildir. Sistem sosyal barışı koruyamadığı, emekçiye sosyal açıdan bir parça tatmin edemediği, dolayısıyla da dizginleyemediği durumlarda, demokratik hak ve özgürlüklere de tahammül edemez hale gelir, burjuva demokrasisini bir yana itmenin yollarını arar.

1920'ler ve '30'lar Avrupa'sına bakınız; her yerde burjuva demokrasisine saldırı var, bizzat burjuvazinin kendisi tarafından. Faşizm, o günün Avrupa'sında, burjuvazinin, ekonomik ve sosyal bunalıma, bunların beslediği sosyal mücadeleye ve sosyal devrim tehlikesine karşı-devrimci bir yanıtıdır. Aynı şekilde, bunların hazırladığı savaşa da bir hazırlıktır. Şu veya bu ülkeye ilişkin özgün nedenler ne olursa olsun, temelde genel ve tüm ülkeler için ortak olan nedenler bunlardır. 1920'ler ve '30'lar Avrupa'sında ekonomik kriz ve bunun yolaçtığı büyük bir sosyal yıkım var. Bu

koşullarda artık emekçiye bir parça ekmek ve iş vermek eskisi kadar kolay olmaktan çıkmış, bu da emekçiye harekete geçirmiştir. Onu dizginlemek, bunun için de burjuva demokratik hak ve özgürlükleri bir tarafa itmek, açık teröre dayalı bir devlet biçimine geçmek gerekir. Faşizm işte bu ihtiyacın ürünüdür. Artık burjuva demokrasisiyle işleri götüremeyen burjuvazi çıkışı ve çözümü faşizmde görmüştür.

Nitekim bugünün kapitalizmi de, sorunlar ağırlaştıkça ve bunun beslediği sosyal hoşnutsuzluk kendini bir biçimde dışarı vurdukları, adım adım polis devletine yöneliyor. Kurumsal ve yasal düzeyde buna yönelik hummalı bir hazırlık var. Burjuva demokrasisinin klasik ülkeleri durumundaki bir dizi Avrupa ülkesi ile sistemin hegemon gücü ABD'de yaşanıyor bu. Bu bugün için uygulamada belki henüz fazlaca farkedilemiyor, zira sosyal hoşnutsuzluk kendini henüz geniş çaplı eylemlilikler olarak ortaya koyabilmiş değil. Ama olayların bu düzeye ulaştığı bir aşamada, sözde demokrat Avrupa burjuvazisinin faşist baskı ve terör rejimine geçişte benzersiz olduğunu, 20. yüzyıl tarihi bize tüm açıklığı ile gösteriyor. Bugün İngiltere'deki yoksulluk isyanlarına karşı İngiliz polislerinin ve yargısının nasıl davrandığını da görüyoruz. Hollanda'da barışçı 1 Mayıs göstericilerine karşı polis köpeklerinin nasıl kullanıldığını, insanların kafalarının nasıl parçalandığını da izliyoruz. Ki bunlar henüz önemsiz sayılabilecek ilk işaretler.

(...)

Genel tarihsel çağ ve alt tarihsel dönemler

Genel tarihsel çağ ile özel bir tarihsel dönemi birbirine karıştırmamak gerekir. İlki, tarihsel çağ, tarihsel gelişim sürecinde temel bir aşamayı, ikincisiye, aynı çağın kendi iç evrelerini, iç gelişim aşamalarını, şu veya bu dönemini anlatır. Burjuva devrimleri çağı ya da emperyalizm ve proletarya devrimleri çağı derken, genel bir tarihsel gelişim aşamasını dile getirmiş oluyoruz. Kendi içinde sayısız iç evreden geçen, çok sayıda farklı dönem içeren bir genel gelişim aşamasını... Geçen yüzyılın başından beri emperyalizm ve proletarya devrimleri çağı içindeyiz. Oysa bu aynı çağ boyunca bir dizi alt tarihi evreden, farklı farklı tarihi dönemlerden geçtik. 20. yüzyılın bütün bir seyrine baktığımızda bunu kolayca görebiliriz.

19. yüzyılın sonuna denk gelen kapitalizmin tekeli aşaması, yeni bir çağı, emperyalizm çağını başlattı. Bu aynı zamanda kapitalizmin temel çelişkilerinin olgunlaştığı, böylece toplumsal devrimin tarihin gündemine girdiği bir tarihsel aşamayı. Kapitalizm emperyalizm aşamasında, insanlığın gelişmesinin önünde aşılması gereken bir engeldi artık. 20. yüzyılın bütün bir bilançosu bunu bize tüm açıklığı ile göstermektedir.

(...)

Lenin emperyalizm çağının başlıca çelişkilerini açıklıkla tahlil etti ve tanımladı. Bunlar, kapitalist metropollerde emek-sermaye çelişkisi, dünya genelinde emperyalizm ile ezilen halklar arasındaki çelişki ve sistemin kendi içinde emperyalistler arası çelişkilerdi. Bu çelişkilerin gerçekliğini, seyrini ve sonuçlarını bir kez daha bütün bir 20. yüzyıl tarihi üzerinden biliyoruz.

Emek-sermaye çelişkisi üzerinden özellikle de Avrupa'da geniş çaplı ve sert sınıf mücadeleleri yaşandı. Sosyalist Ekim Devrimi'nin yarattığı çağ açıcı sarsıntının etkisi altında bu mücadeleler yer yer toplumsal devrimlere de yol açtı, bunlar sonuçta yenilgiye uğrasalar da. Bu mücadeleler, bu büyük devrimci sosyal çalkantılar içinde güçlü bir devrimci işçi hareketinin geliştiğini, bunun ortaya güçlü komünist partileri çıkardığını biliyoruz. Bu olgular kapitalist metropollerde emek-sermaye çelişkisinin kendini ortaya koyuşunun somut tarihsel ifadesi oldular. Bugünün dünyasına emperyalist metropoller üzerinden baktığımızda gördüğümüz sosyal mücadeleler, bu çelişkinin girmekte olduğumuz yeni tarihi evredeki keskinleşmesinin ilk işaretlerinden başka bir şey değildir. Geçen yüzyılın başı üzerinden alırsak, aradan geçen yüzyıl içerisinde bu çelişkinin etki alanının alabildiğine genişlediğini de görürüz. Dünün bir dizi bağımlı ülkesinde bugün toplumsal ilişkilere hakim çelişki, emek-sermaye çelişkisidir. Çin'den Brezilya ve Meksika'ya, Türkiye'den Güney Kore ve Güney Afrika'ya kadar bu böyle.

Emperyalizm ile halklar arasındaki çelişki ise kendini bir yandan ulusal kurtuluş hareketleri, öte yandan halk devrimleri üzerinden ortaya koydu. 20. yüzyıl büyük bir bölümüyle sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin ezilen halklarının emperyalizme karşı başkaldırısına sahne oldu. Bu mücadelelerin bir bölümü güçlü toplumsal boyutlar kazandı ve başarılı halk devrimleri haline aldı. Büyük Çin Halk Devrimi bunun en görkemli örneklerinden biri oldu. Başarılı bir devrime varmasalar da dünyanın hemen tüm bağımlı ülkeleri geniş çaplı devrimci halk hareketlerine, kitle mücadelelerine ve gerilla savaşlarına sahne oldu. Emperyalizm ile ezilen halklar arasındaki temel çelişkinin ürünü mücadelelerin öteki bir bölümü, ulusal kurtuluş devrimleri sınırlarında kaldılar ve siyasal bağımsızlığın şu veya bu düzeyde elde edilmesiyle sonuçlandılar. Toplamında bu

mücadelelerin baskısı altında sistem önemli sarsıntılar geçirdi, sonuçta klasik sömürgecilik çöktü ve tasfiye oldu. Mazlum halkların tarihsel gelişiminde önemli adımlar olan tüm bu sonuçlara rağmen, emperyalizm ile ezilen halklar arasındaki çelişki, kuşkusuz yeni zeminler ve muhtevalar kazanarak, yerli yerinde duruyor. Dün emperyalizm ile feodalizmin boyunduruğu altındaki bu halklar, bugün emperyalizm ile kendi burjuvazilerinin ortaklaşa sürdürdüğü ağır bir kapitalist sömürü ile dizginsiz bir siyasal gericiliğin çarkları arasında yine eziliyor, yine sömürülüyorlar.

(...)

Üçüncü temel çelişkiye, emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkiye gelince. Bunun iki büyük dünya savaşına, 1914'te Birinci Emperyalist Dünya Savaşı'na, 1939'da ikinci emperyalist dünya savaşına yol açtığını biliyoruz. 20. yüzyıl iki büyük savaş üzerinden, aradaki bölgesel çatışmaları, yani emperyalistler arası çatışmanın dolaylı biçimlerini bir yana koyuyorum, iki büyük genelleşmiş savaş üzerinden emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkiyi de kanıtlamış bulunmaktadır. Şimdi ise bu açıdan yeni bir evrede, yeni bir sürecin içindeyiz. Bir dizi olgu emperyalistler arası yeni kutuplaşmalara, yeni gerginliklere işaret ediyor. Emperyalist militarizm ve onun ayrılmaz boyutu silahlanma yarışı bugüne kadar görülmemiş boyutlarda bir tırmanma içerisinde. Savaş bütçelerinin tarihin hiçbir döneminde görülmemiş boyutlara ulaştığını görüyoruz. Bunlar çağın başlıca çelişkilerinden olan emperyalistler arası çelişkinin de yerli yerinde durduğunu gösteriyor.

20. yüzyıla giriş, emperyalizm çağına girişti ve bu sosyal devrimler çağının da habercisiydi. Nitekim Ekim Devrimi ile birlikte insanlık proletarya devrimleri çığırını açtı. Böylece yeni çağ, emperyalizm ve proleter devrimler çağı halini aldı, böyle de anılır oldu. Halen de bu aynı çağın içindeyiz. Büyük Sosyalist Ekim Devrimi, proletaryanın, kendi yoksul müttefiklerini de yanına alarak, egemen sınıf olarak burjuvaziyi devirebileceğini ve yeni bir toplumsal düzeni kurma eylemine girişebileceğini tarihsel olarak kanıtlamış bulunuyor. Sonraki sonuçları ne olursa olsun, bu tarihsel olarak gerçekleşmiş, dolayısıyla kanıtlanmış temel önemde bir olgudur. Kaldı ki yüzyılın ilk yarısı üzerinden Ekim Devrimi bunun tek örneği de değildir. Almanya'da ve Macaristan'da ayakta kalmayı başaramasalar da yaşanmış proletarya

devrimlerini biliyoruz. Almanya'da, Fransa'da, İtalya'da proletaryanın komünist partileri önderliğindeki güçlü devrimci mücadelelerini biliyoruz. Bunların başarısı, muzaffer bir devrimle sonuçlanması proletarya devriminin zaferi anlamına gelecekti ve insanlığın kaderi temelden değişmiş olacaktı. Ayrıca Ekim Devrimi'nin açtığı çığırın bir yandan tüm mazlumlar dünyasını hareketlendirdiğini, öte yandan onları kendi ekseninde topladığını da biliyoruz. 20. yüzyılın tüm büyük mücadelelerinin Ekim Devrimi'nin açtığı çığırda geliştiğini, onun ilkelerinden ve ideolojisinden şu veya bu ölçüde esinlediğini de biliyoruz. Bütün bunlar çağın yalnızca emperyalizm çağı değil, aynı zamanda proletarya devrimleri çağı olduğunun kanıtlarıdır. Bu teorik ve tarihsel yönden mantıksaldır da. Zira Lenin'in saptadığı gibi, kapitalizmin tekeli aşaması, emperyalizm, sosyal devrimin de arifesidir.

Yüzyılın başında kapitalizm dünya ölçüsünde bu kadar gelişkin değildi. Bugünün dünyasında kapitalist ilişkiler yüzyılın başıyla kıyaslanamayacak ölçüde genişlemiş ve derinleşmiştir. İnsanlığın beşte biri demek olan Çin, yüzyılın başında ve ortasında, feodalizme ve emperyalizme karşı ulusal demokratik devrim mücadelesine sahne olan yarı-sömürge, yarı-feodal bir toplumdur. Bugün aynı Çin artık bir sanayi toplumdur. Bugün Çin'de nesnel toplumsal ilişkiler yönünden artık proletarya devrimi gündemdedir. Daha önce de sözünü ettim, aynı şey bir dizi başka ülke için geçerlidir. Türkiye için, Brezilya için, Güney Kore için, Güney Afrika için, Meksika için, Arjantin için, bir dizi başka kapitalist ülkesi için geçerli. Oysa bu, yüzyılın başında yalnızca bir avuç gelişmiş emperyalist ülke için geçerliydi. Bugün dünya ölçüsünde çok daha geniş bir coğrafyada emek-sermaye çelişkisinin toplumun temel çelişkisi haline geldiğini, dolayısıyla bu çelişkinin çözümünü proletarya devriminde bulabileceğini biliyoruz.

(...)

Özellikle III. Kongre'sinden beri partimizin söyleminde öne çıkan bir "yeni tarihsel dönem" vurgusu var. Bir dizi parti değerlendirmesinde, insanlık yeni bir tarihsel döneme girmekte, tarihsel ölçülerle alındığında girmiş de bulunmaktadır, denilmektedir. Daha önce de altını çizdim; genel tarihsel çağ ile bu çağın içindeki şu veya bu alt tarihsel dönemi birbirine karıştırmamak gerekir. Tarihsel çağa ilişkin

açıklamaları bunun için yaptım. Çağ, halen de 20. yüzyıl ile birlikte girmiş bulunduğumuz o aynı çağ. Birinci emperyalist dünya savaşı, ardından Ekim Devrimi ve büyük devrimci çalkantılar dönemi, ardından büyük bunalım ve '30'lu yıllarda faşizmin yükselişi, sonra yeni bir dünya savaşı, Çin Devrimi'nin ardından yeni bir ivme kazanan ulusal kurtuluş mücadeleleri ve halk devrimleri fırtınası vb., tüm bunlar aynı çağın içinde alt tarihi evreler ya da dönemler oldular. Ama çağ aynı çağdı. '70'li yıllarda dünyada devrim dalgasının tepe yaptığı dönemde de, '80'li yıllarda dibe vurduğu ve bunun da Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'da büyük yıkılışlarla birleştiği dönemde de çağ aynı çağdı.

Çağ hala da aynı çağ! Bütün temel çelişkiler yerli yerinde duruyor, bunların bugün ortaya çıkardığı sosyal-siyasal sonuçlar geçen yüzyılın başına göre bazı önemli farklılıklar taşısa da. Temelde toplum aynı toplum, sistem aynı sistem. Aynı temel çelişmeler üzerinden işleyen bir tarihsel süreç var. Ama gene çağ aynı çağ. Farklı evrelerden geçerek de olsa, temelde aynı çağ olarak kaldı derken, dikkat ediniz, bu çağın içinde belli evrelerden söz etmek durumunda kaldım. Birinci Dünya Savaşı öncesi dönem bir evredir, dünya savaşının kendisi bir evredir. Ekim Devrimi ve savaş sonrası büyük devrimci çalkantılar bir evredir. O devrimci çalkantıların yatışması ve sistemin kendini yeniden güçlendirmeye yönelmesi bir evredir, 1920'lerden söz ediyorum. 1929 bunalımı ve onu izleyen '30'lu yıllar, sosyal buhran, faşizmin yükselişi ve dönemin sert sınıf mücadeleleri bir evredir. Arkası İkinci Dünya Savaşı'dır. İkinci Dünya Savaşı sonrası yeni bir evredir. Ulusal kurtuluş mücadelelerinin ve devrim mücadelelerinin dünya ölçüsünde hız kazandığı, metropollerde çelişkiler biraz yatışsa bile, dünyanın geriye kalanında halkların büyük bir hareketlenmesinin yaşandığı bir evredir. '80'li yıllar neo-liberalizm dönemi, gericilik evresidir. '90'lı yıllar yıkılış evresidir.

Özetle, aynı çağın içinde farklı dönemler, farklı alt evreler bunlar. Dolayısıyla, TKİP'nin bazı yazılara da başlığını veren "yeni tarihsel dönem" tanımlamasını da şu içine girmekte olduğumuz evre olarak anlamak gerekir. Yani insanlığın ya da modern tarihin o kesintisiz evriminin bugünkü yeni aşaması... Bu yeni aşamayı hazırlayan süreci, ki son 30-35 yılın çok yönlü toplam birikimleri var bunun temelinde, Tunus-Mısır vesilesiyle genişçe ortaya koyduk. '70'lerin ortasından alıp bugüne getirerek, bugünkü gelişmelerin hangi birikimler üzerinden yükseldiğini çok yönlü olarak irdeledik.

Sistemin çok yönlü bunalımı

Bu yeni tarihi döneme karakterini veren temel olgulardan ilki, çok yönlü bunalımlar gerçeğidir. Temelinde iktisadi bunalımın olduğu, ama bunun sosyal ve siyasal bunalımı mayalayıp beslediği, tümünün bir arada toplumsal yaşamın öteki alanlarındaki bunalımları beslediği bir evrenin içindeyiz. Ekonomik ve mali bunalım yeterince açık bir olgudur. Bizzat burjuvazi, ani ağırlaşmalara da bağlı olarak yıllardır bunu, ekonomik bunalımı, bunun ağırlığını, kapsamını, derinliğini tartışıyor, bunu 1929 büyük bunalımı ile kıyaslıyor. Bu yeterince açık, ekonomik-mali bunalım olgusu herkes için yeterince açık, bu konuda tartışmalı bir yan yok.

Bu temel üzerinde ağır bir sosyal bunalımın yaşandığı da bir başka olgusal gerçek. Bütün veriler, sistem bünyesinde bu denli bir sosyal kutuplaşmanın tarihin hiçbir döneminde yaşanmadığını gösteriyor. Sosyal kutuplaşma, servet-sefalet kutuplaşması, sınıflar arası sosyal uçurum denilen olgu, kapitalizmin tarihi boyunca hiç bu denli büyümemişti. Bu, 1960'lı yıllarda bire otuzdu. Bundan on sene önceki veriler

göre, bire doksana çıkmıştı. Şimdi çok daha ağır olmalıdır. Çünkü son on yıl, özellikle de şu son dört-beş yıl, bunalımın yeni düzeyde ağırlaştığı bir dönem oldu. Bunun faturası düzenli olarak emekçilere ödetildiği ölçüde, sosyal kutuplaşma da ağırlaşmış derinleşti. Bugün örneğin İtalya'da ağır bir ekonomik kriz var ve bunun faturası bir kez daha emekçilere ödetiliyor. Yani İtalya'nın bunalımdan çıkabilmesi için, İtalyan işçi sınıfı ve emekçisi, bugünkünden daha ağır çalışma koşullarına ve daha geri bir yaşam düzeyine razı olmak zorunda. Kendilerine dayatılan bu demek istiyorum. Bugünün İtalya'sı otuz yıl öncesinin İtalya'sından kat kat daha zengin, ama buna rağmen otuz yıl önce emekçisine verdiğini bugün veremiyor. O zaman vermek zorunda kaldığını da bugün geri almak istiyor.

İşte bu, kapitalizmin onulmaz çelişkilerinin bir yansımasıdır. Bu, kapitalist piyasa düzeninin işleyiş mantığının bir sonucudur. Bu sistem, zengini daha çok zengin, fakiri daha çok fakirleştirerek işliyor. Sistemin mantığında, özsel yapısında bu var. Bir meta ne kadar ucuza maledilirse piyasada da o kadar çok rekabet etmek şansı bulabiliyor. Ucuza mal edebilmek için de, bunu üreteni daha ucuza çalıştırabilmek lazım. Mantık bu. Piyasa kıyasıya bir rekabet demektir ve rekabet de maliyetleri sürekli ve sistemli bir biçimde düşürmeyi gerektirir. Öte yandan kuşkusuz teknolojik üstünlük demektir ama teknolojik üstünlük geçicidir, geride kalanlar tarafından çok geçmeden yakalanır ve buradan doğan ekstra karlar yitirilir. Bu nedenle üstünlük temelde metaları ucuza maletmekten geçiyor.

Pek çok malın Doğu Asya'da üretilmesinin nedeni de bu. Çünkü orada emek yok pahasına sömürülerek ürün en ucuza malediliyor. Ama bu da kapitalist metropollere büyüyen bir işsizlik sorunu olarak yansıyor. Tekeller üretimi en ucuza malettikleri yere taşıma yoluna gittikleri ölçüde, kapitalist metropollerde işsizlik oranı yükseliyor. Ürünü kapitalist metropollerde üretmek maliyeti yükseltiyor ve rekabet gücünü zayıflatıyor. Emperyalist metropoller için bunun tek sonucu işsizliğin büyümesi değil, yanı sıra düşük ücretler ve daha ağır çalışma koşulları oluyor. Kapitalist tekeller bunu ileri sürerek, metropol emekçisine daha düşük ücretler ve daha ağır çalışma koşulları dayatıyorlar, aksi durumda üretimi ücretlerin düşük olduğu ülkelere taşımakla tehdit ediyorlar. Böylece emekçiyi daha ucuza çalışmak, daha az sosyal hak ve güvenceye razı olmak zorunda bırakıyorlar.

Bu, kapitalizmin piyasa düzeninden, o çok övülen serbest rekabetten kaynaklanıyor. Yineliyorum, bugünkü İtalya 30 sene önceki İtalya'dan kat kat daha zengindir. Ama işçisine ve emekçisine yeni düzeyde

bir yoksulluğu dayatıyor. Bugünün dünyasında hiçbir tarihi dönemle kıyaslanamaz muazzam bir zenginlik birikimi var ve emek üretkenliği de alabildiğine artmış durumda. Ama üretim araçları ve zenginlik birikimi kapitalist mülkiyetin boğucu tekeli altında olduğu için, bir avuç tekkelci asalağın elinde toplandığı için, emekçi iş bulabilmeyi ve sınırlı bir sosyal güvenceyi bile nimet sayabiliyor. Bu, ulaşılan gelişmişlik aşamasındaki insanın en derin bir aşağılanmasıdır. Ama kapitalizm budur işte!

Bu ayrıntılara, yapısal ekonomik bunalımın doğurduğu sosyal sorunlardan, bunalımın sosyal boyutlarından söz ederken girmiş oldum. Sosyal bunalım tıpkı onu besleyen ekonomik bunalım gibi günümüz dünyasının tartışmasız bir olgusudur. ABD'de sıradan insanları kendiliğinden borsaların ve bankaların karşısına çıkaran budur. Bu, artık en zengin emperyalist metropollerini bile kıskacına almış bulunan sosyal bunalımın en dolaysız bir göstergesidir. Size sayısız başka kanıt gösterebilirim. Çok daha ileri mücadele örneklerini öne çıkarabilirim. Örneğin Yunanistan'dan söz edebilirim. Ama bunu yapmıyorum, zira Yunanistan sınıf mücadelesi geleneğinin zaten güçlü olduğu, tarihsel olarak komünizmin etkin olduğu, örgütlü bir işçi hareketinin bulunduğu bir ülke. Bu nedenle ben kasten ABD'yi öne çıkarıyorum örnek olarak. Eğer bugünün olayları ABD'de bile sıradan insanları kendiliğinden harekete geçirebiliyorsa, bu kapitalist dünyada genelleşmiş sosyal bunalımın en dolaysız bir kanıtıdır, demek istiyorum.

Siyasal bunalıma geçiyorum. Buna kanıt mı istiyorsunuz, parlamento seçimlerindeki katılım oranlarına bakınız. İtalya'da ve Yunanistan'da parlamenter işleyiş bile boşa çıkaran teknokrat hükümetlere bakınız. İspanya'da sokağa çıkan emekçilerin, "gerçek demokrasi istiyoruz" deyip burjuva politikasının temsilcilerini, parlamentoyu, burjuva politikacılarını suçlamasına bakınız. İngiltere günler boyu sokakları dolduran, sisteme öfkelerini yakıp yıkarak gösteren gençliğe bakınız. Dikkat ediniz, bu örnekleri hep gelişmiş kapitalist ülkelerden, hep yerkürenin refah adalarından veriyorum. Çünkü dünyanın geriye kalanı her zaman ekonomik ve sosyal bunalımın, sosyal çatışmanın, baskı ve terörün, beyaz terörün, faşizmin acılarını yaşadı. İkinci Dünya Savaşı sonrası dönem sadece Kuzey Amerika ve Avrupa için bir sosyal refah, bir sosyal barış ve bir burjuva demokrasisi dönemiymiş. Bugün buralardaki dengelerin de artık yıkılmaya başladığını anlatmaya çalışıyorum.

Avrupa Birliği Yunanlı emekçiye ne getirdi? Yunanistan otuz senedir Avrupa Birliği üyesi. Rakamlara bakılırsa kişi başına ulusal geliri 30 bin

doları bulmuş görünüyor. Ama ülke iflasta, sıradan emekçinin sıradan kazanımları da hedef tahtasında. Emeklilik yaşından ücret düzeyine, sosyal haklara, bir dizi başka kazanıma kadar... Avrupa Birliği Yunan emekçisine sadece iktisadi ve sosyal yıkım getirmiş bulunuyor. Üstüne üstlük Yunan devletini de iflase sürüklemiş. Emekçiler bu ülkede her zamankinden daha fazla yoksul, çok daha fazla mutsuz, çok daha fazla umutsuz, çok daha fazla geleceğe güvensizlik içinde. Avrupa Birliği projesi işte bu! Tam da bu aynı dönemde Alman ve Fransız bankaları, genel olarak Alman ve Fransız tekelleri semirdikçe semirmiş ama.

Yine de bu onları da kurtaramıyor. 2008 krizi sonrası durumu nispeten iyi görünen Almanya'da şimdi büyüme durmuş durumda. Başka türlü de olamazdı. Avrupa'nın öteki bölgeleri çöktüğünde, Alman ekonomisi bundan etkilenmeden kalabilir mi? Almanya örneğin Yunanistan'da sistem işlediği sürece semirebiliyor. Yunanistan'da işler çığırından çıktığında, sistem tıkanıldığında ise bunun etkilerinden kendini kurtaramaz. Genel bir yapının birbirine sıkı sıkıya bağlı çarkları, dişlileri bunlar. Yunanistan'daki dişli kırıldığı zaman, bu doğrudan Almanya'yı da etkiliyor. Alman tekelleri ürettiklerini kime satacaklar? Alman bankaları o sermayeyi karlı bir biçimde kimlere borç verecekler? Kaldı ki Yunanistan'ın iflası denilen durum gerçekte nedir ki? Kurtarılan Yunanistan değil fakat Alman ve Fransız bankaları. Herkes Yunan devletini kurtarmaktan söz ediyor da, Yunan devleti değil kurtarılan, bizzat Alman ve Fransız bankaları. Onlar ağır koşullarda krediyi vermişler, şimdi tahsil edemiyorlar, edemezlerse batacaklar, bu ülkelerdeki dengeler altüst olacak. Bu nedenledir ki Merkel ve Sarkozy, Yunanistan'ı kurtarmak adı altında gerçekte Alman ve Fransız bankalarını kurtarmakla meşgul. Ama bu tüm dünyaya Yunanistan'ın kurtarılması olarak sunuluyor.

(...)

Sonuç olarak, sistemin çok yönlü bunalımı tartışma götürmez bir olgu olarak duruyor karşımızda. Ekonomik, sosyal, siyasal, ideolojik, kültürel, moral, dinsel ve nihayet çevresel bir bunalım bu. Çok yönlü, çok boyutlu bir bunalım var ve bu tüm kapitalist dünyayı kesiyor. Genellikle Avrupa ve Kuzey Amerika üzerinden verdim örnekleri. Ama dünyanın geriye kalamı zaten hep bunalımdaydı.

Yeni bir savaşlar dönemi

Kapitalist dünyanın çok yönlü bunalımını, yeni bir savaşlar dönemine giriş tamamlıyor. Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku'nun çöküşüyle birlikte artık "ebedi barış" dönemi de gelmiş kabul ediliyordu. Ebedi sosyal barışla birlikte halklar arasında "ebedi barış"! Oysa bu aldatici söylemin yalnızca bir sene sonrasında Irak'a yönelik ilk emperyalist müdahale vardı. Emperyalizmin birinci Körfez Savaşı'ndan söz ediyorum. Ardından 1998 yılında NATO'nun Yugoslavya'ya karşı savaşı geldi. Buna paralel olarak emperyalist batı, 50. yılını da vesile ederek, Prag Zirvesi'nde NATO'yu dünya polisi ilan etti. Bunları 2001'de Afganistan ve 2003'te Irak savaşları izledi. Yakın zamanda ise Libya'ya yönelik bir emperyalist savaşla yüzyüze kaldık. Harekatı NATO yürüttü. Böylece Kosova ve Afganistan'dan sonra bu kez Libya örneği üzerinden NATO'nun, bu emperyalist savaş makinasının yeni tarihi evredeki rolü yerli yerine oturmuş oldu. Şimdiyse gündemde Suriye'ye emperyalist müdahale var. Halen NATO'yu bundan alıkoyan, bu ülkenin son derece hassas konumu ve bunun emperyalist dünyanın iç ilişkilerine yansımaları.

Düşününüz, üç günde Libya'ya emperyalist müdahale kararı alınıyor. NATO'nun savaş aygıtı harekete geçiriliyor, birkaç ayda 20-25 bin hava saldırısı yapılıyor. Binlerce insan katlediliyor, Libya

yerle bir ediliyor, böylece bu ülkeye el konuluyor. Gelenin yerde emperyalist müdahaleler ve savaşlar bu denli sıradanlaşmış, bu kadar olağanlaşmıştır, demek istiyorum.

Sorun fiili savaşlardan da ibaret değildir. Korkunç boyutlara ulaşan militarizm bu gelişmenin bir başka yönüdür. Silahlanma yarışı hiçbir zaman bugünkü devasa boyutlara ulaşmamıştı. Silahlanma bütçeleri hiçbir dönem bugünkü oranlara varmamıştı. Zıvanadan çıkmış bir silahlanma yarışı var günümüz dünyasında. Bütün büyük emperyalist ülkeler savaş aygıtlarını sistemli biçimde güçlendiriyorlar. Bu bir rastlantı değil; pazarlar, hammadde kaynakları, nüfuz alanları üzerine hummalı emperyalist rekabetin bir yansıması.

Ekonomik bunalım, artı sosyal ve siyasal bunalım, birarada sistemde yapısal tıkanıklıklar demektir. Kapitalist düzende ve emperyalist sistemde bu türden tıkanmalar, emperyalist savaşlarla aşılanır. Bunalımlara her zaman militarizm ve silahlanma yarışı eşlik eder. Çelişkilerin yoğunlaşması ve keskinleşmesinin emperyalistler arası ilişkilere bir yansımasıdır bu. Pazarlar daralıyor, hammadde kaynaklarının önemi artıyor ve bunlar üzerine sert bir rekabet başlıyor. Bu da savaş gücünü artırmayı, savaş aygıtlarını güçlendirmeyi gerektiriyor.

Libya savaşı, Libya petrolüne emperyalist bir askeri müdahale ile el konulmasıdır ve bunun başta Çin olmak üzere öteki emperyalist devletler için sonuçları vardır. Farklı yollarla gerçekleştirilen Sudan'a müdahale ve bu ülkenin bölünmesi, bunun bir başka örneğidir. Emperyalist bir savaşla Irak'a el koyduğunuzda ve petrolünü denetimimize aldığımızda, böylece Avrupa'yı, yansısıra Japonya'yı bir de buradan denetimi altına almış oluyorsunuz. Irak'ı kontrol etmek, daha genel planda petrol bölgesi Körfezi kontrol etmek, Avrupa'ya, Japonya'ya akan petrolü kontrol etmek demektir. Bu, ABD'nin Avrupa'ya ve Japonya'ya karşı aldığı ek bir önlemdir. Benzer türden önlemler bir biçimde Çin'e ve Rusya'ya karşı alınıyor. Bu, gündemdeki Suriye müdahalesi üzerinden özellikle öne çıkıyor.

Düşününüz Türkiye gibi bir ülkenin egemenleri artık savaşı, emperyalistler hesabına askeri müdahaleyi tartışıyor. Yüksek Askeri Şura toplanıyor, Genelkurmay tarafından yapılan açıklamada Türk ordusunun savaş kapasitesi gözden geçirilmiştir deniliyor. ABD kuklası

haline gelmiş AKP hükümetin sözcüleri Suriye'ye müdahalenin borazanlığını yapıyor. Bunlar, Amerikan işbirlikçilerinin tutum ve tercihlerine kadar yansıyan tüm bu militarist çığırkanlıklar, üzerinde durduğumuz temadan ayrı değil. Emperyalist savaşlar günümüzün sıradan olguları haline gelmiştir artık.

Demek istiyorum ki, militarizmin ve savaşların insanlığın gündemine girdiği bir dönemin içindeyiz. Bir emperyalist ve gerici savaşlar dönemine girmiş bulunuyoruz. 1970'lerin ortasında ABD emperyalizminin Vietnam'dan kovulmasından sonra emperyalist müdahale ve savaşlar bir parça geri plana düşmüştü. 1991'de Irak, sonra 1998'de Yugoslavya savaşıyla birlikte yeniden gündemin önplanına çıktılar. O zamandan beri emperyalist dünya, şu veya bu sorunda tıkanma doğduğunda, bunu savaş makinasını harekete geçirerek çözmek yoluna gidiyor. Bu türden müdahaleler ve bizzat savaşlar artık sıradan olaylar haline geliyor. Bunalımların yansısıra savaşlarla belirlenen yeni bir tarihi döneme girdiğimiz en dolaysız göstergeleridir bunlar.

2009 yılında toplanan TKİP III. Kongresi'nin temel önemde değerlendirmesine bu olguların ışığında bakmalıyız. *Kongre Bildirisi* üzerinden söylenenler şunlardır: *"İnsanlık yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine girmiş bulunmaktadır. Bunalımlar ve savaşlar halen günümüz dünyasına damgasını vuran yakıcı olgulardır. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bu iki olgusal gerçek yeni bir devrimler döneminin de dolaysız bir habercisidir. Dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin kapitalist bunalımların ve emperyalist savaşların büyük yıkım ve acılarına yanıtı bir kez daha devrimler olacaktır. Dünyanın dört bir yanında ve elbette Türkiye'de de."*

Bu değerlendirmede dikkate değer olan, bunalımlar ve savaşlardan günün gerçekleşmekte olan olguları, fakat devrimlerden hala da geleceğin sorunu olarak söz etmesi, ama teorik bir bakış ile bu üçü arasındaki tarihsel bütünlüğe dikkat çekmesidir. Bunalımları ve savaşları besleyen o aynı tarihi-toplumsal koşullar devrimlerin de zemindir. Teorik bakış açısının yansısıra 20. yüzyıl tarihi de bunun böyle olduğunu bize tüm açıklığı ile göstermektedir.

(Devam edecek...)

(EKİM, Mart 2012 tarihli, sayı: 269'dan alınmıştır...)

Suriye'ye emperyalist saldırı için zemin düzleniyor!

Emperyalistlerin giderek saldırganlaştığı son yıllarda, bu güçlerin hedefindeki ülkelerin bir anda savaşın yıkımı ile karşı karşıya kalmaları durumu yaygın bir hal aldı. '99 yılından bu yana eski Yugoslavya, Afganistan, Irak, Lübnan, Filistin, Libya ile bazı Afrika ve Latin Amerika ülkeleri emperyalist/siyonist orduların vahşi saldırılarına maruz kaldılar. Barbarlıkta sınır tanımayan emperyalist/siyonist güçlerle suç ortaklarının şimdiki hedefleri Suriye'yle birlikte İran'dır.

Beşar Esad liderliğindeki Baas rejiminin yıkılıp Şam'da emperyalistlerin kuklası bir yönetimin işbaşına getirilmesi, İran'ı yalnızlaştırmanın önemli bir adımı olacağı için, Suriye öncelikli hedef durumundadır. Bu gerici plan gereği Suriye'ye dönük dolaylı saldırılar aylar önce başlatılmış, İran'a karşı askeri saldırı hazırlığı ise devam ediyor.

Verili koşullarda savaş aygıtı NATO ilk hedef olan Suriye'ye doğrudan saldırı düzenleme olanağından yoksun görünüyor. Bu durum, saldırı planında Ankara'daki işbirlikçi takımına özel bir rol biçilmesine vesile oldu. "Etkin taşeron" olmaya hevesli olan AKP iktidarı ise, CIA şefinin son Ankara ziyaretinin ardından olası bir saldırı için yol düzleme çalışmalarını daha da hızlandırdılar.

Emperyalist saldırganların tetikçisi rolüyle sahneye çıkan Ankara'daki dinci-gerici takımı, Suudi Arabistan-Katar ikilisiyle birlikte Suriye'nin içişlerine doğrudan müdahale ediyor. Emperyalistlerden medet uman Suriye muhalefeti, "Özgür Suriye Ordusu" gibi gerici oluşumlar, dış müdahalenin iç dayanağı işlevi görüyorlar. Bu güçler emperyalistlerden olduğu kadar bölgesel gericiliğin kaleleri olan Türkiye-Suudi Arabistan ikilisinden de dolaysız destek alıyorlar.

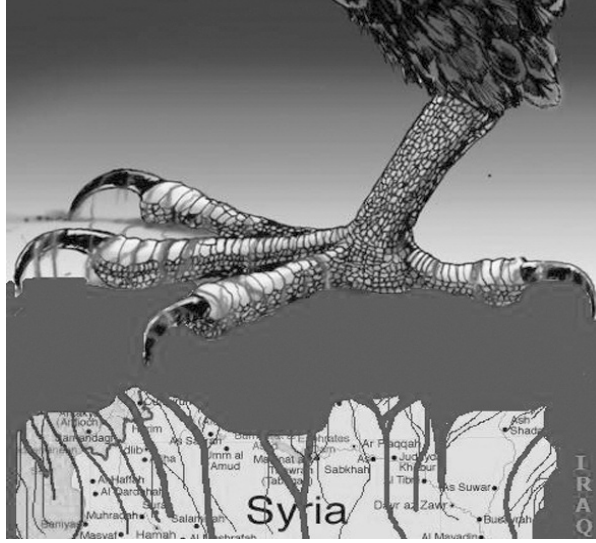
Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun himayesi altında toplantılar yapan Suriye muhalefetine dağımlık ve şekilsizliği aşamaması, bu gericiler üzerinden Suriye'ye etkili bir müdahale gerçekleştirmeyi zorlaştırıyor. Bu güçler hem parçalı hem bazı kentler dışında kitlesel destekten yoksun görünüyorlar. Verili halleriyle ne Baas yönetimini yıkmaya ne alternatif bir iktidar adayını olma vasıflarına sahipler.

Batı güdümündeki Suriye muhalefetine siyasal alandaki zayıflığını terör saldırılarıyla dengelemeye çalıştığı gözleniyor. Nitekim son günlerde kent merkezlerinde bombalar patlatan ve intihar saldırıları gerçekleştiren silahlı çetelerin taktik değiştirdiği ve bu terör eylemlerinin hem emperyalistler hem Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi bölgesel suç ortakları tarafından desteklendiği gözlenmektedir. Bu saldırıların siyasal alandaki zaafı gidermesi olası değil ancak silahlı çetelerin El Kaide tarzı saldırılara başlaması, bunların Baas rejiminden beter olduklarını ortaya koymaya yetti.

Geçerken belirtelim ki, çok sayıda sivilin hayatına malolan terör eylemlerinin "Suriye dostları" tarafından desteklenmesi, gerici güç odaklarının sivil halkın korunmasıyla değil, rejim değişikliğiyle ilgilendiklerini gözler önüne sermektedir.

Tampon bölge oluşturma fiili dış müdahaledir!

Türkiye-Suriye sınırında tampon bölge oluşturma

çabası yeni değil. Bölge halklarına karşı emperyalist güçler adına taşeronluk yapan AKP iktidarı, aylar öncesinden bu niyetini belli etmiş, ancak bu adımı atacak koşullar oluşmadığı için, gerici emellerine ulaşmamıştı. AKP şeflerinin son günlerde yaptıkları açıklamalar, tampon bölge oluşturma çabalarının yeniden hız kazandığına işaret ediyor.

Bir süreliğine Humus ve İdlib kentlerinin bazı bölgelerini kontrol eden gerici güçler güdümündeki "Özgür Suriye Ordusu", bu kentlerde yaşanan şiddetli çatışmalardan sonra Baas yönetimine bağlı güçler karşısında yenilgiye uğradı. Bu çatışmalardan kaçan veya yönetim karşıtları tarafından yönlendirilen birkaç bin kişinin Türkiye'ye sığınması, AKP şeflerinin tampon bölge oluşturma tartışmalarını yeniden gündeme getirmelerinin gerekçesi oldu.

Hem Tayyip Erdoğan hem müritlerinin yaptığı açıklamalar, tampon bölge oluşturma çabalarının yoğunlaştırıldığını gösteriyor.

Beşir Atalay'ın tampon bölge oluşturulacağına dair sözler sarf etmesinin ardından basına demeç veren AKP şefi de, Türkiye'nin Suriye büyükelçisinin çekilebileceğini, tampon bölge ya da güvenlik bölgesi kurulması önerilerini değerlendirdiklerini belirtti. Dışişleri Bakanlığı da bir süre önce Suriye'de ikamet eden Türk vatandaşlarının ülkelerine dönmesi çağrısında bulunmuştu.

Türk Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada şunlar söylendi: "Suriye'deki gelişmelerin seyrinin vatandaşlarımız için ciddi güvenlik risklerini beraberinde getirdiği görülmektedir. Bu itibarla, Suriye'de ikamet eden vatandaşlarımızın yurda dönmeleri kuvvetle tavsiye edilmektedir". Bu arada Şam'daki Türk büyükelçiliğindeki faaliyetlerin 22 Mart itibarıyla durdurulacağı da ilan edildi.

Belirtmek gerekiyor ki, bu uğursuz açıklamalar, emperyalist müdahalenin gündemde olduğuna, Ankara'daki işbirlikçi takımının ise olası bir saldırıda koçbaşı olacağını gösteriyor.

Zira "tampon bölge" veya "güvenlik bölgesi" kurma girişimleri, rejim karşıtı silahlı çetelere, emperyalistlerin tetikçisi Türk devleti tarafından himaye edilecek bir üs sağlama çabasıdır. Baas yönetiminin topraklarındaki bir bölgenin yabancı güçler tarafından işgal edilmesine tepkisiz kalamayacağı hesaba katıldığında, böyle bir üssün kurulması, AKP iktidarının Suriye'deki çatışmalara

fiilen de katılması anlamına geliyor. Bu ise, Türk devletinin etkin taşeronluğuyla Suriye'ye karşı emperyalist saldırının fiilen başlatılması da olacaktır.

Saldırı "Suriye'nin dostları" toplantısında netleştirilecek

İlk toplantısını Tunus'ta gerçekleştiren "Suriye Dostları Grubu" adlı gerici-saldırgan oluşum, ikinci toplantısını 2 Nisan'da İstanbul'da yapmaya hazırlanıyor. Yansıyan bilgiler, bu toplantıda Suriye'ye karşı saldırının kapsam ve içeriğinin netleşeceğine işaret ediyor. Nitekim AKP şeflerinin açıklamaları da bu kanıtı güçlendiren niteliktedir.

Konuyla ilgili açıklama yapan AKP şefleri, 2 Nisan'da İstanbul'da yapılması planlanan "Suriye'nin Dostları" grubu zirvesinde, "sonuca yönelik" bir toplantı yapmayı planladıklarını ifade ediyorlar. Bu açıklamanın, "Suriye ve Arap Birliği özel temsilcisi" olarak atanan eski BM şefi Kofi Annan ile CIA şefinin Ankara'yı ziyaretlerinin ardından gelmesi bir tesadüf değil. Belli ki, Tayyip Erdoğan'la müritleri CIA şefiyle yaptıkları görüşmelere dayanarak bu sözleri sarfetme pervasızlığını sergilediler. Tunus'taki toplantıyı boykot eden Rusya-Çin ikilisinin İstanbul'daki zirveye katılmaları için özel çaba sarf eden APK iktidarının, bir an önce Şam'da kukla bir yönetim görmek istediği anlaşılıyor.

Suriye'de olayların başlamasından kısa süre sonra ani bir dönüş yapan dinci-gerici koalisyon, Baas yönetiminin yıkılması konusunda kraldan daha kralcı bir politika izleyerek, bölgesel gericiliğin kalesi olduğunu savaş baronlarına kanıtlamış da oluyor. Dinci-gerici koalisyonun çatladığı, AKP-Fethullah Cemaati arasında patlak veren iktidar savaşında kılıçların çekildiği dikkate alındığında, Pentagon'daki savaş baronlarının desteğini almanın önemi daha da artıyor. Görünen o ki, AKP iktidarının Suriye'ye karşı daha da saldırganlaşmasının savaş baronlarına yaranmakla da dolaysız bağlantısı var.

Kürt halkı ve ilerici ve devrimci güçlere karşı estirdiği terörü had safhaya çıkartan AKP iktidarı, aynı anda komşu halklara karşı "etkin tetikçi" olarak sahneye çıkıyor. Hem içe hem dışa yönelik bu gerici, saldırgan politikaya karşı direnişi yükseltmek sadece devrimci ve ilerici sol güçlerin değil, halkların kardeşliğinden yana olan güçlerin de görevidir.

NATO'nun Libya saldırısı birinci yılında...

Emperyalist müdahaleler halkları köleleştirir!

Geçen yıl Libya'da başlayan kitle eylemlerinin ilk andan itibaren kolluk kuvvetlerinin zorbalığına maruz kalması, Kaddafi karşıtı gerici güçler için bulunmaz bir fırsat olmuştu. Zira emperyalistlerin güdümündeki bu güçler, rejimin zorbalığından da faydalanarak kısa sürede silahlı çatışmayı başlatmış, dahası bunu savaş aygıtı NATO'nun Libya'ya saldırısının dayanağı haline getirmişti.

Demokratik, sosyal, siyasal taleplerle başlayan eylemleri hedefinden saptırıp yozlaştırmayı başaran gerici güçler, aylar süren NATO bombardımanı ile Kaddafi yönetimini devirmeye muvaffak olmuşlardı. Emperyalistlerin güdümünde kukla bir yönetim kuran gerici güçler, Kaddafi rejiminden kaynaklı sorunları çözmek bir yana, daha gerici daha zorba icraatlara imza atıyor.

NATO'nun 25 bini aşkın saldırı gerçekleştirmesinden sonra Kaddafi yönetimini yıkıp yönetimi ele geçiren gerici güçler, aradan aylar geçmesine rağmen, Libya'daki parçalı duruma son verebilmiş değiller. Emperyalistlerin güdümünde şekilsiz, bütünlükten yoksun, dinci bir yönetim kuran gerici güçler, zorbalık konusunda da Kaddafi yönetimini aratıyorlar. Nitekim Uluslararası Af Örgütü'nün raporları, işkence ve cinayetlerin devam ettiğini kanıtlarıyla ortaya koymaktadır.

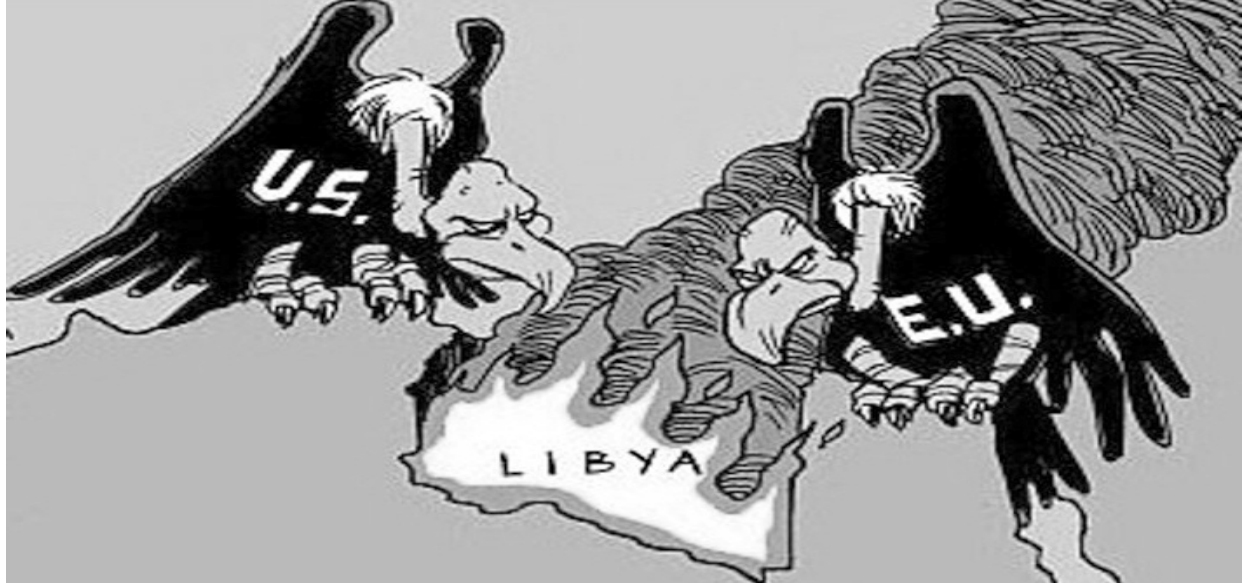
NATO sivilleri korumaz katleder

Emperyalizmin vurucu gücü NATO'nun Libya'ya müdahalesi, güya sivil halkı Kaddafi'ye bağlı güçlerden korumayı amaçlıyordu. Bu sahte gerekçeye dayanarak Libya'da uçuşa yasak bölge ilan eden bir karar alan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, emperyalist saldırıya "meşru" zemin hazırladı. BM'nin sunduğu utanç verici hizmete dayanarak Türk devleti/AKP iktidarının aktif suç ortaklığıyla gerçekleştirilen NATO saldırısı, sivilleri korumak bir yana, binlerce Libyalı'nın katledilmesiyle sonuçlandı.

BM kararı uçuşa yasak bölge ilan etmekle sınırlı olmasına rağmen, savaş aygıtı NATO, Libya kentlerini aylarca bombaladı. Bu süre boyunca Kaddafi yönetimine bağlı uçaklar hiç havalandığı halde, yani BM kararına göre saldırı için koşullar oluşmadığı halde, emperyalist güçler başkent Trablusgarp ile Zlitan, Mecir, Sirte, Breyga gibi kentler başta olmak üzere Libya'nın birçok bölgesini yerle bir ettiler.

NATO saldırısı başladıktan sonra sivillerin korunması da, eylemleri başlatan emekçilerin talepleri de unutturuldu. Zira artık gerici planlar tüm iğrençliğiyle ortalığa saçılmıştı. Kaddafi karşıtı gerici güçlerle emperyalistlerin derdi ne sivil halkın can güvenliğini sağlamak ne emekçilerin demokratik/sosyal taleplerini karşılamak. Tersine, gerici güçlerin hedefleri Kaddafi yönetimini devirmek, Trablusgarp'ta gerici bir kukla yönetimi işbaşına getirmek, Libya üzerinde hegemonya kurmak, enerji kaynaklarını yağmalamak, Türk devleti gibi suç ortaklarına ise bazı kırıntılar vermek şeklinde özetlenebilir.

Kaddafi rejiminin yıkılmasından sonra geçen aylar, işbaşına getirilen kukla yönetimin Libyalı emekçilerin sorunlarını çözmek bir yana, daha da ağırlaştırdığını kanıtıyor. İşsizlik de, yolsuzluk da, zorbalık da, işkence ve katliamlar da devam ediyor. Diğer bir ifadeyle, kitle eylemlerini tetikleyen sorunların hiçbirini

çözülmedi, bir kısmı ise daha da ağırlaştı. Özellikle işkence ve cinayetler aylardan beri devam ediyor. Üstelik bu insanlık suçunu hem bazı silahlı çeteler hem kukla yönetiminin kolluk kuvvetleri işliyor. İnsan hakları örgütleri de bu suçlara döne döne dikkat çekiyor.

NATO'nun sivil halkı koruyacağını iddia edenlerle bu yönde yayın yapan medya tekelleri, hem Libya kentlerinin yakılıp yıkılmasının hem bu ülke halkının vahim duruma düşürülmesinin suç ortağı oldular. 30 bin kişinin katledilmesine yol açan NATO saldırısı, halen devam eden cinayetler, ülkenin iç çatışmalara gebe olması vb... Tüm bunlar, NATO saldırısının sivil halkı korumadığını, tersine daha fazla katledilmesine neden olduğunu kanıtıyor. Zaten bunun farklı olması da mümkün değil. Zira emperyalistlerle Türk devleti gibi suç ortaklarının şu veya bu ülkenin halkını korumak gibi bir derdleri olamaz. Sicilleri kanlı dosyalarla dolu bu gerici güç odaklarının esas derdi egemenlik alanlarını genişletmek, sömürü ve yağmadan daha büyük pay almaktır.

Gerici iktidar değişimleri emekçilerin kurtuluşu olamaz!

Yozlaşmış/zorba Kaddafi yönetimine karşı başlayan kitle hareketinin kısa sürede gerici koalisyonun denetimine girmesi, Libyalı emekçiler için büyük bir talihsizlik olmuştur. Zira emperyalistlerin güdümünde olan birtakım düşkünler ile düne kadar Kaddafi rejiminin kilit mevkilerinde bulunan ancak olaylar başladıktan sonra saf değiştiren, sefil çıkarları peşinde koşan güç ve kişilerden müteşekkil olan bu koalisyonun, eylemleri başlatan emekçilerin sorunlarıyla yakından uzaktan bir alakası bulunmuyor. Emperyalistler ya da Suudi Arabistan, Katar gibi ortaçağ kalıntısı rejimlerin güdümünde olan gerici koalisyon yazık ki, emekçilerin Kaddafi yönetimine karşı biriken öfkesini gerici iktidar hesaplarının dolgu malzemesi haline getirmeyi başardı.

Kaydadeğer bir kitle desteğinden yoksun, "sefil dalkavuklar ittifakı" olarak tanımlanabilecek olan gerici güçler, kapitalist/emperyalist sistemin vurucu gücü NATO'nun hava bombardımanları ile silahlandırdıkları gençleri Kaddafi güçlerine karşı savaşa sürerek iktidara gelebildiler. NATO bombardımanlarıyla iktidara trumanların emperyalistlerin kuklaları olmaya

mahkûm olmaları, eşyanın tabiatı gereğidir. Sefil çıkarları uğruna emperyalistlere uşaklık etmeye mahkûm olan rejimlerin ise, emekçilerin sorunlarıyla ilgilenmeleri, dolayısıyla derdlerine derman olmaları mümkün olmadığı gibi yeni belalar açmaları da kaçınılmazdır.

Devrimci önderlikten yoksunluk, kitle hareketlerinin temel açmazdır!

Demokratik, sosyal, siyasal taleplerle meşru zeminde kendiliğinden başlayan kitle hareketi, devrimci bir siyasal önderlikten yoksun olduğu için gerici güçler tarafından kolaylıkla hedefinden saptırılıp yozlaştırılabilir. Dahası, kısa sayılabilecek bir zamanda yazık ki, gerici koalisyonun elinde vurucu güce de dönüştü.

Kaddafi rejiminin zorbalığı hareketi gerici güçlerin denetimine sürüklerken, önderlikten yoksunluk ise, eyleme geçen gençleri fiilen "emperyalizmin askeri" durumuna düşürdü. Bu vahim duruma düşüşe kısa sürede yozlaşma ve zıddına dönüş eşlik etti. İnişiyatının gerici koalisyonla kaptırılması, meşru zeminde başlayan kitle hareketini "çapulcu çeteler" görünümüne büründürdü. Bu dramatik dönüşümün nispeten kolay gerçekleşmesinde hem devrimci bilinç hem devrimci önderlikten yoksunluğun yarattığı çaresizlik belirleyici olmuştur.

Hem Libya'da yaşanan süreç hem şu sıralar Suriye'de devam eden olayların mahiyeti, haklı/meşru zeminde gelişen kitle hareketlerinin devrimci önderlikten yoksun kalmaları durumunda kolaylıkla yozlaştırılıp hedefinden saptırılabilirliğini kanıtlayan örneklerdir. Bu da sömürüye, eşitsizliğe, baskıya karşı mücadele eden işçi ve emekçiler için devrimci siyasal önderliğin nasıl da hayati bir önem taşıdığını gösteriyor.

Meşru zeminde haklı taleplerle başlayan kitle hareketlerinin gerici güçlerin güdümüne düşüp yozlaşma tuzağına düşmemesi için hem gericiye hem emperyalizme karşı net bir duruş sergilemeleri gerekiyor. Bu duruş ise, ancak harekete devrimci siyasal öznenin önderlik ettiği koşullarda güvence altına alınabilir. Diğer bir ifadeyle işçi sınıfı ve emekçilerin emperyalistlerle işbirlikçilerine karşı birleşik bir mücadele yükseltmeden özgürleşmeleri mümkün değildir.

Dünyada grev ve eylemlerden...

Geçtiğimiz hafta dünyanın birçok ülkesinde emekçiler, sosyal yıkım ve kölelik saldırılarına karşı grev ve eylemler gerçekleştirdi.

Yunanistan'da denizcilerden grev

Yunanistan Denizciler Federasyonu (PNO) denizcilerin özlük haklarıyla ilgili Kalkınma Rekabet ve Denizcilik Bakanlığı yetkilileriyle yapılan görüşmelerin sonuçsuz kalması üzerine 19-20 Mart günlerinde 48 saatlik greve çıktı.

Grev süresince tüm gemiler limanlarda bağlı kalırken, ana karayla adalar arasındaki gemi bağlantısı da kesildi.

Hükümetin "mali krizle mücadele" adı altında uyguladığı kemer sıkma politikasında denizcilerin sağlık hakları tırpanlanmak isteniyor. Denizcilere ait

Sosyal Sağlık Kurumu'nun Ulusal Sağlık Hizmetleri Kurumu ile birleştirilmesine itiraz eden denizciler, daha önce de Pire'deki Denizci Ocağı binasını işgal ederek haklarını sahip çıkacaklarını göstermişti.

Grevin ilk adım olduğu belirten PNO, hükümetin olumlu bir yaklaşım sunmaması halinde eylemlerinin 48'er saatlik grevler şeklinde süreceğini açıkladı.

Çek Cumhuriyeti'nde gösteriler

Çek Cumhuriyeti'nde birçok kentte binlerce kişi sokaklara çıkarak Başbakan Necas ve Cumhurbaşkanı Klaus'un istifasını istedi. Sosyal hakların tırpanlanmasını protesto eden işçi ve emekçiler özellikle de emeklilik ve sağlık sisteminde yapılan kısıtlamaların derhal geri alınmasını talep ettiler. Prag'daki gösterilere çoğunluğunu emeklilerin oluşturduğu 2 bin kişi katıldı. Brno'da ise 4 bin kişi gösteri yaptı. Strava ve Hradec Kralove'de de gösteriler gerçekleşti.

Fransa'da çelik işçilerine saldırı

15 Mart günü ArcelorMittal çelik işletmelerinde çalışan yüzlerce işçi Florange'den Paris'e gelerek fabrikalarındaki iki yüksek fırının kapatılmasını protesto etti. 4 haftadan beri grevde olan çelik işçileri sınıf düşmanı Sarkozy'nin seçimler için kurduğu merkeze yaklaşınca polisin gaz bombalı saldırısına uğradı. Bu saldırıdan sonra açıklama yapan çelik işçileri, Sarkozy'nin Elysée-Palast'a davetine katılmayacaklarını bildirdiler.

Schlecker çalışanlarından gösteriler

Almanya'da bakım ve temizlik malzemeleri satan mağazalar zinciri Schlecker'in geçtiğimiz haftalarda iflasını bildirmesi ve 24 Mart'a kadar 2.000 üzerinde birimini kapatacağını açıklaması çalışanlar tarafından öfkeyle karşılandı.

Schlecker çalışanları, çoğunluğu kadın 12 bin işçinin işini kaybedecek olmasını protesto etmek için Berlin, Schweinfurt, Stuttgart, Rüsselsheim, Nürnberg kentlerinde gösteriler düzenlediler.

Almanya'da kamu grevleri yayılıyor

Almanya'da kamu sektöründe çalışan 2 milyon emekçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri uyarı grevleriyle devam ediyor.

Grevler sonucu öncelikle Hessen, Bavyera ve Baden-Württemberg Eyaletlerinde kamu hizmetlerinde aksamalar yaşandı. Kamu emekçilerinin grevi nedeniyle çöpler toplanmadı, otobüs ve yakın mesafedeki trenler çalışmadı. Ayrıca ana okulları, hastaneler ve belediye idarelerinde de emekçiler iş bıraktı.

Kamu emekçilerinin örgütlü olduğu Ver.di'nin verdiği bilgiye göre, Bavyera eyaletinde grevler sabah 06.00'da başladı. Baden-Württemberg eyaletinde ise grevler lise bitirme sınavlarına girecek öğrenciler düşünülerek saat 08.30'da başlatıldı.

19 Mart günü ise Aşağı Saksonya ve Bremen eyaletlerinde yaklaşık 20 bin kişi iş bırakarak grevlere katıldı.

İşçiler iş bırakma eylemleriyle maaşlarına yüzde 6,5 ya da ayda en az 200 Euro zam istiyorlar. Hükümet ise şimdye kadar sadece yüzde 3,3 vermeyi teklif etti.

YDÜ'de sağlık hakkı eylemi

Kolektif Öğrenci Mücadelesi, 16 Mart günü Kıbrıs Yakın Doğu Üniversitesi (YDÜ) Kütüphanesi önünde basın açıklaması gerçekleştiren öğrencilere sağlık hakkına sahip çıkma çağrısı yaptı.

YDÜ Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu'nda öğrenim gören Kural Günay'ın yeterli sağlık hizmeti alamadığı için hayatını kaybettiğine dikkat çekilen açıklamada, Devlet Hastanesi ile üniversite arasındaki sözleşme uyarınca öğrencilerin sağlık hizmeti alabildikleri ancak YDÜ Hastanesi açıldığı anda adı geçen sözleşmenin geçerliliğini yitirdiği ifade edildi. Öğrencilerinin sağlık güvencesi konusunda alternatifsiz kaldığı vurgulandı.

Sağlık hakkının insanlar için en temel hak olduğuna vurgu yapılan açıklamada, sağlık paralarının da aynı sömürü oyununun bir parçası olduğu dile getirildi.

Açıklama şu sözlerle sonlandırıldı:

"Tüm bu sakatlıkların karşısında biz öğrencilere düşen görev sağlık hakkımızı her ne pahasına olsun savunmaktır. Zira bu hayati bir konudur, yaşam hakkının ta kendisidir. Bizlerin sağlığı tüccarların açgözlülüğünü giderecek bir meta değildir. Sağlık haktır"

8 Mart eylemlerinin ardından...

Reformist-liberal cereyana karşı mücadele yükseltilmelidir!

Z. İnanc

Bundan 8 yıl önce 2004 yılında Çağlayan Meydanı'nda gerçekleşen 8 Mart mitingi, 8 Mart Kadın Platformu tarafından örgütlenen, devrimci güçlerin de katıldığı son 8 Mart mitingi oldu. Hatırlanacağı üzere, 8 Mart mitinginde, önde kadın örgütleri, araya geniş bir mesafe bırakılarak ardından "karma gruplar" adının verildiği kadın-erkek devrimci güçlerin oluşturduğu kortejler yürümüştü. Mitingde, 8 Mart'ın kazanılmasının temel ögesi olan emekçi kadınlar yok sayılmış, sınıfsal ayrımlardan arındırılmış "kadın" vurgusu öne çıkarılmıştı. Bununla da yetinilmemiş, 8 Mart'ı bugünlere taşıyan devrimci güçler yok sayılmış, miting alanına girmek isteyen erkeklere her türlü kaba müdahale ve hakarete bulunulmuştu.

Devrimcilerin dışlanmasına, devrimci değerlerin ayaklar altına alınmasına, aşağılanmaya ve hakaretlere, dahası 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal özünün karartılmasına yol açan bu tablo karşısında başta komünistler olmak üzere ilerici ve devrimci güçler, 2005 yılında 8 Mart'ı devrimci özüne uygun olarak kutlamak için harekete geçtiler. Son derece anlamlı olan bu ayrışma sonucu 8 Martlar, sınıfsal ve tarihsel özüne uygun olarak kutlanmaya başlandı.

Feministler ile liberal-reformist güçlerin oluşturduğu "Kadın Platformu" ile yaşanan ayrışma, "erkek"siz 8 Mart dayatması ve "emekçi" kavramının kullanılmaması gibi, bugün "biçimsel" görülmeye çalışılan iki temel noktada yaşanmıştır. Bu ayrışmanın gerisinde neyin yattığı, yıllar önce konuya ilişkin temel bir değerlendirmede yeterli açıklıkta ortaya konulmuştur:

"Emekçi ve devrimci karakterinden arındırılmış 'erkeksiz 8 Mart' anlayışı, temel özelliği bu olan burjuva ve küçük-burjuva feminizminin solun reformist kesimlerindeki yankısından başka bir şey değildir. Bu yankının bu denli güçlü biçimde açığa çıkması da rastlantı değildir. Zira reformizm, ideolojik-programatik yönden, temel toplumsal ve siyasal sorunların düzenin sınırlarını aşmayan bir çerçevede ele alınmasından başka bir şey değildir. Onun ufku bu açıdan burjuva demokrasisi ile sınırlıdır ve bunun kadın sorunundaki yansımaları konunun salt cinsler arası eşitsizliklere indirgenmesi, yani feminizm ve dolayısıyla 'erkeksiz 8 Mart' olmaktadır." (8 Mart'ın tanıklık ettiği ayrışmanın ilkesel anlamı ve politik önemi- H. Fırat - EKİM, sayı: 252, Mayıs 2008)

Aradan geçen 8 yıllık süreçte, liberal-reformistler ile devrimci güçler, kendi çizgilerinde yürümeye devam ettiler. Kuşkusuz liberal-reformistlerle kapı aralamaya çalışan, uzlaşma arayışlarına giden ara akımlar hep oldu. Bir süre yalpalayan bu ara akımlar, kısa süre içinde yerlerini net olarak buldular.

Ancak gelinen aşamada, geçmişte Devrimci 8 Mart Platformu'nun bileşeni olan, asıl olarak devrim-reformizm ayrışmasında saf tutan kimi güçler nezdinde 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal öneminin karardığını, ayrışmanın alabildiğine silikleştiğini, böylece reformizmin etki alanının genişlediğini görmekteyiz.

Soldan sağa, kıızıdan mora!..

Gerçekleşen mitinglerin temel bileşeni olan reformistlere ve somut olarak Halkların Demokratik Kongresi bileşenlerine baktığımızda, geçtiğimiz yıllara

nazarın bu yıl daha pervasız bir tutum sergilenmiştir. ANF'nin İstanbul'da devrimci 8 Mart Platformu'nun mitingine ilişkin "Bıyıklı 8 Mart!" haberi, soruna bakış açılarını ortaya koymaları açısından ibret vericidir. Devrimci 8 Mart Platformu'nun düzenlediği eylemde pankartları erkeklerin taşıdığı, kürsüyü erkeklerin kullandığı, kadınların anne figürü olarak alanda kullanıldığı, kadınların güncel taleplerinin işlenmediği vb. çarpıtmalara başvurulabilmiştir. Bu sözde eleştirinin gerisinde, kadın sorununu kadınların cinsel kimliğine dönük saldırılara indirgeme bakışı yatmaktadır. Ankara'da gerçekleşen Kadın Platformu'nun eylemine katılan Aka-Der kortejinde yer alan erkekleri alandan çıkartmak için saldırganlık sergilenmesi de bu bakışın bir ürünüdür.

2005 yılına kadar tanık olduğumuz bu bakış, kendini yeni bir düzeyde üretmektedir. Bu pervasızlığın gerisinde, irili-ufaklı grupların reformist cenahla birlikte hareket etmesinin yanısıra düne kadar Devrimci 8 Mart Platformu'nun içinde yer alan kimi grupların platformdan ayrılmaları ve bir kısmının kadın platformuna katılmaları yatıyor.

Devrimci 8 Mart Platformu bileşenlerinden DKH İstanbul'da ayrı eylem gerçekleştirirken, Mersin, Çorlu ve Bursa'da Devrimci 8 Mart Platformu'nun düzenlediği eylemin örgütleyicisidir. Ankara'da ise "sürekliliği olan, kadın sorununa yönelik güncel sorunlara karşı birlikte mücadele eden bir toplam olmadığı" gerekçesiyle Devrimci 8 Mart Platformu'ndan çekilmiştir.

Artık Halkların Demokratik Kongresi'nin bir parçası olan Kaldıraç, İstanbul ve Ankara'da iki mitingde de katılmıştır.

Partizan (Yeni Demokrat Kadın-YDK) ise, İstanbul, İzmir, Ankara'da kadın platformlarıyla katılım sergilerken, Bursa, Mersin vb. illerde Devrimci 8 Mart Platformu'nun eylemine katılmayı tercih etmiş, en tutarsız tutumu sergilemiştir.

İstanbul, Ankara ve İzmir YDK, ayrı ayrı yaptıkları açıklamalar ile, 8 Mart'a ilişkin tutumlarını ve neden Devrimci 8 Mart Platformu ile eylemlere katılmadıklarını açıkladılar. "Kadın çalışması"nı yeni

"keşfetmenin" heyecanıyla davranan YDK, "emekçi'nin yanında kadının yok olmasının 8 Mart'ın sınıfsal özüne ve tarihine/ruhuna aykırı" olduğunu, "8 Mart'ı devrimcileştirmek adına özünden uzaklaştran, kadınların sorunlarını, taleplerini yok sayan yaklaşımlara son vermek" gerektiğini ifade etmektedir. Devrimci 8 Mart Platformu'nun "bugünün tarihsel anlamının ötesine de geçerek emekçi kadınların birlik, mücadele ve dayanışma günü olma gerçekliğini kavramada yetersiz" kaldığını, sorunu 8 Mart'ı "örgütlü kadınların ve erkeklerin dayanışma günü" biçiminde ele aldığını iddia etmektedir. "Erkeklerle/erkekler olmadan 'yürüme' üzerinden tartışılması aslında 8 Mart'ın devrimciler cephesinde ne kadar geriden tartışıldığının bir göstergesidir" diyen YDK, 8 Mart'ta erkek yoldaşlarla yürümeyi bir "ilke" meselesi olarak görmediğini belirtmekte ve "bizim için ilke, kadına dair politikalarımızı 8 Mart'ta en güçlü nerede ifade edebilmektir. Bu, dün Devrimci 8 Mart Platformu idi, bugün kadın platformu yarın da tek başımıza..." demektedir.

Bu açıklamalar, geçtiğimiz yıllarda 8 Mart'ın tarihsel özüne ve anlamına dair, Partizan'ın da altına imza attığı, arkasında durduğu yaklaşımların utanç verici bir biçimde tersyüz edilmesidir. Birincisi, 8 Mart'ı devrimcileştirmek adına özünden uzaklaşıldığı, kadınların taleplerinin yok sayıldığı eleştirisidir. YDK bunları söylerken bilinçli bir biçimde sorunu çarpıtmaktadır. Devrimci 8 Mart Platformu yıllardır kadının cinsel kimliğine yönelik saldırılardan kadın emeğine dönük saldırılara, emperyalist-kapitalist sistemin kadınlar üzerindeki çok yönlü baskı ve terörün karşı durmuş, bu kapsamlı saldırılar karşısında güncel talepleri ifade etmiştir. Burada, Devrimci 8 Mart Platformu ile Kadın Platformları arasındaki ayrım noktası, kadınların taleplerini daha az dillendirmesi ya da emekçilerin genel talepleri içinde ifade etmesi değil, sorunların kaynağında neyin olduğudur. Bugün kadının "kadın olmaktan" kaynaklı sorunlarının gerisinde, sistemin kadınlar üzerindeki çok yönlü baskılarının gerisinde, erkek egemen anlayışın kaynağında kapitalist sistemin kendisi

yatmaktadır. Devrimci 8 Mart Platformu, Kadın Platformu'nun sıkıştırılmaya çalıştığı cenderede olduğu gibi, ne kadınların sorunlarını "kadın olmaktan kaynaklı" sorunlara indirgemiş, ne de sorunların kaynağına "erkek egemenliği"ni yerleştirme çarpıklığına düşmüştür. Sorunun öznesi, taleplerin çokça dillendirilmesi değil, sorunların kaynağı konusundaki ilkesel-politik tutum ve duruştur.

İkincisi; 8 Mart mitingine "erkekli/erkeksiz katılımı ne "geri" bir tartışmadır ne de "devrimci bir erkeğin 8 Mart'a gelmesi duyarlılığından bir şey eksilmeyeceğini" üzerinden ifade edebilecek kadar sığdır. Erkeklerle birlikte yürüyüp yürümeme meselesi, kadın sorununa, kadının kurtuluş mücadelesine bakışla doğrudan bağlıdır.

Feministler, 8 Mart eylem ve etkinliklerini salt kadınlar olarak gerçekleştirmek konusunda kendi içlerinde tutarlıydılar. Siz kadınların yaşadığı her türlü sorunda erkeği karşınıza alırsanız, erkeği bir mücadele arkadaşı, kavga yoldaşı olarak değil, kadınların gelişimi önünde bir engel olarak görürseniz, doğal olarak kadının kurtuluşunu da salt kadınların sorunu olarak ele alır, "kadınlara ait" saydığınız bu günü salt kadınlarla birlikte kutlarsınız. Ancak siz, kadın sorununun kaynağının kurulu toplumsal düzen olduğu gerçeğinden hareketle kadınların üzerindeki baskı, sömürü, eşitsizlik ve şiddeti, bu toplumsal sistemin sonucu olarak ele aldığımızda, sorunun da ancak kurulu toplumsal düzenin yıkılması ile aşılacağı konusunda bir açıklık taşıdığımızda, sizin için mitinglere kadın-erkek katılımı tartışması olamaz. Tam tersine, 8 Mart'ın tarihsel özünü ve sınıfsal anlamına uygun olarak kutlanmasında, kadın-erkek emekçilerin birleşik mücadelesi ayrı bir anlam kazanır. Dolayısıyla, YDK için asıl mesele, iki karşıt bakış açısı üzerinden nerede durduğudur.

YDK, yaptığı açıklamalarda, erkeklerle yürümeyi bir "ilke sorunu" olarak görmediğini ifade etmekte, "erkeksiz" yürümeyi bir tercih olarak sunmaktadır. Ama gerçekte yaşanan, bir dayatmaya/yasaklı tutuma ilkesizce boyun eğmedir.

Üçüncüsü, 8 Mart vesilesiyle ayrışma, hiç de kadın çalışmasının örgütlenmesinden, kadına dair güncel politikalarındaki farklılıklardan kaynaklı yaşanmamaktadır. Sorun bu olsaydı, komünistlerin de içinde yer aldıkları Devrimci 8 Mart Platformu bileşenleri ortaklaşmazlardı. Burada asıl mesele, kadın çalışmasına bakış ya da kadınların taleplerinin ne ölçüde işlendiği sorunu değildir. Sorun özünde ideolojiktir, devrim ile reformizm arasındaki ayrışmada taraf olmaktır. DKH'nin bu 8 Mart'ta yaptığı gibi, her iki eyleme de katılmaması "durumu" kurtarmamaktadır. Bu temel ayrımın silikleştiği koşullarda, bugün olmasa bile yarın "tarafsız" kalmak olanaklı olmayacaktır.

Tercihini liberal-reformistlerle birlikte davranmaktan yana yapan Partizan'ın (YDK) tutumu şaşırtıcı değildir. 8 Martlar'a "Kadın Platformu"yla katılım, bir dönemdir reformist bloğa yedeklenen, son seçimlerde reformist bloğun adaylarını destekleyen, barış ve reform projesi olan HDK'nın yerel örgütlülükleri içinde yer almaya başlayan Partizan'ın yöneliminin doğal ve mantıklı bir sonucudur.

Sonuç olarak, 8 Martlar'da alınan tutum, devrimci-sol güçler için bir turnusol işlevi görmektedir. Ya kadın sorunu şahsında kurulu toplumsal düzeni karşınıza alırsınız, ya da kadın sorununu cinsler arası eşitsizliğe indirgeyen, salt kadınları ilgilendiren bir sorun olarak ele alan, ezilme, sömürülme ve baskının sınıfsal karakterini gözardı eden reformistlerin saflarında yerinizi alırsınız.

4+4+4 tartışmaları üzerine...

AKP iktidarının dayattığı "4+4+4 Zorunlu Kademeli Eğitim" tasarısı ile ilgili tartışmalar bir süredir ülkenin ana gündemi olmuştur. Baştan belirtmek gerekir ki "Kademeli Zorunlu Eğitim Yasası", burjuva parlamentosundan çıkan pek çok yasa gibi emekçiler için hayırlı sonuçlar getirmeyecektir. Zira dayatılan bu düzenlemedeki temel amaç sadece eğitim sistemini gericiileştirmek değil aynı zamanda eğitimi sermayenin talanına açmaktır.

"28 Şubat'ın intikamı" demagojisi ile perdelenen 4+4+4 sisteminde esas hedef devlet okullarında eğitimi paralı hale getirmektir. Çocukların mesleğe çok geç yöneltildiği yalanı ile de gizlenen, İmam Hatipler'in orta kısmını açma uğraşısıdır. Burjuva eğitim bilimciler bile mesleğe yönelme yaşının gitgide ilerlediğini basbas bağırırken AKP iktidarının "çocukların geleceklerini düşündüğü" yalanı kör gözlerin bile dikkatinden kaçmamaktadır.

4+4+4'ün bir başka olumsuz getirisi de eğitim sistemindeki mevcut eksiklikleri daha arttıracığı gerçeğidir. Daha tam olarak 8 yıllık zorunlu eğitim için bile derslik, bina, öğretmen açığı gibi altyapı sorunları giderilmemişken bu yasa ile eğitim sistemi daha da kaosa sokulacaktır. Binlerce sınıf öğretmeninin norm kadro fazlası haline düşmesi ve atanmayı bekleyen binlerce sınıf öğretmeni adayının geleceğinin karartılması söz konusudur. Diğer yandan da yine binlerce branş öğretmeni ihtiyacı ortaya çıkacaktır. Ancak iktidarların, her yıl 10-20 bin öğretmen atadığını düşünürsek; bu ihtiyacı karşılamak için muhakkak ücretli, sözleşmeli öğretmen çalıştırmanın tercih edileceği açık bir gerçektir.

Zorunlu din dersinin kaldırılması talebi gitgide yükselirken, bununla ilgili AIHM kararları ortadayken okullarda "seçmeli ders" adı altında daha da çok din dersi (Arapça, fıkıh, Kuran okuma vb.) verileceği gerçeği de Erdoğan'ın "dindar nesil" yetiştirme hedefine uygundur. Bu sayede okulların tamamı İmam Hatip okullarına dönüştürülecektir.

4+4+4'ün, bir başka talep olan "anadilde" eğitim talebine ise "seçmeli dersler" şeklinde cevap vereceğini belirten AKP iktidarının bu konuda da samimi olmadığı kısa bir sürede anlaşılacaktır. Kürt halkının tepkisini dizginlemeye, bu şekilde geçiştirmeye çalışan iktidarın, yasa geçtikten kısa bir süre sonra değişik gerekçelerle bu "Kürtçe seçmeli ders" uygulamasını sumen altı edeceği bir gerçektir.

Okul öncesinin kapsam dışında tutulması, çocuk işçilerin ve gelinlerin sayısının artırılması, kız çocuklarının aileleri tarafından okutulmamasının yaygınlaştırılması, dershane sektörünü daha da palazlandıracak olması gibi saymadığımız birçok sorunu daha doğuracak olan bu sistem, tamamen bilinçli ve planlanmış bir sistemdir. Verilecek olan mücadele ve tepkilerin büyümesi ile AKP iktidarı planladığı bu düzenlemelerin bazılarında geri adım atabilir. Ancak esas sorun, yukarıda bahsettiğimiz somut olumsuzluklar değildir sadece. Esas sorun, eğitimin nasıl bir zihniyetle düzenleme işine girildiği sorunudur ve hesaplaşılması gereken gerçek nokta da bu "zihniyettir".

Eğitim Sen'in tutumu, tespitleri doğrudur ama eksiktir!

Eğitim Sen'in 4+4+4'e karşı ilk tespiti, düzenlemenin "çocuk gelinler" ve "çocuk işçiler"

sorununu arttıracığı, eğitimi gericiileştireceği yönünde olmuştur. Yasa ile "zorunlu eğitim parasızdır" ifadesinin ortadan kaldırılacağı ve eğitimin tamamen piyasanın insafına terk edileceği söylemleri ise "gericiileşme, çocuk gelinler ve işçiler" ifadelerinin gölgesinde kalmıştır.

Tüm bu gelişmelere karşı Eğitim Sen'in ilk tepkisi ise 15 Mart'ta yapılan sevk eylemi ve illerde düzenlenen kitlesel basın açıklamalarını örnek olmuştur. Devamında planlanan ise tasarının meclise geldiği gün, bir günlük grev yapmak ve büyük ihtimalle Ankara'da bir kadro eylemi düzenlemek olacaktır. Ayrıca KESK'in nasıl bir tavır alacağı hala bir soru işaretidir. 4+4+4 saldırısına karşı, sadece Eğitim Sen bir mücadele verecekse, KESK basın açıklamalarıyla yetinecekse, başarılı bir tepki ortaya konulamayacağı açık bir gerçektir.

Eğitim Sen'in -her ne kadar geç kalsa da- yasa tasarısı karşısındaki tutumu ve tespitleri doğrudur; ancak eksiktir. Zira yukarıda da belirttiğimiz gibi gerçek sorun, eğitimin kapitalist ideolojinin elinde bir oyuncak haline getirilmiş olması sorunudur ve maalesef bu gelişmeye karşı Eğitim Sen tarafından alternatif bir yol da gösterilememiştir.

Başka bir yol daha var!

Son tahlilde şunu açıkça görmek gerekir ki; altyapısı olmadığı halde sırf İmam Hatipleri kontrol altına almak, statükosunu devam ettirmek için zorunlu eğitimi 8 yıla çıkartan asker-bürokrat kesim ile yine sırf İmam Hatipleri açmak için 4+4+4'ü dayatan dinci-gerici kesim arasında bir fark yoktur. Her iki kesimin ortak söylemi "eğitimi çağın gerektirdiği seviyeye çıkartmak"; daha doğru bir ifade ile eğitim sistemini, piyasanın ihtiyacını karşılayacak bireyleri yetiştirecek şekle sokmaktır. Hal böyleyken bu tartışmada taraf olmak isteyen Eğitim Sen ve KESK, halkın gözünde sadece muhalefet yapan, protesto düzenleyen bir kurum olma tehlikesine düşmemelidir.

Hızla örülmüş toplantılar ve eğitim çalışmaları ile piyasa için değil "insan" için eğitimin ne demek olduğunu anlatmak, somut öneriler ortaya çıkarmak ve bunları emekçilerle paylaşmak, eğitim emekçilerinin en ilerici-mücadeleci mevzisi olan Eğitim Sen için görev ve sorumluluktur. Mahallelerde, kahvelerde, sokaklarda, veli toplantılarında kısacası her fırsatta gerçekler emekçilere anlatılmalı ve bu gerçekler bilince çevrilmelidir. Önünde zorlu bir grev süreci olan Eğitim Sen, tüm gücüyle hem üyelerine hem de diğer eğitim emekçilerine başka bir eğitim sisteminin var olabileceğini anlatmakla yükümlüdür ve sendikayı gerçek vasfına, emekçiler için bir "mücadele okuluna" çevirmek zorundadır. Zira sırf "çocuk gelinler", "çocuk işçiler" gibi söylemler, kitleleri harekete geçirmek için yeterli olmayacaktır.

Eğitimde başka bir alternatif yaratma uğraşısında, sosyalist devrimlerin deneyimleri bize yol gösterecektir. İşçi hakları, sağlık, sanat, bilim gibi birçok alanda tüm dünya halklarına kazanımlar sağlayan sosyalist deneyimler bugün eğitim alanında da bize ışık tutmaktadır. Kapitalizm var olduğu müddetçe "insan" odaklı bir eğitimin kurulamayacağı bir gerçektir. Ama şu da bir başka gerçektir ki birçok kazanım ve devrim "ütopyalar" uğruna olmuştur.

4+4+4'e karşı grev uyarısı...

Meclis Alt Komisyonu'ndan geçen 4+4+4 eğitim sistemi hafta boyunca çeşitli illerde gerçekleştirilen kitlesel eylemlerle protesto edildi. Eylemlerde, yeni modelin esas amacının eğitimi piyasanın insafına terk etmek, eğitimi paralı hale getirmeye çalışılmak olduğu söylendi.

Manisa'da sevk eylemi

Manisa'da Eğitim Sen tarafından düzenlenen sevk eylemine katılım yoğun oldu. Eğitim emekçileri bir okulun etrafında insan zinciri oluşturarak 4+4+4'i protesto etti.

Sevk alarak hizmet üretmeyen eğitim emekçileri, Eğitim Sen Şube binası önünde toplanarak Manolya Meydanı'na yürüdü. Anayolun tek şeridini trafiğe kapatan kitle, meydana aynı gündemle ilgili basın açıklaması yapan Eğitim İş sendikası üyelerinin alkışlarıyla karşılandı.

Açıklamayı okuyan Eğitim Sen Manisa Şube Başkanı Remzi Şirin, 4+4+4 modelinin çocuk gelinlerin, çocuk işçiliğin önünü açacağını belirtti. Şirin, AKP'nin bu sistemle esas amacının eğitimi piyasanın insafına terk etmek, eğitimi paralı hale getirmeye çalışılmak olduğunu söyledi. Basın açıklamasının sonunda Sivas Madımak'ta yaşanan katliama ilişkin "zamanaşımı" kararını da eleştiren Şirin, AKP'nin katillere kol kanat gerdiğini de belirtti.

Basın açıklamasının ardından KESK üyeleri Ahmet Tütüncüoğlu İlköğretim Okulu'na doğru yürüyüşe geçti. Geçtikleri yolları trafiğe kapatarak ilerleyen eğitim emekçileri okula ulaştıklarında bir insan zinciri oluşturdu. Okulun etrafında oluşturulan insan zincirine okul içinden ve dışardan yoğun ilgi vardı.

Bursa'da kitlesel tepki

Eğitim Sen Bursa Şubesi 15 Mart günü 500'ü aşkın kişinin katılımıyla gerçekleştirdiği coşkulu yürüyüşle yasanın meclise geldiği gün için grev uyarısı yaptı.

KESK üyeleri iş bırakarak eyleme katılırken kitle Ünlü Cadde'de toplandı. İnönü Caddesi'nden tek şeridi kapatarak yürüyen emekçiler, Cumhuriyet Caddesi'nden Fomara Meydanı'na, oradan da Kent Meydanı'na ulaştılar. Eylemin ana gövdesini oluşturan eğitim emekçilerinin yanısıra TÜMTİS üyeleri de eyleme kitlesel bir katılım gösterdi.

Yol boyunca eylemi izleyenler alkışlarla eyleme destek verdi. Lise öğrencilerinin de eyleme ilgi gösterdiği görüldü.

Kent Meydanı'na gelindiğinde basın açıklamasını Eğitim Sen Bursa Şube Başkanı Hasan Özyayın gerçekleştirdi.

Eğitim Hakkı Meclisi'nin (Çağdaş Eğitim Kooperatifi, Doğader, Eğitim İş, Eğitim Sen, Halkevleri, Eğitim Hizmetlerini Geliştirme Derneği, Bursa Tabip Odası, TMMOB, İşçi Hakları Derneği, TÜMTİS, DİSK, KADER, Bursa Kadın Kuruluşları Derneği, CHP, EMEP, ÖDP, EDP, Yeşiller Partisi) örgütlediği eyleme BDSP de destek verdi.

18 Mart Pazar günü **Bursa Eğitim Hakkı Meclisi** tarafından Fomara Meydanı'ndan Kent Meydanı'na gerçekleştirilen yürüyüşe 2 bini aşkın emekçi katıldı.

Aralarında Eğitim Sen, DİSK, KESK, TMMOB, Petrol-İş, TÜMTİS, Halkevleri, EMEP ve Alevi örgütlerinin bulunduğu bir dizi kurum ve partinin katıldığı eyleme çevreden de oldukça yoğun bir destek vardı. Çevredekiler alkışlarla eylemi desteklerken,

yoldan geçen arabalar da korna çalarak desteklerini gösterdiler. Kent Meydanı'na gelindiğinde basın açıklamasını Zeki Baştürk gerçekleştirdi.

Tokat'ta insan zinciri

Eğitim Sen Tokat Şube üyesi eğitim emekçileri 4+4+4 eğitim sistemini insan zinciri oluşturarak protesto etti.

Eğitim Sen üyeleri 15 Mart sabahı sendika binasında biraraya gelerek il merkezinde bulunan okulları ziyaret ettiler. Saat 16.00'da sendika binası önünden insan zinciri oluşturarak Cumhuriyet Meydanı'na kadar yürüyüşe geçen kitle, burada basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kitle adına basın metnini Eğitim-Sen Tokat Şube Başkanı Ertan Uysal okudu. Yağmur altında gerçekleştirilen basın açıklamasına 50 kişi katıldı.

Kayseri'de 4+4+4 eylemi

16 Mart günü Kayseri'de eylem gerçekleştiren Eğitim Sen üyeleri şube binası önünden Kayseri Meydanı pano altına kadar yürüdüler.

Eğitim Sen Kayseri Şube Başkanı U. Sedat Ünsal, hükümetin 4+4+4 ile yaratmaya çalıştığı geleceğin nasıl bir gelecek olacağını bugünkü uygulamalarından görülebileceğini dile getirdi.

Yasa ile eğitimin daha çok piyasalaştırılacağını ve gerileştirileceğini belirten Ünsal, toplumun tamamını ilgilendiren yasanın hiçbir tartışma yürütülmeden, tamamen antidemokratik bir ortamda hazırlandığını ifade etti.

Toplam 150 emekçinin katıldığı eyleme BDSP, DHF, EMEP, ESP ve Eğitim-Der destek verdi.

Çorlu'da 4+4+4 eylemi

Çorlu Eğitim-Sen Temsilciliği 15 Mart günü Eğitim-İş'in de sınırlı katılımıyla destek verdiği bir eylem gerçekleştirdi.

Belediye önünde Eğitim-Sen adına Kazım Ünlü tarafından yapılan basın açıklamasında "4+4+4" olarak formüle edilen yasa tasarısının siyasal ve ideolojik amaçlarının belli olduğu ve yasa tasarısının kabul edilemez olduğu" belirtildi.

Yaklaşık 200 emekçinin katıldığı eylemde yasa'nın meclis gündemine geldiği gün hizmet üretmemeye ve alanlara çıkma çağrısı yapıldı.

Çanakkale'de 4+4+4 eylemi

16 Mart Cuma günü Cumhuriyet Meydanı'nda Eğitim Sen 4+4+4 ile ilgili eylem gerçekleştirdi. Eğitim Sen Çanakkale Şube Başkanı Telat Koç'un okuduğu basın açıklamasında, "Eğitim ve bilim emekçileri olarak bizlerin çocuklarımızın, öğrencilerimizin ve ülkenin geleceği açısından son derece önemli ve tehlikeli düzenlemeler içeren söz konusu yasa teklifine karşı sessiz kalmak, yaşananları ve gelecekte yaşanacakları kabul etmek mümkün değildir" denildi. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı eyleme Ekim Gençliği ve Halkevleri de destek verdi.

İstanbul'da kitlesel eylem

Eğitimde 4+4+4 dönüşümüne karşı KESK, DİSK, TMMOB ve TTB İstanbul Taksim'de yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, ırkçı gerici politikaların eğitim alanına uygulanmasını hedefleyen yasa protesto edilerek, ayrımcı ve emek düşmanı politikalarından vazgeçilmesi

için AKP hükümetine seslenildi.

1000'e yakın emekçinin katıldığı eylemde katılımın ağırlığını oluşturan Eğitim Sen üyeleri ellerinde, "Genel kurula geldiğinde 4+4+4'e karşı Grev'deyiz Ankara'dayız" yazılı dövizler taşıdılar. Ayrıca Sivas davasında zamanaşımı kararına da sloganlarla tepki gösterildi. Yürüyüşte BDP milletvekilleri Hasip Kaplan ve Demir Çelik de yer aldı.

Taksim Tramvay Durağı'na gelindiğinde açıklamayı Eğitim Sen İstanbul 4 No'lu Şube Başkanı Arzu Erdoğan okudu.

"Parasız eğitim" pankartı açarak Tayyip Erdoğan'ı protesto ettiği için aylarca hapis yatan Berna Yılmaz da bir konuşma yaptı.

Adana'da 4+4+4 protestosu

Adana'da KESK, DİSK, TMMOB ve Tabip Odası tarafından yürüyüş gerçekleştirildi. Uğur Mumcu Parkı'nda buluşmasıyla başlayan eylem buradan İnönü Parkı'na yapılan yürüyüşle devam etti. Polis müdürleri tarafından, yürüyüşün "Kabahatler Kanununa" girdiği yönünde uyarıda bulunuldu ancak emekçiler yürüyüşe devam etti.

Kurumlar adına KESK Adana Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Kamuran Karaca tarafından basın metni okundu. Yapılan açıklamada şunlar söylendi: "4+4+4 düzenlemesi, Başbakan'ın 'dindar nesil yetiştirmek istiyoruz' açıklamalarına paralel olarak, AKP grup başkanvekillerinin imzasıyla 'kanun teklifi' olarak Meclis'e sunulmuştur. Ancak tüm toplumu yakından ilgilendirmesine rağmen, düzenlemenin asıl muhatabı olan eğitim sendikaları, eğitim alanında faaliyet yürüten kurum ve dernekler, üniversiteler, bilim çevreleri dışlanmış, çocuklarımızın geleceğini yakından ilgilendiren böylesine önemli bir konuda tamamen ideolojik amaçlarla hareket edilmiştir. Herkesi çocuklarımızın geleceğine, ülkemizin geleceğine sahip çıkmaya çağırıyoruz."

Yaklaşık 150 emekçinin katıldığı eyleme BDSP de flamalarla katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak / Manisa – Bursa – Kayseri – Çorlu – Tokat – İstanbul – Çanakkale – Adana

Ekim Gençliği'nin çalışmalarından...

YTÜ Davutpaşa Kampüsü

İzmir'de kurultay hazırlıkları

Kurultay bileşenleri ilk iş olarak kurultay hazırlık komitelerini kurdu ve komiteler toplantılarını aldı. 11 Mart Pazar günü alınan yürütme komitesi toplantısında kurultay için bir fanzin çıkarma kararı alındı ve tüm komitelerin bir yazı göndermesi planlandı. Ayrıca kurultayın kampüslerde işleyeceği temel gündemlerden birisi olan Bologna sürecine ilişkin olarak bir iç eğitim ve Ege Üniversitesi'nde Bologna süreci ile ilgili bir panel örgütleme kararları alındı.

Hafta içi alınan komite toplantıları ile fanzin için

yazılması gereken yazılara dair iş bölümü gerçekleştirildi ve pratik faaliyete ilişkin tartışmalar yürütüldü.

"www.izmirogrencikurultayi.blogspot" isimli blog sayfası oluşturuldu ve facebook üzerinden de bir grubun kurulması için işbölümü gerçekleştirildi.

İki sunum olduğu eğitim çalışmasında, birinci sunum kapitalist toplumun temel eğilimleri çerçevesinde tüm insanı ihtiyaçların sermayenin konusu haline getirilme süreci tarihselliğiyle beraber ele alınarak Bologna sürecine değinildi. İkinci sunum, 1995 yılında Türkiye'nin imzacısı olduğu GATS süreci ele alarak başladı. Temel uygulama alanları üzerinden sunum gerçekleştirildi.

İzmir Öğrenci Kurultayı Hazırlık Komitesi

İstanbul

İstanbul Üniversitesi'nde yemekhaneye ve Hukuk Fakültesi koridorlarına "Geleceğine sahip çık!" şiarlı afişler ile "Sağlık hakkına sahip çık!" şiarlı afişler yapıldı. Yine Hukuk Fakültesi koridorunda GSS'nin geri çekilmesi talebi ile imza standı açıldı.

YTÜ Yıldız Kampüsü'nde "Geleceğine sahip çık!" şiarlı kampanya afişleri ve sağlık hakkına sahip çıkmaya çağıran afişler Tonoz Kantin, yemekhane ve fakültelerde kullanıldı. Ayrıca üniversitedeki soruşturma terörünü teşhir eden ve düşünce, ifade özgürlüğüne sahip çıkmaya çağıran afişler de kullanıldı. GSS'nin geri çekilmesi talebi ile yürütülen imza kampanyası kampüse taşındı. 16 Mart'ta yapılan eyleme çağrı afişleri ile Newroz çağrısı yapan "Bijî Newroz! Özgürlük ve eşitlik için sosyalizm!" şiarlı afişler de kampüs içinde kullanıldı.

Ankara

Hafta başından itibaren Ankara Üniversitesi **Cebeci Kampüsü** ve **DTCF**'de BDSP ve Ekim Gençliği'nin Newroz afişleri yaygın bir şekilde yapıldı. BDSP'nin Newroz bildirisi üniversitede kullanıldı.

ODTÜ'de bir taraftan BDSP'nin Newroz bildirileri dağıtılırken diğer taraftan da duvar gazetesi ile son dönemde üniversite gündeminde olanlar, sınıf hareketinden yansıyanlar ve 8 Mart tablosu gençliğe anlatıldı. Bilimsel Düşünce Topluluğu olarak 'Bilimin toplumdaki yeri' üzerine bir etkinlik yapıldı.

Hacettepe'de GSS afişleri kullanılırken BDSP'nin Newroz bildirisi de öğrencilere ulaştırıldı.

İzmir

Ege Üniversitesi Hazırlık Bölümü önüne açılan masada Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği satışı gerçekleştirildi. "Geleceğine Sahip Çık!" afişleri kampüsün her tarafında yaygın bir şekilde kullanıldı. Yurt, öğrenci çarşısı, Fen Fakültesi, 1 nolu yemekhane, Edebiyat Fakültesi, Hazırlık binası afişlerle donatıldı. Sabah erken saatlerde başlayan afiş çalışmalarının sonunda rastlanan ve Anadolu Gençlik Derneği'nin yaptığı dinci-gerici pullamalar ve afişler kampüsten temizlendi.

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde ise kampanya afişlerine ek olarak "Sağlık hakkına sahip çık!" şiarlı afişler kullanıldı. Hazırlık binası önünde sağlık hakkına sahip çıkma çağrısı yapan bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi. Bildiri duvar gazetesi haline getirilerek de kullanıldı. Hazırlık binasının önüne açılan masada Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği satışı gerçekleştirildi.

Newroz coşkusu üniversitelerde...

Bu yıl Kürt halkının direniş kararlılığına tanık olan Newroz coşkusu üniversite kampüslerine taşındı. Newroz ateşi, İzmir ve Ankara'daki üniversitelerde de yakıldı.

İzmir

Newroz kutlaması, DEÜ Tınaztepe Yerleşkesi Spor Salonu'nun önünde yaklaşık 200 kişinin katılımı ile gerçekleştirildi.

Hep birlikte söylenen türküler ve marşlar eşliğinde halaylar çekildikten sonra program Türkçe ve Kürtçe yapılan sunumun ardından saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşu sonrasında da Newroz ateşi yakıldı. Newroz ateşinin yakılmasıyla beraber türküler ve marşlar eşliğinde ateşin üzerinden atlandı.

İbrahim Kaypakkaya, Mazlum Doğan, Kemal Pir ve Hayri Durmuş'un posterlerinin yer aldığı eylem alanında, "Newroz piroz be!/Newroz kutlu olsun!" ve "Ya demokratik çözüm ya görkemli direniş" pankartları asıldı. Eyleme Ekim Gençliği okurları da katıldı.

Ankara

Ankara Üniversitesi **Cebeci Kampüsü**'nde yapılan coşkulu Newroz etkinliğinden önce kantinlerde ve yemekhanede ajitasyon konuşmaları ile çağrı yapıldı.

Yüzlerce öğrencinin katıldığı Newroz, İstanbul'da Newroz gösterileri sırasında polis tarafından katledilen BDP Arnavutköy İlçe Yöneticisi Hacı Zengin şahsında özgürlük mücadelesinde düşenler için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmadan sonra Newroz ateşi yakıldı ve Kürtçe müziklerle halaylar çekilmeye başlandı. Newroz kutlayan öğrencileri çeken sivil polis fark edilerek, polise müdahale edildi ve alandan çıkarıldı. Kutlama sırasında sık sık "Newroz piroz be!", "Bijî bratiya gelan!" ve "Şehîd namirin!" sloganları atıldı.

DTCF'de ise Newroz ateşi yüzlerce öğrenci tarafından yakıldı. Basın açıklaması ile başlayan Newroz kutlaması saygı duruşu ile devam etti. Yaklaşık 3 saat süren Newroz coşkuyla kutlandı. Politik açıdan zayıf olan kutlama, çekilen halaylarla sona erdi.

Hacettepe Üniversitesi **Beytepe Kampüsü**'nde HDK Gençliği tarafından örgütlenen Newroz eyleminde Edebiyat Fakültesi önünde kortej

oluşturularak yürüyüşe geçen kitle en önde "Newroz Piroz Be!/ HDK Gençliği", "Direniş Newroz ateşiyle alevleniyor" yazılı pankartlar taşıdı. Yaklaşık 100 kişilik kitlenin yemekhane önüne gelmesinin ardından yapılan kısa bir konuşmayla Newroz ateşi yakıldı. İstanbul'da katledilen BDP yöneticisi şahsında devrim, demokrasi ve komünizm mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşunun gerçekleştirildiği Newroz kutlamasında tüm şehitler selamlandı ve her yerde Newroz'un yasaklandığına değinilerek Beytepe'de bu ateşi yakmanın önemine vurgu yapıldı.

İstanbul

Newroz, YTÜ Davutpaşa Kampüsü'nde yapılan bir etkinlikle kutlandı. 21 Mart günü öğleden sonra Fen-Edebiyat Fakültesi önünde yapılan yaklaşık 100 öğrencinin katıldığı Newroz kutlaması ateşin yakılmasının ardından çekilen halaylarla devam etti.

Ekim Gençliği okurlarının da katıldığı kutlama, mücadele şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşunun ardından söylenen Çerxa Şoreşe marşıyla sonlandırıldı.

Üniversite öğrencilerinin kutlamadan haberi olmaması, öğrencilerin olmadığı bir yerde kutlamanın yapılması sebebiyle; kutlama çevreden herhangi bir ilgiyle karşılanamadı.

Ekim Gençliği / İzmir - Ankara - İstanbul

16 Mart'ın yıldönümünde katliamlar lanetlendi...**“Beyazıt ve Halepçe’yi unutmadık, hesabını soracağız!”**

16 Mart 1978 Beyazıt Katliamı'nın 34'üncü, 16 Mart 1988 Halepçe Katliamı'nın 24. yıldönümünde alanlara çıkan yüzlerce devrimci ve ilerici “16 Mart'ı unutmadık, unutturmayacağız!” şiarını haykırdı.

İstanbul

Ekim Gençliği, DAF, Dev-Genç (Devrimci Hareket), DGH, DÖB, Gençler Meydana İnisyatifi, Gençlik Cephesi, Kaldıraç, Sosyalist Dayanışma Gençliği ve Tüm-İGD'nin örgütlediği 16 Mart anması için Sirkeci Tramvay Durağı'nda buluşan ilerici ve devrimci öğrenciler Laleli'ye geçerek Edebiyat Fakültesi önündeki öğrencilerle buluştular.

Devrimci ve ilerici öğrenciler “16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarını unutmadık! Hesabını soracağız!/Me 16 é âdarê jibir nekîr! Em é hesab pîrsîn!” ortak pankartı arkasında yolun bir şeridini trafığe kapatarak Beyazıt Meydanı'na yürüdüler.

Direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçileri de yürüyüşe “Taşeronlaştırma ölüm demektir!” şiarlı pankartla katıldı.

Yürüyüşün ardından Beyazıt Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamanın ardından direnişteki Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinden Alper Ekici söz aldı. “1978’de 7 devrimci öğrenciyi katleden, Mahirler’i, Denizler’i katleden düzen, onların ailelerini de işyerlerinde, fabrikalarda sömürüyor” diyen Ekici, direnişçi işçiler olarak katliamcılar lanetlediklerini dile getirdi.

Basın açıklamasının ardından, 7 devrimci öğrencinin katledildiği Eczacılık Fakültesi önüne yürünerek anma etkinliği gerçekleştirildi. Devrim şehitleri adına saygı duruşuyla başlayan anma programı, *Adalılar ve Grup Emeğe Ezgi*'nin söylediği devrimci marşlarla sona erdi.

16 Mart 2012 | İstanbul

“16 Mart’ı unutmama, unutturma!”

Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti ve TKP’li Öğrenciler ile HDK İstanbul Gençlik Meclisi de basın açıklaması gerçekleştirdi.

“600 tutuklu üniversiteli, Uludere katliamı – AKP’den hesabı gençlik soracak!/ Gençlik Muhalefeti – Öğrenci Kolektifleri – TKP’li Öğrenciler” ve “Katil

devlet hesap verecek!/ HDK İstanbul Gençlik Meclisi” pankartları arkasında meydana yürüyen öğrenciler Beyazıt Merkez Kampüs içerisinde sloganlarla gelen öğrencilerle birleştiler.

Meydanda ilk olarak HDK İstanbul Gençlik Meclisi, daha sonra ise Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti, TKP’li Öğrenciler adına birer basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylemde *BDP Milletvekili Sebahat Tuncel* de bir konuşma yaptı.

ÇHD İstanbul Şubesi'nin çağrısıyla İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü giriş kapısı önünde toplanan ilerici ve devrimci güçler “2 Temmuz Sivas’tan 16 Mart Beyazıt’a katleden devlet, aklayan yargıdır! Unutmadık, affetmeyeceğiz” pankartı arkasında Eczacılık Fakültesi önüne yürüdü.

ÇHD İstanbul Şubesi adına *Serhan Arıkanoglu* tarafından okunan açıklamada 16 Mart katliamlarına değinildi.

Açıklamanın ardından, Beyazıt katliamının tanıklarından ve katliamdan yaralanarak kurtulan *Serhat Tekiner* söz aldı. *Av. Eşber Yağmurdereli* ise, Türkiye siyasi tarihinin katliamlar ve öldürmeler tarihi olduğunu belirtti.

12 Eylül’le hesaplaşıldığını söyleyen hükümetin 16 Mart’ın faillerini bulması gerektiğini belirten *DİSK Genel Başkanı Erol Ekici*, 16 Mart katliamıyla birlikte 12 Eylül darbesinin altyapısının oluşturulduğunu sözlerine ekledi. Açıklamanın ardından Eczacılık Fakültesi önüne kırmızı karanfiller bırakıldı.

“Katliamları unutmadık, unutturmayacağız”

KESK İstanbul Şubeler Platformu da Eczacılık Fakültesi önünde “Ne Beyazıt ne Halepçe.. Katliamları unutmadık, unutturmayacağız” pankartı açarak yaptığı eylemle Beyazıt ve Halepçe katliamlarını lanetledi.

16 Mart Platformu üyeleri tarafından alana getirilen temsili 16 Mart anıtı, 34 yıl önce katledilen devrimci öğrenciler anısına meydana dikildi. Daha sonra 16 Mart Platformu adına da sanatçı *Orhan Alkaya* tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi.

Gençlik Federasyonu üyeleri de “16 Mart’ın faili devlettir” ve “Beyazıt Katliamı’nın hesabını sorduk, soracağız!” şiarlı pankartlar açarak Eczacılık Fakültesi önünde basın açıklaması ve anma gerçekleştirdiler.

Ankara

Ankara’da bulunan hemen her üniversitede çalışmasının yapıldığı eylem ve etkinlikler 16 Mart Cuma günü Cebeci kampüsü Eğitim Bilimleri Fakültesi önünde toplanmasıyla başladı. Buradan kortejler oluşturularak sloganlar eşliğinde Siyasal Bilgiler Fakültesine geçildi. Saygı duruşuyla başlayan anmada konuşmaların ardından belgesel gösterimi yapıldı. Belgesel gösteriminin ardından Beyazıt Marşı’nı en gur sesleriyle okuyan öğrenciler Kurtuluş’tan Sakarya Caddesi’ne kadar yürüdüler. Yürüyüş boyunca Çav Bella, Gündoğdu ve Beyazıt marşları okundu. Sakarya Caddesi’ne gelindiğinde basın açıklaması yapıldı.

Ekim Gençliği, DPG, Gençler Meydana İnisyatifi, GENÇ-SEN, YDG, SGD, TÜM-İGD, Öğrenci Dayanışması, Gençlik Muhalefeti, Kızıl Hareket ve SDH tarafından örgütlenen eyleme 140 öğrenci katıldı. Eylemde “16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarını

16 Mart 2012 | Eskişehir

unutmadık, unutturmayacağız!” yazılı pankart taşıdı.

Genç komünistler eyleme “Beyazıt’tan Gaziye, Halepçe’den Roboski’ye katleden devlettir”, “Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir” ve “16 Mart’ı unutmadık, unutturmayacağız” yazılı dövizlerle katıldılar.

Eskişehir

Yunus Emre giriş kapısında toplanan coşkulu kitle “Katliamlar sürüyor katiller korunuyor / Faşizme karşı omuz omuza” pankartını açarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında yapılan ajitasyon konuşmalarıyla, devletin katliamları lanetlendi.

Ardından yemekhane önünde bir basın açıklaması yapıldı. Okunan metinde katliamlar ve bunun devamı niteliğindeki AKP imzalı katliamlar anlatıldı. Hrant Dink’in katillerini aklayan, Uludere’de 35 köylüye bombalarla saldıran ve Sivas’ın faillerini affeden zihniyeti tarihin çöplüğüne göndermek için mücadele etme çağrısı yapıldı.

Basın açıklamasının ardından Edebiyat Fakültesi’ne doğru yürüyüşe geçen öğrenciler, burada kantine girerek ajitasyon konuşmaları ve dışarıda yapılacak etkinliğe çağrı yaptı.

Yaklaşık 300 kişinin bulunduğu eylem Edebiyat Fakültesi önünde çekilen halaylarla sona erdi.

Çanakkale

15 Mart günü kampüs içinde yaklaşık 50 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yapıldıktan sonra 17 Mart günü de Ekim Gençliği, DGH, EHP, ESP ve YDG tarafından Saat Kulesi alanında basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eylemin ardından Sosyal Tesisler Nikah Salonu’nda bir etkinlik gerçekleştirildi. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı etkinlik, devrim şehitleri anısına saygı duruşu yapılarak başlatıldı. Ardından İHD Çanakkale Şube Başkanı Hayrettin Pişkin söz aldı. Konuşmanın ardından, üç katliamın da arka planını anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Yapılan kısa söyleşinin ardından etkinlik sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul-Ankara-Eskişehir-Çanakkale

16 Mart eylemleri üzerine...

Beyazıt Katliamı'nın 34., Halepçe Katliamı'nın 24. yıldönümüne denk gelen 2012 16 Martı'nda birçok kentte devrimci ve ilerici gençlik güçleri çeşitli eylemlerle katliamları lanetledi.

16 Mart'ta katliamcı devletten hesap sorma kararlılığının alanlara çıkılarak haykırılması gençlik hareketi açısından her yıl önemli bir gündem olurken, bugün için bu ihtiyaç daha yakıcı bir hale gelmiş bulunuyordu.

Sivas katliamı davasının zamanaşımına uğratılması ve Roboski'de 34 Kürt köylüsünün katledilmesi gibi çarpıcı gelişmelerin yaşandığı bir dönemde, gençlik güçlerinin devletin katliamcı geleneğine yönelik öfkesinin yoğunlaşması ve eylemlerin daha güçlü bir temelde gerçekleştirilmesinin zeminini hazırlıyordu.

16 Mart'ın öğrenci gençliğin güncel gündemleriyle bağlantılı bir şekilde ele alınması ise, bu dönem dikkat edilmesi gereken yönlerden birini oluşturuyordu. Bu açıdan, geçmişte devrimci ve ilerici öğrencileri üniversitelerde katleden sermaye düzeni, bugün de soruşturma, ceza, tutuklama gibi baskı mekanizmalarıyla gençliği kontrol altında tutmaya çalışması öne çıkmaktaydı.

Yukarıda çizilen çerçevede politik içeriği saptanacak olan 16 Mart eylemlerinin birleşik bir temelde örgütlenmesi ve güçlü bir ön çalışmaya dayanması ilerici, devrimci ve yurtsever öğrencilerin önünde başlıca görev olarak duruyordu. Ancak 2012 16 Martı'nda böyle bir ön sürecin örgütlenemediği açıktır.

16 Mart eylemleri birçok alanda ön çalışmadan yoksun ve büyük ölçüde eylem gününe sıkıştırılarak örgütlendi.

Ankara ve Eskişehir'deki 16 Mart eylemleri son yıllarda gerçekleşen en birleşik 16 Mart eylemleri oldu. Ancak bunlar da son birkaç güne sıkışan birliktelikler oldu ve ön çalışmadan yoksun bir şekilde gerçekleşti. Bu sınırda dahi olsa eylemlerin birleşik bir şekilde örgütlenmesi, herşeye rağmen yerellerde eylemlere coşkulu bir havanın hakim olmasını sağladı.

İstanbul'da ise 16 Mart tartışmaları daha uzun bir sürece yayıldı. Bunun sonucunda "son anda yan yana gelme" durumu en aza indi ancak 16 Mart eylemlerinin parçalı olarak örgütlenmesinin önüne geçilemedi.

Ekim Gençliği'nin tüm gençlik örgütlerine yaptığı çağrı ile başlayan tartışma sürecinin sonunda, "politik ayrışma" adı altında kendisini dayatan güçlerin süreçten çekilmesi ile birlikte Ekim Gençliği, DAF, Dev-Genç (Devrimci Hareket), DGH, DÖB, Gençler Meydana İnisyatifi, Gençlik Cephesi, Kaldıraç, Sosyalist Dayanışma Gençliği ve Tüm-İGD tarafından bir birliktelik oluşturuldu. Bu birlikteliğin içerik ve eylem kurgusu açısından olumlu bir duruş sergilediği söylenebilir. Ancak üniversitelerde ön sürecin hedeflenen kuvvette örgütlenememesi bu birlikteliğin temel zaafiyet noktasını oluşturdu.

Genç-Sen-HDK Gençliği ve Öğrenci Kolektifleri-Gençlik Muhalefeti-TKP'li Öğrenciler de ayrı birer birliktelik oluşturdu. Gençlik Federasyonu ise tek başına eylem yapma kararı aldı.

Eylem öncesi toplantılarda Gençlik Federasyonu'nun 16 Mart'ı sadece Beyazıt katliamı üzerinden örgütlenme yönündeki dayatması ve ardından süreçten çekilmesi, gündemi kavrayış

bakımından açık bir dar görüşlülük içinde olduğunu gösterdi.

Bununla birlikte, Genç-Sen ve HDK Gençliği'nin örgütlediği eylemle Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti ve TKP'li Öğrenciler'in örgütlediği eylem ayrı ayrı basın açıklamaları okunacak şekilde ve son anda eylem alanında birleştirildi. Bu birleşmede, sözkonusu reformist gençlik gruplarının AKP karşıtlığına indirgenmiş politik platformlarının "birleştirici" bir eksen olduğu görülmektedir.

Yukarıda özetlenen tablo tüm anlamlı eylemlere rağmen, 16 Mart sürecinin gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt verecek bir düzeyde örgütlenemediğini göstermektedir. Bunda hareketin mevcut parçalı tablosunun ve siyasal gençlik

güçlerinin birleşik mücadele hattı oluşturmadaki eksikliklerinin payı büyüktür.

Bu tabloda gençlik hareketine hakim reformist etkinin kırılmaması ve harekete devrimci bir eksende yeterli müdahalenin yapılamaması önemli bir zayıflık olarak karşımızda durmaktadır. Zira 2012 16 Martı bu genel tablonun ön süreçlere ve eylemlere bir yansımaları olarak gerçekleşti.

16 Mart sürecinin eksikliklerinden dersler çıkararak birleşik, kitlesel ve militan bir gençlik hareketi yaratmak için önümüzdeki döneme çok yönlü olarak yüklenmek sorumluluğu devrimci gençlik güçlerinin omuzlarında yakıcı bir görev olarak durmaktadır.

B. Bahar

ODTÜ'de Newroz kutlaması

ODTÜ'de ortak bir Newroz kutlaması için bir araya gelen devrimci, ilerici ve yurtsever öğrenciler 21 Mart akşamı Newroz ateşini yaktı.

DGH, DYG, Emek Gençliği, Genç-Sen, Öğrenci Kolektifleri, SDH, SGD, SYK ve TKP tarafından örgütlenen eylem saat 17.45'te yemekhane önünde başladı.

"Kawalar'ın ateşi AKP'yi yıkacak! Newroz piroz be!" yazılı ortak pankartın arkasında kortej oluşturan öğrenciler öncelikle ODTÜ Yurtlar bölgesini dolaşarak Newroz kortejine katılınması çağrısı yaptılar.

Ardından "Başkaldırıyoruz!" eyleminin yapıldığı, Eskişehir yolu üzerindeki ODTÜ A1 kapısına yürüdü. Yürüyüş sırasında "Biji Newroz, Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Kürdistan Goristan, Ji Bo Faşistan!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı. A1'e gelindiğinde kitlenin sayısı yaklaşık olarak 350 civarıydı. Newroz kutlaması ateş etrafından söylenen türküler eşliğinde yaklaşık 1 saat boyunca halaylar çekilerek sürdü.

Ekim Gençliği / ODTÜ

HEY Tekstil penceresinden kadın sorununa bir bakış

Güncel bir örnekten, gün be gün gelişmelerini takip ettiğimiz, direniş alanının havasını soluğumuz HEY Tekstil direnişinden 8 Mart ve kadın sorununa bir pencere açmaya çalışalım. HEY Tekstil'in süren hikayesi önemli. Çünkü sınıfa karşı sınıf mücadelesi verenleri anlatıyor. Tıpkı 1857 8 Mart'ında grev diyerek sokakları dolduran New Yorklu dokuma işçilerinin hikayesi gibi.

New Yorklu dokuma işçileri "eşit işe eşit ücret" ve "çalışma koşullarının iyileştirilmesi" talepleri ile grev silahını çekmişlerdi. Patronu, devleti, kolluk güçlerini karşılarına almışlardı. Bir sınıfın kenetlenmesinin en güzel örneklerinden birini sergiliyorlardı.

420 HEY Tekstil işçisi de ücret gasplarına ve işten atmalara direnişle yanıt verdiler. Direnişteki 420 işçinin çoğunluğu kadın. Sınıf mücadelesinin içerisinde özgürleşen, geleceğine sahip çıkan çoğunluğu kadın 420 işçi...

Açıktır ki dünyadaki bütün insanların "kaderi" bir olmadığı gibi, bütün kadınların da "kaderi" bir değildir. Kadın cinsi, farklı sınıfsal kökenleri yani toplumsal kesimlerin her birinin yansımaları kapsayan heterojen bir katmandır. Tüm kadınların sorunları ve dolayısıyla çıkarları ortak değildir, olamaz. HEY Tekstil patronu Aynur Bektaş ile HEY Tekstil'de çalışan yüzlerce kadının çıkarları bir olabilir mi? Patronlar her fırsatta işçiyi etkisizleştirmek ve mücadelesinin önüne set çekmek için "aynı gemideyiz" der. Patronlarla işçiler "aynı gemide" olmadığı gibi, tüm kadınlar da "aynı gemide" değildir.

HEY Tekstil kendi sektöründe adı sanı olan bir firma. İşçilerin kanını emerek, alınterine el koyarak konumunu sağlamlaştıran bir marka. İstanbul İkitelli'de ve Batman'da fabrikaları mevcut. HEY Tekstil saltanatını sözde dişiyile tırnağıyla yaratmış olan bir isim Aynur Bektaş. Nam-ı değer TOBB Kadın Girişimciler Kurulu Başkanı. Sınıfının kurallarını kurlsızca yerine getirdiği için sırtı 11 Mayıs 2011 Türk Kadın Lider Ödülü ile sıvazlanan bir burjuva kadın.

HEY Tekstil dünyasına bir de içeriden bakalım. 2008'den beri işçiler kurlsız çalışma koşullarına maruz bırakılıyor. Maaşlar ve mesai ücretleri zamanında yatırılmıyor. İşçiler çeşitli bahanelerle işten atılıyor. İşçilerin haklarının yok sayıldığı, maaşlarına dahi el konulduğu, kurlsız ve güvencesiz çalışmanın hüküm sürdüğü bir ücretli kölelik cehennemi.

HEY Tekstil patronu Aynur Bektaş ile işçi Aynur'lar aynı sabahın düşünü kurabilir mi? İşçi Aynur "gündüzlerinde sömürülme, gecelerinde aç yatılmayan" bir dünyanın hayalini kurar. O dünya ki sonu demektir patron Aynur'un dünyasının. Bir taraf fabrikasının karını, Türkiye sermayesinin güçlenmesini düşünürken, diğer taraf eve götürüleceği ekmeği, ay sonunu nasıl getireceğini düşünür. Dünyaları, düşleri, gelecekleri, özlemleri ayrı olan bu iki kadının mücadelesini bir kılabilir misiniz?

HEY Tekstil direnişinden bakarak üretenlerle üretim araçlarına sahip olanların uzlaşmaz iki dünyadan olduğunu vurguladıktan sonra, kadın-erkek işçilerin sermayeye karşı ortak mücadelesinin zorunluluğu üzerinde durabiliriz. Üretim sürecinde yan yana gelen tüm güçler (kadın-erkek işçiler) gerek hak arama mücadelesi için, gerek sermayenin boyunduruğunun son bulması için birlikte

örgütlenmek, mücadele etmek zorundadır. İşçi sınıfını kadın-erkek diye cins temelli bölmek sınıfsal yaklaşımdan mahrumiyettir. Sermayenin sömürü çarkında kadının öğütülmeye, yok sayılmaya çalışıldığından üzerinden atlamadan yine de görünen açık bir gerçeğin altını çizelim ki sermaye sömürdüğü cinsine, etnik kökenine, dinine, yaşına bakmadan davranıyor. İster fabrika kapısının önünde tek başına bir kadın işçi olarak direnirken, isterse Maltepe Belediyesi taşeron işçileri veya MEPA işçileri gibi sadece erkek işçiler olarak direnirken, isterse de TEKEL'de, HEY Tekstil'de olduğu gibi omuz omuza direnirken olsun, sınıfının bütünlüğü içerisinde ve bütünsel bir sınıf kını ve bilinciyle davranmaktadırlar.

Kadının gerçek kurtuluşu için sınıf mücadelesi...

Komünistler açısından kadın sorunu işçi ve emekçi kadınların yaşadıkları sorunlardır. Tüm kadınlar eziliyor, yok sayılıyor diyerek kadınların kurtuluşunu kadınların dayanışmasına bağlamak, sistemi değil de erkeği hedefe koyan bir yaklaşım sergilemek sınıfsal bakıştan yoksun, gerçek çözümden uzak burjuva bir aldatmacadan öte bir şey değildir.

Kadının gerçek kurtuluşu, özel mülkiyetin ortadan kalkmasına, insanın insanı sömürmesinin son bulmasına, toplumsal yaşamın kolektif düzenlenmesine, komünist bir toplumsal yaşama bağlıdır. Komünist bir dünyaya çıkan yol sınıf mücadelesinden geçer. Kadın sorununun çözümünde devrimci bir yaklaşımın dışındaki herhangi bir çaba sorunun asıl kaynağının üzerine en fazla yamalar dikerek görüntüyü kurtarmaya yarar. Ama sorun olduğu yerde durur, yani kadının yaşadığı çifte sömürüsü devam eder.

Kadın sorununu ele alıştaki farklılıklar çerçevesinde örgütler 8 Mart'ları örgütüyorlar. 2005'in ardındaki ayırmadan beri feminist yaklaşım ile devrimci yaklaşım arasındaki fark alanlarda kendini gösteriyor. 8 Mart'ı yaratanlar kadınıyla erkeğiyle omuz omuza bir mücadele ile bugünü bizlere miras bırakmışlardır. Greve gelmekte olan fabrikalardan birinde işçilerin üzerine kapı kilitlemesi ve fabrikanın ateşe verilmesiyle çoğunluğu kadın 129 işçi yanarak can verdi. 8 Mart 1857 tarihe işçi kadınların kanıyla kazandı. Clara Zetkin'in 26-27 Ağustos 1910'da Danimarka Kopenhag'da gerçekleşen Uluslararası Sosyalist Kadın Konferansı'nda sunduğu öneri ile "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak ilan edildi. Ama 8 Mart'ı sadece kadın günü olarak görenler, fabrikanın önünde kadınıyla erkeğiyle kolkola direnen HEY Tekstil işçilerini de alana sadece kadınları götürerek bölmektedir.

HEY Tekstil deneysel bir alan olarak görülüp incelenmelidir. Aslında geçmişten günümüze sınıf mücadelesinin tüm deneyimlerine bakılmalıdır. Tek başına direnen Emine Arslan'a da HEY Tekstil'e benzer bir örnek olan TEKEL'e de bakılmalıdır. Bu güncel örnekler anlaşılabilir olduğunda New Yorklu dokuma işçileri anlaşılacaktır. New Yorklu dokuma işçileri anlaşıldığında 8 Mart'ların neyi-nasıl ele alması gerektiği anlaşılacaktır.

Erkeği düşman belleyip/belletip, erkeği alanın dışına atan, kurtuluş mücadelesinin dışına atan yaklaşım kötürümdür. Sınıfı, işçi ve emekçileri cins temelli bölmeden, ama kadının cins temelli yaşadığı sorunları da ele alarak mücadele dilmelidir. 8 Mart'ın tarihselliği de güncel bir örnek olarak fabrika önünde direnen HEY Tekstil işçileri de kadınıyla erkeğiyle verilen sınıf mücadelesi içerisinde kadının özgürleşebileceğinin örnekleridir.

Mücadele Postası

TMMOB'de Demokrasi Kurultayı

İlki Mayıs 1998'de toplanan TMMOB Demokrasi Kurultayı'nın ikincisi 17 Mart 2012 tarihinde Ankara Kocatepe Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. TMMOB İKK'larının örgütlediği ve bağlı odaların şubelerinin etkinlik alanlarındaki üyelerinin, 20 kentte 2.244 delegenin katılımıyla düzenlenen yerel kurultaylardan gelen temel başlıkların değerlendirildiği merkezi kurultaya yaklaşık 500 delege katıldı.

Divanın oluşumunun ardından TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, açılış konuşmasını yaptı.

Soğancı'nın konuşmasından sonra, Düzenleme Kurulu tarafından belirlenen Kurultay Çalışma İlkeleri salona okundu. Bu sırada verilen bir önergeyle, yerel kurultaylardan gelen önergelerin oylanması yerine, belirlenen 11 başlıkta genel görüşme yapılması kabul edildi.

Kurultay çalışma ilkelerinin kabulünün ardından Sonuç Bildirgesi Komisyonu ve Redaksiyon Kurulu oluşturuldu.

Bir günde tamamlanan kurultayda, delegeler "Demokrasi ve Demokrasi Kavramının Gelişimi", "Temel İlkeler", "İnsan Hakları", "Demokrasinin İşleyişi", "Çalışma Yaşamı", "Demokrasinin Ekonomisi", "Doğal Kaynaklar, Madenler, Orman, Tarım, Gıda ve Çevre", "Örgütlü Toplum", "TMMOB ve Demokrasi", "Kürt Sorunu" ve "Kadın Hakları" konularında görüşlerini dile getirdiler.

Yaraşır'dan Hey Tekstil'de seminer

16 Mart günü, direniş alanına ziyaret gerçekleştiren Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır** işçilere seminer verdi.

Yaraşır Yunanistan, Fransa, Portekiz, Tunus ve Amerika'da yaşanan grev ve ayaklanmalara değinerek, bunların neden ve sonuçlarını işçilere anlattı. Kapitalizmin kriz ve bunalım geçirdiği bir dönemde olduğunu ve kendini bu bunalımdan kurtarabilmek için kullandığı işsizlik ve savaş tekniğini artırdığını vurgulayan Yaraşır, bu tabloyu işçi sınıfının örgütlenerek ve bilinçlenerek aşacağını ve Yunanistan işçi sınıfının yolundan gidilmesi gerektiğini söyledi.

İşçilerin etkin katılımıyla verimli bir seminer gerçekleştirildi. Volkan Yaraşır, işçilere maddi desteğin ve kitlesel ziyaretlerin önemini vurgulayarak bu iki destek olmadan bu direnişin devam edemeyeceğinin altını çizdi. Seminerden memnun kalan işçiler, Volkan Yaraşır'ın diğer işçilere de seminer vermesi için Yaraşır'ı tekrar direniş yerine çağırdılar.

CHP'den ziyaret

Diğer yandan, işçileri CHP İstanbul İl Başkanı Oğuz Kaan Salıcı ile İstanbul milletvekilleri Umut Oran ve Süleyman Çelebi ziyaret etti. Sonrasında ise patron vekilleriyle görüşüldü. Hey işçilerinin "yararına" görüşmeler yaptıklarını söyleyen Süleyman Çelebi "Önümüzdeki hafta para ödemesi yapılabilir. Pazartesi günü Le Fung firmasıyla randevu aldık onlarla da görüşeceğiz. Bu işin bir an önce sonuçlanması için elimizden geleni yapacağız. Bu sorun sadece Hey işçilerinin değil Türkiye'deki tüm tekstil sektöründe çalışan işçilerin sorunudur. Bu sorunu bir an önce çözmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız, patronlarla görüşmelere devam edeceğiz." diyerek konuşmasını sonlandıran Çelebi "emek dostu" maskesiyle direnişçi işçilere destek sözü vererek direniş alanından ayrıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Ahmet Şık'a soruşturma

Oda TV davasının 12 Mart'ta yapılan İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki son duruşmasında tahliye olan gazeteci Ahmet Şık hakkında soruşturma başlatıldı. Soruşturma nedeni olarak da Şık'ın Silivri Cezaevi çıkışında hâkim ve savcılara yönelik sözleri gösterildi.

Özel Yetkili İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılan soruşturma kapsamında Savcı Muammer Akkaş'ın İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden Şık'ın cezaevi çıkışındaki sözlerinin yer aldığı görüntüleri istediği öğrenildi.

Şık, cezaevi çıkışında yaptığı konuşmada "Eksik kalmış adalet, hukuk ve demokrasi getirmeyecek. Sadece benim davamda 5 tutuklu var, 100 civarında gazeteci hâlâ içeride. İfade özgürlüğü meselesi sadece gazetecilerin sorunu değil. 600 civarında öğrenci var. Bunun mücadelesine devam edeceğiz. Bu komployu kuran, yürüten polisler, savcılar ve hâkimler bu cezaevine girecek. Onlar buraya girdiğinde adalet gelecek. O cemaat bağlantılı, o çete bağlantılı adamlar buraya girecek" demişti.

Didim Eğitim Sen'de olağanüstü kongre

Didim Eğitim-Sen Temsilciliği'nin genel kurulu 18 Mart'ta yapıldı. Kongrede yapılan konuşmalarda, sistemin tüm ceberrut yüzüyle emekçilere saldırdığı, Newroz'u kutlamaya çalışan insanlara polisin azgınca saldırdığı ve tüm devrimci, demokrat, yurtsever insanların hep beraber omuz omuza direndiği gerçeğinden yola çıkılarak artık Didim yerinde de sendikal mücadelede yan yana olunması gerektiği vurgulandı.

Dar grupçu çıkarlarla değil de sendikal mücadeleyi daha ileriye taşıyacak bir perspektifle hayata geçirilen seçimler sonucunda Didim Eğitim-Sen Temsilciliği'ne Haydar Pınarbaşı, Turgay Elçin, Gülzade Bozkır, Nevin Ükil ve Haydar Tur seçildi.

Kızıl Bayrak / Didim

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / ANKARA

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

★ KIZILDERE

★Mahir Çayan

★Ömer Ayna

★Hüdaî Arıkan

★Ertan Saruhan

★Saffet Alp

★Sabahattin Kurt

★Nihat Yılmaz

★Ahmet Atasoy

★Sinan Kâzım Özüdoğru

★Cihan Alptekin

**Devrime adanmışlığın, kararlılığın, fedakârlığın
ve siper yoldaşlığının adıdır!..**